

అర్హ వైదిక గ్రంథమాలాయాం పఞ్చదశ భూషణమ్.

శ్రీరస్తు
అష్టాదశ పురాణాంత్యమ్

ఏ కా ద శీ మా హా త్మ్య మ్

(షడ్వింశతి కథాత్మికమ్)

టిప్పణి సహితమ్

స మ్పా ద కః

శ్రీవైదిక కళాభూషణమ్, సుధీరత్నమ్.

ప్యారకపురి భట్టర్ శ్రీరామాచార్యః

సే నా పు ర్యా మ్

శ్రీవైదిక ధర్మపచారిణీ పణ్డిత పరిషదా

ప్రకాశకృతం సద్విజయతే తరామ్

సర్వస్వామ్యసంకల్పితమ్]

[వతస్మూల్యం 1-4-0

1951

కొండా శంకరయ్యగారి
ప్రిమియర్ ప్లస్ నందు
ముద్రింపబడియెను
సి కిండా బాద్ .

ప్రస్తావన

ఈకలికాల ప్రభావమువలన ప్రపంచ మేరితిగా మార్పుజెందు చున్నదో దానిని సరిగా గమనించి ఆస్తికులు “ధర్మోరక్షతిరక్షితః” అనువాక్యమును పరిపాలింపవలసియున్నది. గోరూపధారిణియగు ధర్మ దేవతకు తపస్సు, శౌచము, దయ, సత్యము, అనునవి నాలుగు పాదములు. అందు మత్తుపదార్థ సేవనముచేత, కుటుంబ విద్యా ధనములచేతను పుట్టిపెరుగుచుండు గర్వమువలన తేత్రాయుగమున తపస్సు నశించినది. మఱియు ఆనేక కలహములకు కారణమగు స్త్రీవ్యామోహము చేత మనస్సు నాలుక శరీరము వీటిలోనుండు శుచిత్వము ద్వాపరయుగమునుండి తొలగినది. ఇంతియేగాక మనస్సుతో మాటలతో శరీరముతో జేయు హింసవలన దయాగుణము కలియుగమున లుప్తప్రాయమైనది. ఇకనీయుగమున సత్యముమాత్రము గలదు. కావుననే

శ్లో॥ సత్యం బ్రూయాత్ప్రియం బ్రూయాత్సబ్రూయాత్సత్య మప్రియమ్ । ప్రియం చనాన్యతం బ్రూయా దేషధర్మ స్సనాతనః॥

తా॥ సత్యము:—ఉన్నది వున్నట్లు పలుకుట—ప్రియము—అత్యంతప్రేమతో వినునటుల మంచి వాక్యములను పలుకుట. మానవులకు ప్రియమగునటుల సత్యమును కాపాడుకొనుట అత్యంతావశ్యకము. అనిభావము. ఇందు అప్రియమగునటుల సత్యమును పలుకరాదు. ప్రియమగునటుల నసత్యమును చెప్పగూడదు. ఇదియే సనాతనధర్మమని తాత్పర్యార్థము.

ఈ పై ప్రమాణము నేటికాలమునకు మిక్కిలి ఆదరణీయమని స్ఫురించుచున్నది. ఇంకొకవిశేషము. కలిపురుషునకు రాజధానియైన (అత్యాశ) దురాశను మనస్సునుండి తొలగించి (సదాసంతోషము) యథాలాభసంతోషియను రాజధాని యేర్పరచి అందు సర్వేశ్వరుని

నిలుపుకొనుటయు ముఖ్యము. ఇట్టిభగవంతుని సంపూర్ణ దయను పొందుటకై ఏకాదశీ పరిపాలనము ప్రధానధర్మమని ఏకాదశీ దేవితో భగవంతుడు పలికెను.

శ్లో॥ మమభక్తాశ్చయేలోకా స్తవభక్తాశ్చయేనరాః ।

త్రిషు లోకేషు విభ్యాతాః ప్రాప్స్యన్తి మమ సన్నిధిమ్॥

తా॥ నాభక్తులును, ఏకాదశీవ్రతనిష్ఠగలవారలును, మూడులోకములలో సుప్రసిద్ధులై నాస్థానమును పొందుదురు.

నుజనులారా ?

భారతమహాసంగ్రామానంతరము హస్తినాపురమున చింతావ్యాకులముతో గూర్చొనియున్న ధర్మరాజుతో శ్రీకృష్ణపరమాత్మ సర్వపాపములను దొలగించి మోక్షము నొసంగునట్టి ఏకాదశీ వ్రతానుష్ఠానప్రభావమును పదునెనిమిది పురాణములనుండి విశదపరచెను.

౧౦, ౧౧, ౧౨ లలో విడువదగినవి.

దశమీ:—1. కంచుపాత్రలు 2. మాంసము 3. చిరుశనగలు 4. శనగలు 5. కొఱ్ఱలు 6. ఆకుకూరలు 7. మత్తుపదార్థములు 8. ఇతరుల అన్నము 9. రెండవసారి భోజనము 10. స్త్రీ సంభోగము.

ఏకాదశీ:—1. విలాసమునకై చేయు ఆటపాటలు 2. నిద్రా 3. తాంబూలము 4. పలుకఱ్ఱతోతోముకొనుట 5. ఇతరులను దూషించుట 6. కొండెములనుఁజెప్పట 7. నీచులతో సంభాషించుట 8. కోపము 9. అసత్యము పలుకుట 10. రజస్వలాస్త్రీనిఁజూచుట 11. స్త్రీ సంభోగము.

ద్వాదశీ:—1. కంచుపాత్రలు 2. మాంసము 3. చిరుశనగలు 4. తేనె 5. అసత్యముపలుకుట 6. వ్యాయామము 7. ప్రయాణము 8. రెండవసారి భోజనము 9. స్త్రీ సంభోగము 10. ఆకుకూరలు 11. నూనె 12. ఇతరుల అన్నము.

౧౦, ౧౧, ౧౨ లలోఁ జేయదగినవి

దశమి:—1. భగవన్ని వేదిత పదార్థములను స్వీకరించుట 2. ఉష్ణ కారములు యెక్కువలేని వస్తువులను భుజించుట 3. తుంగ చాపపై పండుకొనుట 4. వేదపారాయణము మొదలగు బ్రహ్మ చర్యవ్రతములలో నుండుట.

ఏకాదశీ:—1. తులసీచెట్టు దెగ్గరిమన్ను 2. గోవుపేడ 3. ఉసిరికాయ చూర్ణము ఏటితో గంగాదిపుణ్యతీర్థములను దలచుకొనుచు స్నానము 4. శుభ్రములగు మడివస్త్రములను ధరించుట 5. భగవంతుని యథాశక్తి పూజించుట 6. పుణ్యకథలను వినుట. 7. రాత్రి మేలుకొనుట 8. భగవన్నామ సంకీర్తనము.

ద్వాదశీ:—1. పూర్వమువలెస్నానము 2. మడితో దేవునిపూజించుట 3. బ్రాహ్మణభోజనము 4. యథాశక్తిదానము 5. భక్తుల చరిత్రలలో విచారము.

పురాణవైరాగ్యము, శ్లోశానవైరాగ్యము, ప్రసూతివైరాగ్యము ఈ మూడును నిలుచునవికావని వాడుదురు కాని యెవరు పురాణములను వినేరీతిగా వినుదురో వారు జ్ఞానభక్తిసంపన్నులగుదురు. ఆరు పర్యాయములు దున్ని శుభ్రపఱచిన భూమిలో వేసినవత్తనము విశేషముగా ఫలించునట—కామ, కోప, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యములవేగమును దొలగించి భగవంతునిధ్యానముచే స్వచ్ఛముగాఁ జేయఁబడిన మనస్సుతో వినినజ్ఞానము సిరముగానిలచి భక్తిగా మార్పు జెందును.

—:పుణ్యకథలను వినునపుడుఁ జేయదగిన సాధనమార్గము:—

1. ఇతరులమాటలను వినుసంకల్పముగలుగగా తనచెవితో విన గూడదు. 2. స్త్రీ పురుషులలో పరస్పర ప్రేమ గలుగగా శరీరముతో తాకగూడదు. 3. ఇతరవస్తువులను చూడకోరిక గలుగగా కన్నుతో చూడగూడదు. 4. మంచినపదార్థములను తినేరుచి గలుగగా వాటిని నాలుకపై వేసుకోగూడదు. 5. సుగంధమును వాసనచూడఁదలచగా దానిని ముక్కునమీపమునకు తీసుకోగూడదు. 6. పుణ్యకథలలోనున్న

భావములను మనస్సుతో వినవలయును. 7. భక్తులచరిత్రలలో విశ్వాసముగలవాడై యుండవలయును. 8. నేను, అను గర్వమును—నాది, అను ప్రేమను—వాడు, అను ద్వేషమును వదలి యుండవలయును. 9. అన్ని విధముల రక్షించువాడు “సర్వేశ్వరుడే” యని మహావిశ్వాసముతోనుండి, తాను దీనుడననిఁ దలచుచుండవలయును.

ఈ తొమ్మిది నియమములతో నెవరు పుణ్యకథలను వినుదురో వారియందు జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములు నిలచియుండును.

ఇట్టివారు 1. భక్తితో దేవతాఋణమును 2. పుణ్యకథాశ్రవణముచే ఋషిఋణమును 3. యోగ్యులను శ్రాద్ధభోక్తలనుగా నేర్పఱచుచు సత్సంతానమును పొందుటచే పితృఋణమును తీర్చినవారలగుదురు. మరియు ఏరియందు శర్వేశ్వరుడు తనస్వాభావిక రూపముతోనుండుటచే ఏరు స్వయముగా పుణ్యతీర్థములే యగుదురు.

శ్లో॥ భవద్విధా భాగవతా స్తీర్థభూతా స్వయం విభో
తీర్థీకుర్వన్తి తీర్థాని స్వాన్తస్థేన గదాభృతా॥

పాపాత్ములు స్నానముఁ జేయుటచే పుణ్యతీర్థములు మహాపాపములు గలిగియుండెను. భగవద్భక్తులు ఆ పుణ్యతీర్థములలో స్నానముఁ జేసి తమ హృదయ కమలమందు నివసించిన సర్వేశ్వరుని కటాక్షముచే వాటి పాపములను దొలగించి స్వభావముగా తామే పుణ్యతీర్థములని ప్రసిద్ధిజెందిరి. ఇది

శ్రీ భాగవతము ౧. స్కంధం ౧౩. అధ్యాయం ౧౧, శ్లోకము.

కాన లట్టి భగవద్భక్తిని పొందుటకు ఏకాదశీవ్రతానుష్ఠానమే ముఖ్యమార్గము. ఏయేసమయములో నెట్లు సంచరించవలయునో దానిని ఆయా “ఏకాదశీమాహాత్మ్య” కథలను చక్కగావిని యనుష్ఠించి సర్వ ఫలముల ననుభవించుదురుగాకయని సవినయ ప్రార్థన.

ఇట్లు

ప్రారకపురి భట్టర్, శ్రీరామాచార్యులు
ఆర్షవైదిక గణమాలా సంపాదకులు.

విషయ సూచిక

క్ర.	పేరు.	పే.
1.	అధికమాన శుక్ల కాదశీ పద్ధిని మాహాత్యమ్	1
2.	అధికమాన కృష్ణ కాదశీ పరమా మాహాత్యమ్	6
3.	చైత్ర శుక్ల కాదశీ కామదామాహాత్యమ్	11
4.	చైత్ర కృష్ణ కాదశీ వరూధిని మాహాత్యమ్	14
5.	వైశాఖ శుక్ల కాదశీ మోహిని మాహాత్యమ్	16
6.	వైశాఖ కృష్ణ కాదశీ అపరామాహాత్యమ్	19
7.	జ్యేష్ఠ శుక్ల కాదశీ నిరజలామాహాత్యమ్	21
8.	జ్యేష్ఠ కృష్ణ కాదశీ యోగిని మాహాత్యమ్	25
9.	ఆషాఢ శుక్ల కాదశీ పద్మామాహాత్యమ్	28
10.	ఆషాఢ కృష్ణ కాదశీ కామిని మాహాత్యమ్	47
11.	శ్రావణ శుక్ల కాదశీ పుత్రదామాహాత్యమ్	49
12.	శ్రావణ కృష్ణ కాదశీ అజామాహాత్యమ్	52
13.	భాద్రపద శుక్ల కాదశీ పరివర్తిని మాహాత్యమ్	54
14.	భాద్రపద కృష్ణ కాదశీ ఇంద్రిరామాహాత్యమ్	57
15.	ఆశ్విని శుక్ల కాదశీ పాశాఙ్కుశా మాహాత్యమ్	60
16.	ఆశ్విని కృష్ణ కాదశీ రమామాహాత్యమ్	62
17.	కార్తిక శుక్ల కాదశీ ప్రబోధిని మాహాత్యమ్	66
18.	కార్తిక కృష్ణ కాదశీ — మాహాత్యమ్	73
19.	మార్గశీర్ష శుక్ల కాదశీ మోక్షదామాహాత్యమ్	80
20.	మార్గశీర్ష కృష్ణ కాదశీ సఫలా మాహాత్యమ్	83
21.	పౌష శుక్ల కాదశీ పుత్రదామాహాత్యమ్	87
22.	పౌష కృష్ణ కాదశీ షట్టిలా మాహాత్యమ్	91
23.	మాఘ శుక్ల కాదశీ జయమాహాత్యమ్	94
24.	మాఘ కృష్ణ కాదశీ విజయామాహాత్యమ్	98
25.	ఫాల్గుణ శుక్ల కాదశీ ఆమలకీ మాహాత్యమ్	101
26.	ఫాల్గుణ కృష్ణ కాదశీ పాపమోచనికా మాహాత్యమ్	105

గ్రంథాదాపఠనీయశ్లోకాః

లక్ష్మీనాథసమారమ్భం నాథయామునమధ్యమామ్ ।
అస్మదాచార్య పర్యంతం వందేగురు పరమ్పరామ్॥

అథవా

గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణుగురుర్దేవో మహేశ్వరః ।
గురుస్సాక్షాత్పరంబ్రహ్మ తస్మైశ్రీ గురవేనమః॥

అథధ్యానమ్

వ్యాసంపసిష్ఠనప్తారం శక్తేః పాత్రమకల్మషమ్ । పరాశరాత్మజం
వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్॥ వ్యాసాయ విష్ణురూపాయ వ్యాసగూపాయ
విష్ణవే । నమోవై బ్రహ్మనిధయే వాసిష్ఠాయనమోనమః । మునిం
స్నిగ్ధామ్బుదాభాసం వేదవ్యాసమకల్మషమ్ । వేదావాసం సరస్వత్యా
వాసంవ్యాసం నమామ్యహమ్ ॥ అచతుర్వదనోబ్రహ్మద్విబాహు రపరో
హరిః । అఫాలలోచనశృమ్భ ర్భగవాన్బాదరాయణః ॥ శుక్లామ్బుర
ధరంవిష్ణుం శశివర్ణంచతుర్భుజమ్ । ప్రసన్నవదనంధ్యా యేసర్వవిఘ్నో
పశాంతయే ॥ వ్యామోహ ప్రశమాపథంముని మనోవృత్తి ప్రవృత్త్యా
షధం । దైత్యేంద్రికరాషధం త్రిభువనీసంజ్ఞేవనైకాషధం । భక్తా
త్వస్తహితౌషధం భవభయప్రధ్వంసనైకాషధం । శ్రేయః ప్రాప్తికరాష
ధం పిబమసశ్రీకృష్ణదివ్యాషధమ్॥

శ్రీ ర మ్మ

శ్రీ సూ న్ద పు రాణే

అధికమాస శుక్లకాదశీ పద్మినీ మాహాత్యై ప్రారమ్భః.

కార్తవీర్యార్జున జన్మకథా

యుధిష్ఠిరఉవాచ॥ (1) మలిముచస్యమాసస్య కావాహ్యేకాదశీ
భవేత్ । కిన్నామ కోవిధిస్తస్యాః కథయస్వజనాదనామ్ ॥ ౧ ॥ శ్రీకృష్ణ
ఉవాచ ॥ మలమాసస్యయాపుణ్యా ప్రోక్తా నామ్నాచపద్మినీ । సోపో
షితా ప్రయత్నేన పద్మనాభపురంసయేత్ ॥ ౨ ॥ మమమాసే మహా
పుణ్యాకీర్తితాకల్మషావహా । తస్యాఃఫలం కథయితుం నశక్తశ్చతురా
నసః ॥ ౩ ॥ నారదాయ పురాప్రోక్తం విధినావ్రతముత్తమమ్ । పద్మిన్యాః
పాపరాశిఘ్నం భుక్తిముక్తిఫలప్రదమ్ ॥ ౪ ॥ శ్రుత్వావాక్యం మురా
రేస్తుప్రోవాచాతి ముదాన్వితః । యుధిష్ఠిరో (2) జగన్నాథంవిధింపప్రచ్ఛ
ధర్మవీత్ ॥ ౫ ॥ శ్రుత్వారాజ్ఞస్తువచనం ప్రిత్యుత్ఫుల్లాంబుజేక్షణమ్ ।
శృణురాజ నృపత్యోమి మునీనామప్య గోచరమ్ ॥ ౬ ॥ దశమీదివసే
ప్రాప్తే వ్రతారమ్భో విధీయతే । కాంస్యంమాంసంమసూరాంశ్చచణ
కాకోద్రవాంస్తథా ॥ ౭ ॥ శాకం మధు పరాన్నం చ పునర్భోజన
మైధునే వైష్ణవో వ్రతకర్తా చ దశమ్యాం దశ వర్జయేత్ ।
హవిష్యాన్నం చ భుక్ష్యేత్ అత్యౌరలవణం తథా ॥ ౮ ॥ భూమిశా
యీ బ్రహ్మచారి భవేచ్ఛదశమీదినే । ఏకాదశీదినేప్రాప్తే ప్రాతరు
తాయ సాదరమ్ ॥ ౯ ॥ విధాయచ మలోత్సరగం నకుర్యాద్దస్తధావ
నమ్ । గడ్డాపాన్ద్యదశాన్మత్స్వా శుచిర్భూత్వా సమాహితః ॥ ౧౦ ॥
సూర్యోదయే శుభేత్థిరేన్నాన్ధం ప్రవ్రజేత్సుధీః । గోమయంపృత్తికాం
గృహ్యతిలాన్దభాన్మృచిస్థలాత్ ॥ ౧౧ ॥ చూడైరామలకీభూతై ర్విధినా
స్నానమాచరేత్ । ఉద్భృతాసివరాహేణ కృష్ణేన శతభాహునా ॥ ౧౨ ॥
మృత్తికేబ్రహ్మదత్తాసి కాశ్యపేనాభి మన్త్రితా । త్వంమేకురు పవి

(1) అధికమాసస్య. (2) శ్రీకృష్ణమ్.

త్రాజం లగ్నానేత్రే శిరోరుహే ॥ ౧౩ ॥ హరిపూజన యోగ్యమాం
 మృత్తికే కురుతేనమః । సర్వాషధీనముత్పన్నం గవోదరమధిష్ఠితమ్ ॥
 పవిత్రకరణం భూమేమాణంపావయతు గోమయమ్ । బ్రహ్మస్థీవనస
 మ్భూతా ధాత్రీ భువనపావనీ ॥ ౧౪ ॥ సంస్కృష్టా పావయాజ్ఞంమే నిర్మ
 లంకురు తేనమః । దేవదేవ! జగన్నాథ! శఙ్ఖచక్ర గదాధర! ॥ ౧౬ ॥
 దేహివిష్ణోమమానుజ్ఞాం తవ తీర్థావగాహనే । వారుణాంశ్చ జపేన్మన్త్రా
 స్నానంకుర్యా ద్విధానతః ॥ ౧౭ ॥ గజ్గాదితీర్థం సంస్కృత్య యత్రీకుత్ర
 జలాశయే । పశ్చాత్సంమార్జయేద్దాత్రం విధినాన్మవసత్తమ! ॥ ౧౮ ॥
 ముఖేపృష్ఠేచ హృదయేబాహ్వో శ్చిరసిచాప్యథః । పరిధాయసుఖం
 వాసోశుక్లం శుచిహ్యఖణ్డితమ్ ॥ ౧౯ ॥ తతఃకుర్యాద్ధరేపూజాం మ
 హాపావం వినశ్యతి । సన్ధ్యాముపాస్య విధినాతర్పయిత్వా పితౄనాన్స
 రా ॥ ౨౦ ॥ హరేమంద్విర మాగమ్య పూజయే త్కమలావతిమ్ ।
 స్వర్ణమాష కృతందేవం రాధికాసహితంహరిమ్ ॥ ౨౧ ॥ పార్వత్యా
 సహితందేవం పూజయేద్విధిపూర్వకమ్ । కుమ్భాపరిన్యసేద్దేవం తామ్ర
 పాత్రేథమృణ్మయే ॥ ౨౨ ॥ దివ్యవస్త్ర సమాయుక్తే దివ్యగన్ధాను
 వాసితే । తస్యోపరిన్యసేత్పాత్రం తామ్రంరావ్యం హిరణ్మయమ్ ॥ ౨౩ ॥
 తస్మిన్సంస్థాపయేద్దేవం విధినాపూజయే త్తతః । సంస్నాప్యసలిలైశ్శ్చేష్టై
 గన్ధధూపాదివాసితైః ॥ ౨౪ ॥ చందనాగరుకర్పూరైః పూజయేద్దేవ
 మీశ్వరం । నానాకుసుమకస్తూరీ కుంజుమేనసితామ్బుజైః ॥ ౨౫ ॥
 తత్కలజాతైః కుసుమైః పూజయేత్పరమేశ్వరమ్ । నైవేద్యై ర్వివి
 ధైశ్చక్రైః తథాసీరాజనాదిభిః ॥ ౨౬ ॥ ధూపైర్దీపై స్సకర్పూరైః
 పూజయే త్కేశవం శివం । నృత్యంగీతం తద్రగేతు కుర్యాద్భక్తిపురస్స
 రం ॥ ౨౭ ॥ నాలపేత్పతితాన్పాశా తస్మిన్నహనినస్పృశేత్ । నాన్మ
 తంహి వదేద్వాక్యం సత్యపూతం వచోవచేత్ ॥ ౨౮ ॥ రజస్వలాం
 సపశ్యేత ననిదేద్రాహ్మణాంగురుం । పురాణం పురతోవిష్ణోః శృణుయా
 త్సహ వైష్ణవైః ॥ ౨౯ ॥ నిర్జలాసావ్రకర్తవ్యా యాచశుక్లేమలిప్లుచే ।
 జలపానే నవాకుర్యా ద్దుగ్ధాహారేణ నాన్యథా ॥ ౩౦ ॥ రాత్రౌజాగరణం
 కుర్యా ద్దీ తవాదిత్రసంయుతం । ప్రథమేప్రహరేపూజా నారికేళార్ఘ్య

ముత్తమం || 31 || ద్వితీయే (1) క్రిఫలైచ్చైవ తృతీయే (2) బీజపూర్వకైః ।
 చతురేపూజయేత్పూర్వైర్నారీజైశ్చ విశేషతః || 32 || ప్రథమేప్రహరే
 పుణ్యమగ్నిష్టమప్యజాయతే । ద్వితీయే వాజపేయస్య తృతీయే హయమే
 ధజం || 33 || చతురేరాజనూయస్య జాగ్రతో జాయతే ఫలం । నాతః పరతరం
 పుణ్యం నాతః పరతరా ఋషాః || 34 || నాతః పరతరా విద్యా నాతః పరతరం తపః ।
 పుణ్యం వ్యాం యానితీర్థాని పుణ్యాన్యాయతనాని చ || 35 || తత్తాన్నితాని చ దృ
 ష్టానియే నాకారి హరేర్వ్రతం । ఏవం జాగరణం కుర్యాద్భ్యావత్సూ
 ర్నోదయోభవేత్ || 36 || సూర్యోదయే శుభేత్థిరే గత్వాన్నానం సమా
 చరేత్ । స్నాత్వైవా గత్యభవనే పూజయేద్దేవ మిశ్వరం || 37 ||
 పూర్వోదితేన విధినాభోజయేద్బ్రాహ్మణాన్పుభావ । కుమ్భాదికంచ
 యత్సర్వం ప్రతిమాంకేశవస్య చ || 38 || పూజయిత్వా విధానేన బ్రా
 హ్మణాయ సమర్పయేత్ । ఏవం విధిం వ్రతం యోవై కురుతే భువిమానవః ||
 39 || సఫలం జాయతే తస్య వ్రతం ముక్తి ఫలప్రదం । ఏతత్తే సర్వమా
 భ్యుతం యత్పుష్టోఽహం త్వయా నృప ! || 40 || మలిముచస్య మాసస్య
 శుక్లాయా విధిముత్తమం । పద్మిన్యాః ప్రితియుక్తోయః కురుతే వ్రతముత్త
 మమ్ || 41 || వ్రతాని తేన చీర్ణాని సర్వాణి నృప పన్నన ! । కృష్ణాయా
 మలమాసస్య విధిస్తస్యా పితాదృశః || 42 || పరమా సాతు విశ్లేయా
 సర్వపాపక్షయజ్ఞురీ । అత్రతే కథయిష్యామి కథామేకాం మనోర
 మామ్ || 43 || నారదాయ పులస్త్యేన విస్తరేణ నివేదితామ్ । కార్త
 వీర్యేణ కారాయాం నిక్షిప్తం వీక్ష్య రావణమ్ || 44 || విమోచితః
 పులస్త్యేన యాచయిత్వా మహీశతిమ్ । తదా శ్చర్యం తదా శ్రుత్వా
 నారదో దివ్యదర్శనః || 45 || ప్రవచ్ఛచయథా భక్త్యా పులస్త్యం ముని
 పుజనం । దశాననేన విజితా స్సర్వే దేవాస్స వాసవాః || 46 || కార్తవీ
 ర్యేణ విజితః కథం రణవిశారదః । నారదస్య వచశ్రుత్వా పులస్త్యం ముని
 రబ్రవీత్ || 47 || శృణు వత్స ! ప్రవక్ష్యామి కార్తవీర్య సముద్భవమ్ ।
 పురాత్రేతాయుగే రాజత్ ! మాహిష్మత్యాం మహాత్తరః || 48 ||
 హైహయానాం కులేజాతః కృతవీర్యో మహీశతిః । సహస్రం ప్రమదా
 స్తస్య నృపస్య ప్రాణవల్లభాః || 49 || సతాసాంతనయంకంచిల్లేభే

రాజ్య ధురన్ధరమ్ | యజ్ఞేవా నిత్యనిధాన్సుచిత్తాన్మహత్తరాః ||
 ౫౦ || తేహంవాక్యా ద్వ్యతంతుర్వ నలబ్ధతనయస్తదా | సుతంవినా
 తదారాజ్యం ససుఖాయ మహిషతేః || ౫౧ || తుధితన్వయభాభోగా న
 భవన్తిసుఖప్రదాః | విచార్యచిత్తేనృపతి స్థపస్తప్తం మనోదధే || ౫౨ ||
 తపసైవ సదాసిద్ధిరాయతే మనసేషితా | ఇత్యుక్త్వాసా సభార్యశ్చ
 చీరవాసాజ్ఞాధరః || ౫౩ || తపస్తప్తంగతస్సన్యోగ్యహేన్యస్య సుమ
 స్త్రిణమ్ | నిర్గతం నృపతిం వీక్ష్య పద్మినీ ప్రమదోత్తమా || ౫౪ ||
 హరిశ్చన్ద్రస్యతనయా ఇత్యుక్తు కులసమ్మహా | పతివ్రతా ప్రియంద్యప్త్వా
 తపస్తప్తం కృతోద్యమమ్ || ౫౫ || భూమణాని పరిత్యజ్య చీరమేకం
 సమాశ్రయత్ | జగామ పతినాసార్థం పర్వతే గన్ధమాదనే || ౫౬ ||
 గత్వాతత్ర తపస్తేవేపర్వాణా మయుతం నృపః | నలేభేతనయంరాజ్యే
 ధ్యాయదేవం గదాధరమ్ || ౫౭ || అస్థిన్నాయుమయంకాంతం దృష్ట్వా
 సా ప్రమదోత్తమా | అనసరాయాం మహాసాధ్వీంపవచ్చ విసయాన్వి
 తా || ౫౮ || భతుః ప్రతపతసాధ్వీ వర్షాణామయుతంగతమ్ | తథా
 పినప్రసన్నోభూత్కేశవఃకష్టనాశనః || ౫౯ || వ్రతంమమ మహాభాగే !
 కథయన్వయథాతథమ్ | యేనప్రసన్నోభగవాన్మమభక్త్యా ప్రజాయతే ||
 ౬౦ || యేనమే జాయతేపుత్రీశ్చక్రపర్తి మహత్తరః | శ్రుత్వాతస్యా
 స్తు వచనం పతివ్రతపరాయణా || ౬౧ || యంప్రవిజన్తం నృపతిన్వయం
 ప్రవాజదీక్షితమ్ | తదాప్రోవాచసన్తుష్టా పద్మినీం పద్మలోచనాం ||
 ౬౨ || స్నాత్వామలి మ్లుచే సుభ్రు ! మాసే ద్వాదశసంఖ్యతే | ద్వాత్రిం
 శద్దినైర్భవతి మాసః పూర్ణ శ్శుభాననే || ౬౩ || తస్మధ్యే ద్వాదశీయగ్మం
 పద్మినీపరమాతథా | ఉపోవ్య తత్రృకర్తవ్యం విధినా జాగరైస్సమం ||
 ౬౪ || శీఘ్రంప్రసన్నో భగవాన్ భవిష్యతి సుఖప్రదః | ఇత్యుక్త్వా
 కథయత్సర్వం మయాపూర్వో దితంనృప ! || ౬౫ || విధింప్రసన్నా విధి
 పత్ ప్రసన్నా కర్తమాంప్రజా | శ్రుత్వావ్రతవిధింసర్వం యథోక్తమన
 సూయయా || ౬౬ || చక్రేరాజ్ఞీ చతత్సర్వం పుత్రప్రాప్తి మభీషతీ |
 ఏకాదశ్యాం నిరాహారానదాజాతాచ నిర్జలా || ౬౭ || జాగరేణ యుతా
 రాత్రౌ గీతనృత్య సమన్వితా | పూర్ణేవ్రతేచ వైశీఘ్రం ప్రసన్నాః కేశ
 వస్త్వయమ్ || ౬౮ || బభాషేగరుడారూఢో వరంవరయశోభనే ! |

శ్రుత్వావాక్యం (1) జగద్ధాతుః స్రుత్వాప్రిత్యా శుచిస్మితా । ౬౯ ।
 యయాచేద్య నరం బ్రూహీ మమభయః- ర్మహాత్తరమ్ । పద్మిన్యాస్త
 ద్ర్వతందృష్వా కృష్ణఃప్రీతః ప్రియంవదాం ॥ ౭౦ ॥ త్వయాహం తోషి
 తో భద్రే! ప్రేత్యువాచ జనార్దనః । మలిష్టుచశ్చమాసోఽసా నాన్యో
 మేప్రీతిదాయకః ॥ ౭౧ ॥ తస్మద్భ్యైకావరమ్యా మమప్రీతివిసర్జనా । నాత్వ
 యోపోషితా సుభు! యథోక్తవిధినాశుభే! ॥ ౭౨ ॥ తేనత్వయా
 ప్రసన్నోఽహం కృతోస్మిను భగావనే! తవభర్తృః ప్రదాన్యామి నరం
 యన్మనసే ప్సితం ॥ ౭౩ ॥ ఇత్యుక్త్వానృపతింప్రాహ విష్ణు ర్విశ్వాత్రి
 నాశనః । వరంవరయరాజేన్ద్ర య త్తేమనసికాక్షితం ॥ ౭౪ ॥ సంతోషి
 తోఽహం (2) ప్రయతాతనసిద్ధి చిక్షీర యా । శ్రుత్వాత ద్వచనంవిష్ణోః
 ప్రసన్నో నృపనత్తమః ॥ ౭౫ ॥ సప్రవేసుతం మహాబాహుం సర్వలోక
 నమస్కృతం । నదేవై రాన్మమైర్నాగైర్వైత్యదానన రాక్షసైః ॥ ౭౬ ॥
 జేతుం శక్యో జగన్నాథ! వినాత్వాంమధుసూదన! । ఇత్యుక్తో (3) బాధ
 మిత్యుక్త్వాతత్రైవాన్తరధీయత ॥ ౭౭ ॥ నృపోఽపినుప్రసన్నాత్మా
 హృష్టః పుష్టః ప్రియాయుతః । సమాచూత్స్వపురంరమ్యం నరనారీ మ
 నోరమమ్ ॥ ౭౮ ॥ సపద్మిన్యాం సుతంలేభే కార్తవీర్యం మహాబలం ।
 నతేనసదృశఃకశ్చి త్త్రిమలోకేషుమానవః ॥ ౭౯ ॥ తస్మాత్పరాజితస్సజ్జ్యే
 రావణో దశకన్ధరః । నతంజేతుం సమర్థోఽస్తిత్రిమలోకేషు కశ్చన ॥
 ౮౦ ॥ వినా నారాయణందేవం చక్రపాణిం గదాధరమ్ । నత్వయా
 విస్మయఃకార్యో రావణస్య పరాజయే ॥ ౮౧ ॥ మలిష్టుచప్రసాదేన
 పద్మిన్యా శ్చాప్యృపోషణాత్ । దత్తోదేవాధిదేవేన కార్తవీర్యో మహా
 బలః ॥ ౮౨ ॥ ఇత్యుక్త్వా ప్రయయావిప్రః ప్రసన్నేనాత్తరాత్మనా ।
 శ్రీకృష్ణుడవాచ ॥ ఏత త్తేనర్వమాఖ్యాతం యత్పృష్టోఽహంత్వయానఘ! ॥
 ౮౩ ॥ మలిష్టుచస్యమానస్య శుక్లాయా స్సమ్భవోమహాకాయేకరిష్యన్తి
 మనుజాస్తేయాస్య నిహరేషదమ్ ॥ ౮౪ ॥ త్వమేవం కురురాజేన్ద్ర!
 యదిచేష్ట మభీష్యసి । కేశవస్య వచశ్శ్రుత్వా ధర్మరాజోతి హర్షితః ॥
 ౮౫ ॥ చక్రకేవ్రతం విధానేన బన్ధుభిః పరివారితః । సూతడివాచ ॥ ఏత

(1) శ్రీకృష్ణస్య. (2) అభీష్టవరందదామితిభావః.

(3) అజ్ఞీకారసూచకశబ్దమ్.

త్రేసర్వ మాభ్యాతం యశ్చోష్ణోఽహం పురాద్విజ ! ॥ ౮౬ ॥ పుణ్యం
పవిత్రం పరమం కిం భూయశ్శ్రోతుమిచ్ఛసి । ఏనంవిధం యోఽపిపితం
మనుష్యాభక్త్యా కరిష్యస్య మలిముచస్య । ఉపోషితాయైస్తు సుఖప్రదా
త్రీయా శుక్లపక్షేభువితేఽపిధన్యాః ॥ ౮౭ ॥ శ్రోష్యన్రియేతస్య విధిం
సమగ్రంతేఽప్యం : భాజో ఽనుజః పశంతాః । యేవైపరిష్యన్తి కథాం
సమగ్రాంతే వైగమిష్యన్తి (1) హరేర్నివాసమ్ ॥ ౮౮ ॥

ఇతి శ్రీస్కంద పురాణే అధికమానశుక్తైకాదశ్యాపద్మిన్యా
మాహాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

(1) వైకుంఠమ్.

శ్రీ స్కం ద పు రాణే

అధికమానశుక్తైకాదశీ పరమా మాహాత్మ్యప్రారమ్భః.

సుమేధస్యధారిద్య్రివివృత్తికథా

యుధిష్ఠిరఉవాచ॥మలిముచస్యమానశ్యకృష్ణాకాకథ్యతేవిభో ! కిన్నా
మకోవిధిస్తస్యాః కథయస్వజగత్పతే ! ॥ ౧ ॥ శ్రీకృష్ణ ఉవాచ । పర
మేతి సమాఖ్యాతా పవిత్రా పాపహారికా । భుక్తిముక్తిప్రదాన్యాణాం
స్త్రీణా చాపి యుధిష్ఠిర ! ॥ ౨ ॥ పూర్వోక్త విధినాకార్యా యాకృష్ణైకా
దశీజనైః । పూజయేత్పరయాభక్త్యానామ్నా డేవంనరోత్తమమ్ ॥ ౩ ॥
అత్రతేకథయిష్యామి కథామేతాం మనోరమామ్ । కామిల్వ్య నగరే
భాతాం మునీనామగ్రతశ్శృతాం ॥ ౪ ॥ అసీద్విజవరఃకశ్చి త్సుమేధా

నామధార్మికః! అస్యపత్నీ పవిత్రాభ్యా పాతిసృజ్యపరాయణా॥౧॥ కర్మణా
 కేన చిద్విప్రో ధనధాన్య వినర్జితః । సత్కాపి లభ తేభిత్వాం మాచన్న
 పినరా నృహూక్ ॥ ౬ ॥ సభోజ్యం లభతేతాదృజ్జన్మత్రం నైవ (1)
 మణ్డనమ్ । రూపరూపనమాధుర్యం నారీశుశ్రూష తేపతిమ్ ॥ ౭ ॥ అతి
 ధిం పూజయేత్కాపి తదాసాక్షుధితాగృహే । తిష్ఠత్యేన విశాలాక్షీ
 చామూనముఖపజ్జుజా ॥౮॥ విలోక్యభార్యాం సుదతీంకషాన్త్రం స్వక
 శేబరమ్ । సభర్తారం క్వచిచ్ఛైవ నాస్యన్న మితీభాషతే ॥౯॥ విచార
 య బ్రాహ్మణశ్చిత్తే భార్యాయః ప్రేమబద్ధనమ్ । నిస్తన్భాగ్యంస్వకం
 విప్రః ప్రోచేవాక్యం ప్రియంనదామ్ ॥ ౧౦ ॥ కా నైకరోమికింకార్యం
 నమయాలభ్యతేధనమ్ । మాచయమినరా (2) నృవ్యా న్నయచ్చన్తి
 చమేధనమ్ ॥ ౧౧ ॥ కింకరోమిక్వగచ్ఛామిత్వంమే కథయశోభనే! వినా
 ధనేన సుశ్రోణి! గృహకార్యంనసిద్ధతి ॥ ౧౨ ॥ దేహ్యజ్ఞం పరదే
 శాయగచ్ఛామి ఫలబధయే । యస్మిన్దేశేచ యత్ప్రాప్యం భాగ్యంతత్రై
 వలభ్యతే ॥ ౧౩ ॥ ఉద్యమేనవినాసిద్ధిః కర్మణా నోపలభ్యతే । తస్మా
 ద్ముఖాఃప్రశంసన్తి సర్వథైవశుభోద్యమమ్ ॥ ౧౪ ॥ శ్రుత్వాకాస్తస్య
 వచనం సాశ్రునేత్రావిచక్షణా । ప్రోవాచప్రాశ్నలి యృత్వా వినయా
 నతకన్ధరా ॥౧౫॥ త్వత్తోనాస్తిసు విజ్ఞాతాత్వియాజ్ఞప్తా బ్రవీమ్యహమ్ ।
 హితైషిణో సరాబ్రూయః శస్వత్సాధుహ్యసాధ్వపి ॥ ౧౬ ॥ పూ
 ర్వదత్తంహిలభ్యేత యత్ప్రకుతమహితలే । వినాదానం నలభ్యేత మేరా
 కనకపర్వతే ॥ ౧౭ ॥ పూర్వదత్తాహి యావిద్యాపూర్వదత్తంహి యద్ధ
 నమ్ । పూర్వదత్తా హియాభూమి రిహజన్మనిలభ్యతే ॥ యద్ధాతా
 లిఖతంఫాలే తత్తత్రైవహిలభ్యతే । వినాదత్తేన కింక్వాపి
 లభ్యతేనైవ కిం చన ॥ ౧౮ ॥ పూర్వజన్మనివిప్రేన్ద్ర! నమయాన
 త్వయాక్వచిత్ । సత్ప్రాత్రాణాం కరేదత్తం స్వల్పంభూర్యపిసద్ధనమ్ ॥
 ౨౦॥ ఇహదేశేపరేవాపి దత్తంసర్వత్రలభ్యతే । అన్నమాత్రంతు (3)
 విశ్వేశో వినాదత్తేనయచ్చతి ॥ ౨౧ ॥ తస్మాదత్తైవవిప్రాగ్రస్థాతవ్యం
 భవతామయా । భవద్వినానతిష్ఠామిక్షణమాత్రం మహామునే! ॥౨౨॥
 నమాతానపితాభ్రాతా సశ్వశూశ్చృశురోజనః । నసత్కుర్వన్తిమాం

కేషిస్వజనాశ్చ పరేకుతః ॥ ౨౩ ॥ భర్తృహీనాంవినిష్ఠన్తి (1) దుర్భ
 కేతి వదన్తిమామ్ । తస్మాదప్రస్థింభూత్వా విహరస్వయథాసుఖమ్ ॥
 భవతోభాగ్యయోగేన పృష్టిశ్చాత్రిభవిష్యతి । శుత్వాతస్యాస్సు
 వచనంస్థితస్తత్ర విచక్షణః ॥ ౨౪ ॥ తావత్తత్రసమాయాతః కాణ్డిన్యో
 మునిస్తమః । దృష్ట్వాసమాగతం హృష్టస్సుమేధా ద్విజస్తమః ॥
 ౨౫ ॥ సభార్యస్సహస్థాయననామశిరసాసకృత్ । ధన్యోస్త్వనుగృహీ
 తోఽస్మిన్ఫలం జీవితంమమ ॥ ౨౬ ॥ యద్దృష్టోఽసి మహద్భాగ్యా
 దిత్సువాచ మునీశ్వరమ్ । దత్వా (2) సువిష్టరం తస్మై పూజయా
 మాస తం ద్విజమ్ ॥ ౨౭ ॥ భోజయిత్వా విధానేన ప్రప్రచ్ఛ ప్రిమ
 దోత్తమా । విద్యస్తేన ప్రకారేణ దారిద్ర్యస్యక్షయోభవేత్ ॥ ౨౮ ॥
 వినాదత్తం కథం లభ్యే న్ధనం విద్యాం కుటుంబినీమ్ । మామేభర్తా
 పరిత్యజ్య గన్తుకామోఽద్య వర్తతే ॥ ౩౦ ॥ అన్యదేశే పరాలో
 కా యాచితుం పరపత్తనే । రక్షితోఽస్తి మయా విస్వ! హేతు
 వాక్యైర్మహత్తరైః ॥ ౩౧ ॥ నాదత్తం లభ్యతే కించి దిత్సుక్త్వాస నివా
 రితః । మమభాగ్యా స్తునీన్ద్రాద్య త్వమత్రైవ సమాగతః ॥ ౩౨ ॥
 త్వత్ప్రసాదా ద్దరిద్రంమే శీఘ్రం సశ్యత్య సంశయమ్ । కేనోపాయేన
 విప్రేష్ట దరిద్రం సశ్యతి ధ్రువమ్ ॥ ౩౩ ॥ కథయస్వకృపాసిన్దో వ్రతం
 తీరం తపాదికమ్ । శుత్వాతస్యా స్సుశీలయా భాషితం మునిపుంగవః ॥
 ౩౪ ॥ ప్రోవాచ (3) ప్రవం చిత్తే విచార్యనతి ముత్తమమ్ । మలి
 ళ్లుచే నుహాభాగే! వ్రతానా ముత్తమం వ్రతమ్ ॥ ౩౫ ॥ సర్వపా
 పోఘ శమనం దుఃఖ దారిద్ర్య నాశనమ్ । పరమా నామ విఖ్యాతా
 విష్ణోస్తిధి రనుత్తమా ॥ ౩౬ ॥ మలిఱ్లుచేతుయాకృష్టా భుక్తిముక్తి ఫల
 ప్రదా । తస్యాముపోషణంకృత్వా ధనధాన్య యతో భవేత్ ॥ ౩౭ ॥
 విధినా జాగరై స్సాకం గీతవాదిత్ర సంయుతమ్ । ధనదేవపురాచీర్ణం
 వ్రతమేత త్సుశోభనమ్ ॥ ౩౮ ॥ తదాహృష్టేన రుద్రేణ ధనానామధి
 పః కృతః । హరిశ్చంద్రేణచ కృతం పురాకీర్త సుతేనవై ॥ ౩౯ ॥ పునః
 ప్రాప్తాత్రియాతేన రాజ్యం నిహత కణ్ఠకమ్ । తస్మాత్కురువిశాలాక్షి !
 వ్రతమేతత్సుశోభనమ్ ॥ ౪౦ ॥ విధినా విధియక్తేన సమంజాగరణేనచ ।

(2) సుఖాసనమ్ (3) అత్యుత్తమమ్ (1) అదృష్టహీనా.

ఇత్యుక్త్యాతద్విధిం సర్వం కథయామాస బాడబః || ౪౧ || పీఠ్యాపరమ
 సన్తప్తస్తతో భక్త్యా ప్రసాదితః | పునః ప్రోవాచతం విప్రం పశ్చ
 రాత్రవ్రతం శుభమ్ || ౪౨ || యస్యానుష్ఠాన మాత్రేణ భుక్తిర్ముక్తిశ్చ
 ప్రాప్యతే | పరమా దివసే ప్రాతః కృత్వా పూర్వాహ్నికంవిధిమ్ || ౪౩ ||
 కుర్యాత్సు నియమా నృక్త్యా పశ్చరాత్ర ప్రతాడరాత్ | ప్రాత
 సాన్నత్వా నిరాహారో యస్తిష్ఠే దినపశ్చకమ్ || ౪౪ || సగచ్ఛద్వై
 ప్లవం స్థానం పితృమాతృ ప్రియాయతః | ఏకాశనస్తు యోభూయా
 ద్దినానాం పశ్చకం నరః || ౪౫ || సర్వపాప వినిర్ముక్తస్సర్వలోకే
 మహీయతే | సాన్నత్వా యోభోజయే ద్విప్రం దినానాం పశ్చకం నరః |
 భోజితం తేన విధినా సదేవాసుర మానుషమ్ || ౪౬ || పూర్ణకుమ్భం
 (1) సుతోయేన యోదదాతి ద్విజాతయో దత్తంతేనైవ సకలం బ్రహ్మ
 ణ్ణం స చరాచరమ్ || ౪౭ || తిలపాత్రంతు యోదద్యా ద్రాహ్మణాయ
 విపశ్చితే | తిలసజ్జ్యేవసేత్స్వరే సనరోనాక మణ్డలే || ౪౮ || ఘృతపా
 త్రంతు యోదద్యా తాన్నత్వా పశ్చాదినం నరః | సభుక్త్యా విపులా
 భోగా సూర్యలోకే మహీయతే || ౪౯ || బ్రాహ్మచర్యేణ యస్తిష్ఠే
 ద్దినానాం పశ్చకంనరః | సస్వర్గేభుక్తతే భోగా స్వవేశ్యాభి ససమం
 ముదా || ౫౦ || ఏవంవిధం ప్రతంసాధ్వి ! కురుత్స్వం పతినాశుభే | ధన
 ధాన్య యుతా భూత్వా స్వర్గం యాస్యతి సువ్రతే || ౫౧ || ఇత్యుక్తా
 సావ్రతం చక్రే కాండిన్యేన యశోదితమ్ | భర్తా సమం (2) భావ
 యుతా సాన్నత్వా మాసి మలిముచే || ౫౨ || పశ్చరాత్రవ్రతేపూర్ణే పరా
 యాః ప్రియసంయుతా సాపశ్యద్రాజ భవనా దాయాతిం నృపనన్దనమ్ ||
 ౫౩ || దత్వా నవీనం భవనం దివ్య వస్తు సమన్వితమ్ | వాసయామాస
 విధినా విధినా ప్రేరితాస్వయమ్ || ౫౪ || దత్వాగ్రామం వృత్తికరం
 బ్రాహ్మణాయ సుమేధసే | ప్రసన్నస్తపసా రాజా సంస్తుత్వా స్వగృ
 హం యయా || ౫౫ || మలిముచస్య మాసస్య పరాయాః పరమాద
 రాత్ | కృష్ణా ద్యుపోషణా త్సద్యః పశ్చరాత్ర వ్రతేనచ || ౫౬ ||
 సర్వపాపవినిర్ముక్త స్సర్వసౌఖ్య సమన్వితః | భుక్త్యాభోగాన్ప్రియా
 సార్థం మహావిష్ణు పురంయయా || ౫౭ || యేకరిష్యన్తిమనుజాఃపరాయా

వ్రతము త్రమమ్ । పంచరాత్రభవంపుణ్యం మయావత్తుం నశక్యతే ॥౧౮॥
 పుష్కరాద్యాని తీర్థాని గజ్జాద్యాని సురితస్తథా । ధేనుముఖ్యాని దా
 నాని తేనచీర్ణాని సర్వదా ॥ ౧౯ ॥ గయాశ్యాం కృతంతే పితరః
 పరితోషితాః । వ్రతానితేన చీర్ణాని వ్రతఖడ్గాదితానివై ॥ ౨౦ ॥ ద్విప
 దాం బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠం గౌర్వరిష్ఠా చతుష్పరామ్ । దేవానాం వాస
 వశ్రేష్ఠ స్తథా మాసోమలిప్లుచః ॥ ౨౧ ॥ మలిప్లుచే పంచరాత్రం
 మహాపావ హరంస్మృతమ్ । పంచరాత్రేచపరమా పద్మినీ పాపశోషిణీ॥
 ౨౨॥ సాప్యశక్తైః ప్రకర్తవ్యా యథా శక్త్యా విచక్షణైః । మానుషం జను
 రాసాద్య నస్మాతో యైర్మలిప్లుచే ॥ ౨౩ ॥ తేజస్కఘాతినో నూనం
 నోపోష్యన్తి హరేర్దినమ్ । చతురాశీతి లక్షణి భృమన్తోయోని సజ, తే
 ౨౪ । సాప్యతే మానుషంజగ్మ దుర్లభం పుణ్యసంభవైః । తస్మాత్కర్మ
 ర్యం వ్రాయత్యేన పరమాయా వ్రతంశుభమ్ ॥ ౨౫ ॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ॥
 ఏతత్తే సర్వమాఖ్యాతం యత్పుష్టోఽహంత్యయానఘ ! । మలిప్లుచస్య
 మాసస్య పరమాయా స్సముద్భవమ్ ॥ ౨౬ ॥ తత్సర్వంతే స మాఖ్యా
 తం శృణుష్వావహితోనృప ! ॥ ౨౭ ॥ శ్రుత్వైతేద్యదుపతినోదితం
 మహాత్మ్యం తచ్చక్రే వ్రత మనుజైః ప్రియాసమేతః । భుక్త్వాసాది
 విభువి దుర్లభాంశ్చభోగా న్నీతోఽసా (1) సురవర మద్గిరం సుహృ
 వ్తః ॥ ౨౮ ॥ యేప్యేవం భువిమనుజామలిప్లుచేతు సుస్నాతా శ్శుభ
 విధినా వ్రతం చరన్తి । తేభుక్త్వాభువి విభవం సురేంద్ర తుల్యం గచ్ఛే
 యు (2) ప్రిభువన వద్గిత్స్య గేహమ్ ॥ ౨౯ ॥

ఇతి అధికమాస కృష్ణైకాదశ్యాః పరమానామ్నా

మాసాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

వ రా హ పు రాణే

చైత్రశుక్లకాదశీ కామదామాహుత్య ప్రారమ్భః

లలితస్యపిశాచత్వనివృత్తికథా

సూతఉవాచ ॥ దేవకీవన్దనం కృష్ణం వసుదేవాత్మజం హరిమ్ ।
 నమస్కృత్వా ప్రవత్స్యామి మహాపాతకహని తు ॥ ౧ ॥ యుధిష్ఠిరాయ
 కృష్ణేన కథితాని మహాత్మినా । ఏకాదశీమాహాత్మ్యాని నానాపాప
 హరాణిచ ॥ ౨ ॥ అష్టాదశపురాణేభ్యో వివిధ్య సుమహాత్మనా । చ
 తుర్విశతిసంఖ్యాని నానాభ్యానై ర్యతాని చ ॥ ౩ ॥ తాని వత్స్యామిభో
 విశాశ్శృణుధ్యం సుమాహితాః । యుధిష్ఠిర ఉవాచ ॥ వాసుదేవ!
 నమస్తుభ్యం కథయస్య మమా గ్రతః ॥ ౪ ॥ చైత్రస్య శుక్లపక్షేతు
 క్షిన్నామైకాదశీ భవేత్ ॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥ శృణుమ్యై కమనారాజ
 న్కథా మేతాం పురాతనీమ్ ॥ ౫ ॥ వసిష్ఠో యా మకథయత్ప్రార్థితీ
 సాయ పృచ్ఛతే ॥ దిలీపఉవాచ ॥ భగవత్! శ్రోతు మిచ్ఛామి కథ
 యస్య ప్రసాదతః ॥ ౬ ॥ చైత్రేమాసి సితే పక్షే క్షిన్నామైకాదశీ భవే
 త్ ॥ వసిష్ఠఉవాచ ॥ సాధు పృష్టం నృపశ్రేష్ఠ! కథయామి తవాగ్రతః ॥
 ౭ ॥ చైత్రస్య శుక్లపక్షేతు కామదానామ నామతః । ఏకాదశీ పుణ్య
 తమా పాపేన్ధనదవాసలా ॥ ౮ ॥ శృణు రాజన్కథా మేతాం పాప
 ఘ్నిం పుణ్యదాయినీమ్ । పురా (1) భోగిపురే రమ్యే హేమరత్న
 విభూషితే ॥ ౯ ॥ పుణ్డరీకముఖా నాగా నివసన్తిమదోత్కటాః । తస్మి
 న్పురే పుణ్డరీకో రాజా రాజ్యం కరోతి చ ॥ ౧౦ ॥ గన్ధర్వైః కిన్నరై
 శ్చాపిహ్యాప్సరోభి స్సుసేన్సితే । వరాహరాస్తు లలితా గన్ధర్వో లలిత
 స్తథా ॥ ౧౧ ॥ ఉభౌ రాగేణ సంయుక్తౌ దమ్పతీ కామవీడితౌ । రేమా
 తేఽస్య గృహేఽమ్యే ధనధాన్యయుతేనదా ॥ ౧౨ ॥ లలితాయాస్తు
 హృదయే పతి ర్వసతి సర్వదా । హృదయే తస్య లలితా నిత్యం వసతి
 భామినీ ॥ ౧౩ ॥ ఏకదా పుణ్డరీకాద్యాః క్షీడన్తి సదసి స్థితాః ॥ గీతమానం
 ప్రకురుతే లలితో దయితాం వినా ॥ ౧౪ ॥ పదబద్ధైస్థులజ్జహ్వో

భూవ లలితాం స్మరకా । మనోభావం విదిత్వాస్య కర్కటా (1)
 నాగసత్తమః ॥౧౭॥ పదబద్ధమృతిం తస్య పుణ్డరీకే న్యవేదయత్ । శశాఙ్గ
 లలితం తత్ర మదనాతురచేతసమ్ ॥ ౧౮ ॥ రాక్షసోభస దుర్బుధే క్ర
 వ్యాదః పురుషాదకః ॥ యతః పత్నీవశోజాతో గాయమానో మమా
 గ్రతః ॥ ౧౯ ॥ వచనాత్తస్య రాజేంద్ర ! రక్షోరూపో బభూవ హ ।
 రాద్రాననో విరూపాక్షో దృష్ట మాత్రోభయజ్జరః ॥ ౨౦ ॥ బహు
 యోజనవిస్తీర్ణం ముఖం కన్దర సన్నిభమ్ । చంద్రసూర్యనిభే నేత్రే
 గ్రీవా పర్వతసన్నిభా ॥ ౨౧ ॥ నాసారస్త్రేతు (2) వివరే అధరామోజ
 నార్ధకా । శరీరం తస్య రాజేంద్ర ! ఉచ్ఛ్రితం యోజనాష్టకమ్ ॥ ౨౨ ॥
 ఉదృశో రాక్షసస్స భూద్భుజ్జానః కర్మణః ఫలమ్ । లలితా త మథా
 లోక్య స్వపతిం వికృతాకృతిమ్ । ౨౩ ॥ చిన్తయామాన మనసా దుః
 శేన ఏహ తార్దితాకిజ్జగోమిక్వ గచ్ఛామి పతిః పాపేనపీడితః ॥ ౨౪ ॥
 ఇతి సంస్మృత్యమనసాన శర్మలభ తేతునా । చచార పతినాసార్ధం లలితా
 గహనే వనే ॥ ౨౫ ॥ బభ్రామ విపినే దుర్గే కామరూప స్సరాక్షసః ।
 నిర్భుణః పాపనిరతో విరూపః పురుషాదకః ॥ ౨౬ ॥ ససఖం లభ తే
 రాతౌ నదివా పాపపీడితః । లలితా దుఃఖ తాతీన పతిం దృష్ట్వాతథా
 విధమ్ ॥ ౨౭ ॥ భ్రమన్తి తేనసార్ధంసా రునన్తిగహనే వనే । కదాచి
 దగమ ద్విన్యశిఖరే బహుకాతుకే ॥ ౨౮ ॥ ఋష్యశృంగమునే స్తత్ర
 దృష్ట్వాశ్రమపదం శుభమ్ । క్షీఘంజగామ లలితా వినయావనతాసితా ॥
 ౨౯ ॥ ప్రత్యువాచ ముని దృష్ట్వా కా త్వం కస్య సుతా శుభే । కిమ
 ర్థం హి సమాయాతా సత్యం వద మమాగ్రతః ॥ ౩౦ ॥ లలితోవాచ ॥
 వీరధన్వేతి గన్ధర్వ సుతా తస్యమహాత్మనః । లలితానామ మాం విద్ధి
 (3) పత్యర్థ మిహ చాగతామ్ ॥ ౩౧ ॥ భర్తామే శాపదోషేణరాక్షసో
 భూన్మహామునే ! । రాద్రూపో దురాచార స్తం దృష్ట్వా నాస్తిమే
 సుఖమ్ ॥ ౩౨ ॥ సాంప్రతం శాధిమాం బిహ్మా న్ప్రియశ్చిత్తం వద
 ప్రభో । యేన పుణ్యేన విప్రేంద్ర ! రాక్షసత్వా ద్విముచ్యతే ॥ ౩౩ ॥
 ఋషిరువాచ ॥ చైత్రమాసస్య రమోభురు ! శుక్ల పక్షస్య సామ్రుప్తమ్ ।
 కామదై కాదశీ నామ్నాయా కృతా కామదా నృణామ్ ॥ ౩౪ ॥ కరుష్య

తద్వ్రతం భద్రే! విధిపూర్వం మయోదితమ్ । తస్యవ్రతస్య యత్సు
 ణ్యం తత్స్య భద్రే! ప్రదీయతామ్ ॥ 33 ॥ దత్తే పుణ్యే క్షణ తస్య
 శాపదోషః ప్రశామ్యతి । ఇతి శ్రుత్వా మనో ర్వాక్యం లలితాహర్షితా
 భవత్ ॥ 34 ॥ ఉపోష్యైకాదశీం రాజకా! ద్వాదశీదినసే తదావిప్రస్యైవస
 మీపే తు వాసుదేవాగతిఃస్థితా ॥ 35 ॥ వాక్య మూచే చ లలితా
 స్వపతే స్తారణాయవై । మయాతు యద్వ్రతం చీర్ణం కామదాయా
 మపోషణమ్ ॥ 36 ॥ తస్య పుణ్యప్రభావేన గచ్ఛ త్వస్య పిశాచతా ।
 లలితా వచనాదేవంవ ర్తమానోపి తత్క్షణే ॥ 37 ॥ గతపాప స్సలలితో
 దివ్యదేహో బభూవ హ । రాక్షసత్వం గతం తస్య ప్రాప్తో గర్భవృతాం
 పునః ॥ 38 ॥ హేమరత్నసమాక్షిణ్యోరేమే లలితయా సహ । తో విమా
 నసమారూఢౌ పూర్వ రూపాధికా పుభా ॥ 39 ॥ కమ్పితచాపి శోభే
 తాం కామదాయాః ప్రభావతః । ఇతిజ్ఞాత్వా నృపకేశ్వ! కర్తవ్యైషా
 ప్రియత్నతః ॥ 40 ॥ లోకానాంచ హేతారా యతవాగ్రే కథితా
 మయా । బ్రహ్మహత్యాది పాపఘ్నీ పిశాచత్వ వినాశినీ ॥ 41 ॥ నాతః
 పరతరా కాచిత్ తైలోక్యే సచరాచరే । పతనాచ్ఛవణా ద్వాపి
 వాజపేయఫలంభతే ॥ 42 ॥

ఇది శ్రీ వరాహపురాణే చైత్రశుక్ల కామదానామ్నై

కాదశ్యా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

చైత్రకృష్ణైకాదశీ పరూధినీ మాహాత్యైప్రారమ్భః.

శనైశ్చర బాధానివత్తికథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ ॥ చైత్రస్యకృష్ణపక్షేతు కిన్నామైకాదశీభ
వేత్ ॥ మహిమానం కథయ మే వాసుదేవ ! సమోఽస్మ తే ॥ ౧ ॥
శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥ సౌభాగ్యదాయినీ రాజన్ ! ఇహలోకే పరత్రచ ॥
చైత్రస్యకృష్ణపక్షేతు నామ్నాచైవ పరూధినీ ॥ ౨ ॥ పరూధిన్యావతే
నైవ శాఖ్యం భవతి సర్వదా ॥ పాపహనిశ్చ భవతిసౌభాగ్య ప్రాప్తి
రేవ చ ॥ ౩ ॥ (1) దుర్భగాపి కరోత్యేనాం (స్త్రీ) సౌభాగ్య మవాప్ను
యాత్ ॥ లోకానాం చైవ సర్వేషాం భుక్తిముక్తి ప్రదాయినీ ॥ ౪ ॥
సర్వపాపహరా నృణాం గర్భవాస నికృంతనీ ॥ పరూధిన్యా వ్రతేనైవ
మాంధాతా స్వర్గతింగతః ॥ ౫ ॥ ధున్ధుమారాదయ శ్చాన్యే రాజానో
బహవస్తథా ॥ బ్రహ్మకపాల నిర్ముక్తో బభూవ భగవా (2) స్భవః ॥ ౬ ॥
దశవర్ష సహస్రాణి తపస్త్యతియోనరః ॥ తత్తుల్యం ఫల మాప్నోతి
పరూధిన్యా వ్రతాదపి ॥ ౭ ॥ శ్రీధ్రావా స్వస్తు కురుతే పరూధిన్యావ్రతం
నరః ॥ వాఙ్మతం లభతేసోపి ఇహలోకే పరత్రచ ॥ ౮ ॥ పవిత్రా
పావనీ హ్యేషా మహాపాతక నాశినీ ॥ భుక్తిముక్తిప్రదా హ్యేషా
కర్తృణాం సృపసత్తమ ॥ ౯ ॥ అశ్వదానా స్సృపశ్రేష్ఠ ! గజదానం
విశేషతః ॥ గజదానా ద్భూమిదానం తిలదానం తతోఽధికమ్ ॥ తత
స్సువర్ణ దానంతు అన్నదానం తతోధికం ॥ అన్నదానా త్పరం దానం
న భూతం న భవిష్యతి ॥ ౧౦ ॥ పితృదేవచనుష్యాణాం తృప్తిరన్నేన
జాయతే ॥ తత్ప్రమం కవిభిః ప్రోక్తం కన్యాదానం సృపోత్తమ ॥ ౧౧ ॥
ధేనుదానం చ తత్తుల్య మిత్యాహ భగవా స్స్వయమ్ ॥ ప్రోక్తేభ్య
స్సర్వదానేభ్యో విద్యాదానం విశిష్టతే ॥ ౧౩ ॥ తత్ఫలం సమవాప్నోతి
నరః కృత్వాపరూధినీమ్ ॥ కన్యావిత్రేన జీవన్తియే నరాః పాపమో
హితాః ॥ ౧౪ ॥ తే నరా నరకేయాన్తి యావదాభూతసంప్లవమ్ ॥

తస్మాత్సర్వ ప్రయత్నేన నగ్రాహ్యం కన్యకాధనమ్ || ౧౫ || యశ్చ
 గృహ్లాతి లోభేన కన్యాం కీర్త్యాచ తద్ధనమ్ | సాన్యజన్మని రాజేష్ట్ర
 (1) ఓతు ర్భవతి నిశ్చింతమ్ || ౧౬ || కన్యాం విత్తేన యోదద్యాద్యభా
 శక్తి స్వలంకృతామ్ | తత్పుణ్యసంఘ్యాం కస్తుం హి చిరీగుష్టో భవ
 త్యలమ్ || ౧౭ || తత్ఫలం సమవాహ్నోతి నరః కృత్వాపరూధినిమ్ |
 (2) కాన్యం మాంసం (3) విసూరాం స్పృచణకానోద్రవాం స్తథా ||
 ౧౮ || శాకం మధు పరాన్నంచ పునరోభజన మైథునే | వైష్ణవో
 వ్రతకర్తాచ దశమ్యాం దశ వర్జయేత్ || ౧౯ || ద్యూతక్రీడాం చనిద్రాం
 చ తామ్బూలం దస్తధావనమ్ | (4) పరాపవాదం (5) పైశున్యం పతి
 తైస్సహ భాషణమ్ || ౨౦ || క్రోధంచైవాస్పృశం వాక్య మేకాదశ్యాం
 విసర్జయేత్ | కాన్యం మాంసం మసూరాంశ్చ (6) క్షేదం (7) విత
 థభాషణమ్ || ౨౧ || వ్యాయామం చ ప్రవాసం చ పునరోభజనమైథునే |
 శాకం తైలం పరాన్నంచ ద్వాదశ్యాం పరివర్జయేత్ || ౨౨ || అ
 నేన విధినా రాజా ! విహితాయై ర్వరూధిని సర్వపాపక్షయం కృత్వా
 దద్యాత్ప్రాప్తేనైతత్కర్యం గతిమ్ || ౨౩ || రాత్రౌ జాగరణం కృత్వా
 పూజతో యైర్జనార్దనః | సర్వపాపవినిర్ముక్తాస్తే యాన్తి పరమాం
 గతిమ్ || ౨౪ || తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన కర్తవ్యా పాపభీరుభిః (8)
 క్షపారితనయా ద్భితై ర్నరరదేన ! నరూధిని || ౨౫ || పతనా చ్ఛ్చివణా
 ద్రాజా ! గోసహస్రఫలం లభేత్ | సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకే
 మహీయతే || ౨౬ ||

ఇతి శ్రీ భవిష్యోత్తర పురాణే చైత్రకృష్ణవరూధినినా

మైకాదశీ మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

-
- (1) మార్జాలః (2) కాన్యపాత్రమ్ (3) ఆస్థిభాషాయాం చిరు
 శనగలు, శనగలు, కొఱ్ఱలు, అకుకూరలు, మత్తుపదార్థము.
 (4) ఇతరదూషణమ్ (5) సూచకత్వమ్ (6) మాక్షికమ్
 (7) అసత్య సంభాషణమ్ (8) యమాత్.

శ్రీ కూర్మ పురాణే

వైశాఖ శుక్లకాదశీ మోహినీ మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

ధృష్టబుద్ధేః పాపకర్మ నివృత్తికథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ॥ వైశాఖశుక్లపక్షేతు కిన్నామైకాదశీభవేత్
 కిం ఫలం కో విధిస్తస్యాః కథయస్య జనార్దన! ॥ ౧ ॥ శ్రీకృష్ణ
 ఉవాచ ॥ కథయామి కథామేతాం శృణుత్వం ధర్మనందన! ॥ వసిష్ఠో
 యా మకథయ త్పురా రామాయ పృచ్ఛతే ॥ ౨ ॥ రామఉవాచ ॥
 భగవన్! శ్రోతు మిచ్ఛామి వ్రతానా ముత్తమం వ్రతమ్ ॥ సర్వపాప
 క్షయకరం సర్వదుఃఖనికృత్తనమ్ ॥ ౩ ॥ మయా దుఃఖాని భుక్తాని
 సీతావిరహజానినై ॥ తతోఽహం భయభీతోస్మి పృచ్ఛామిత్వాం
 మహామునే ॥ ౪ ॥ వసిష్ఠఉవాచ ॥ సాధు పృష్టం త్వయారామ! తనై
 మా నైష్ఠికీ మతిఃత్వన్నామగ్రహణేనైవ పూతోభవతిమానవః ॥ ౫ ॥
 తథాపి కథయిష్యామి లోకానాం హితకామ్యయా ॥ పవిత్రం పావనా
 నాం చ వ్రతానా ముత్తమం వ్రతమ్ ॥ ౬ ॥ వైశాఖస్య సితేపక్షే
 ద్వాదశీ రామ! యా భవేత్ ॥ మోహినీ నామ యావ్రాక్తా సర్వపాప
 హరా పరా ॥ ౭ ॥ మోహజాలా త్ప్రముచ్ఛేత పాతకానాం సమూ
 హతః ॥ అస్యా వ్రతిప్రభావేన సత్యం సత్యం వదామ్యహమ్ ॥ ౮ ॥
 అతస్తు కారణా ద్రామ! కర్తవ్యైషా భవాదృశైః ॥ పాతకానాం
 క్షయకరీ మహాదుఃఖవినాశినీ ॥ ౯ ॥ శృణుష్వైకమనా రామ! కథాం
 పుణ్యప్రదాం శుభామ్ ॥ అస్యాశ్చివణమాత్రేణ మహాపాపం ప్రణ
 శ్యతి ॥ ౧౦ ॥ సరస్వత్యాస్తపే రమ్యే పురీ భద్రావతీ శుభా ॥ ద్యుతి
 మాన్నాచు నృపతిస్తత్ర రాజ్యం కరోతివై ॥ ౧౧ ॥ సోమవంశోద్భవో
 రాజా ద్యుతిమా నృత్యసజ్జరః ॥ తత్ర నైశ్చోనివసతి ధనధాన్య సమృద్ధి
 మాన్ ॥ ౧౨ ॥ ధనపాలకతిభ్యాతః పుణ్యకర్మప్రవర్తకః ॥ ప్రపాస
 త్రా ద్యాయతన తటాకారామకారకః ॥ ౧౩ ॥ విష్ణుభక్తిరత శ్శాస్త్ర
 స్తస్యానృపృచ్ఛపుత్రకాః ॥ సుమనా ద్యుతిమాంశ్చైవ మేధావీ సుకృ
 తీ తథా ॥ ౧౪ ॥ పశ్చిమో ధృష్టబుద్ధిశ్చ మహాపాపరత స్సదా ॥

వారస్త్రీ సజ్జతిరతో (1) విటగోష్ఠీవిశారదః || ౧౫ || ద్యూతాదివ్య
సనాసక్తః పరస్త్రీగతిలాలసః | సదేవా న్నాతిశ్ఠే న్స్వద్ధానిత్యంతైవ
ద్విజానసి || ౧౬ || అన్యాయకర్తా దుష్టాత్మా పితృర్ద్రవ్యక్షయజ్జరః |
అభిక్ష్యభక్షకః పాపః సురాపానరత స్సదా || ౧౭ || వేశ్యాకంఠక్షిప్త
బాహు ర్భ్రమద్భ్రష్ట శ్చతుష్పథే | పితౄ నిష్కాసితో గేహ త్పరిత్య
క్తశ్చ బాన్ధవైః || ౧౮ || స్వదేహభూషణాన్యేవ క్షయం సీతాని తే
నవై | గణికాభిః పరిత్యక్తో నిర్దితశ్చ ధనక్షయాత్ || ౧౯ || తతశ్చిన్తా
పరో జాతో వస్త్రహీనః క్షుధార్దితః | కింకరోమిక్య గచ్ఛామి కేనో
పాయేన జీవ్యతే || ౨౦ || తస్కరత్వం సమారబ్ధం తత్త్రైవ నగరేపునః |
గృహీతో రాజపురుషై ర్యుక్తశ్చ పితృగౌరవాత్ || ౨౧ || పునర్భుద్ధః
పునర్ముక్తః పునర్ముక్తస్ససంభ్రమైః | ధృష్టబుద్ధి ర్దురాచారో నిబద్ధో
నిగళైర్ద్వైధైః || ౨౨ || కశాఘాతై స్తాడితశ్చ వీడితశ్చ పునఃపునః |
నస్థాతవ్యం హి మందాత్మక త్వయామదేశగోచరే || ౨౩ || ఏవముక్త్యా
తతో రాజ్ఞా మోచితో దృఢబద్ధనాత్ | నిర్జగామ భయాత్తస్య
గతోఽసౌ గహనం వసమ్ || ౨౪ || క్షుత్తృష్ణావీడిత శ్చాయ మిత
శ్చేతశ్చ ధావతి | సింహవన్నిజఘానాసా (2) మృగసూకరచిత్తలాః ||
౨౫ || ఆమిషాహరనిరతోవనే తిష్ఠతి సర్వదా | కరే (3) శరాసం
కృత్వా (4) నివజంపుష్ప సజ్జతమ్ || ౨౬ || అరణ్యచారిణో హన్తి
పక్షిణశ్చ చతుష్పదాః | (5) చ కోరాంశ్చ మయూరాంశ్చ కజ్జాం
స్తీతిరి మూషకాః || ౨౭ || ఏతా నన్యాస్తాన్తి నిత్యం ధృష్టభీ
ర్నిర్గతపుంః | పూర్వజన్మకృతైః పాపైర్నిమగ్నః పాపకర్తమే || ౨౮ ||
దుఃఖశోకసమావిప్లవ శ్చిన్తయంతోస్యహర్నిశమ్ | కాణ్ఠిన్యస్యాశ్రమ
పదం ప్రాప్తః పుణ్యవశాత్కవిత || ౨౯ || (6) మాధవే మాసి జా
హ్నువ్యాం కృతస్నానం తపోధనమ్ | ఆససాద ధృష్టబుద్ధి శ్శోకభారేణ
వీడితః || ౩౦ || తద్వస్త్రబిన్దుస్పర్శేన గతపాపా హతాశుభః | కాణ్ఠి

- (1) జారకాముకసభానిరతః (2) ఆన్ధ్రభాషాయామ్ లేడి, అడవి
పంది, చిరుతపులి (3) ధనుః (4) తూణీరం. (5) ఆన్ధ్రభాషా
యామ్ వెన్నెలపులుగు రాబులుగు (మల్లజేగురు) తీతుపు
పిట్ట (6) వైశాఖే.

సృస్య గ్రతస్థిత్యా ప్రత్యువాచ కృతాజ్ఞలిః ॥ 30 ॥ ధృష్టబుద్ధిరు
 వాచ । ప్రాయశ్చిత్తం వద బ్రహ్మకా ! వినాయత్నేన యద్భవేత్ ।
 ఆజన్మకృత పాపస్య నాస్తి విత్తం మమాధునా ॥ 31 ॥ ఋషిరువాచ॥
 శృణుష్వైకమనా భూత్వా యేన పాపక్షయస్తవ । వై శాఖస్య సితే
 పతే మోహినీనామ నామతః ॥ 32 ॥ ఏకాదశీవ్రతం తస్యాః కురు
 మద్వాక్యచోదితః । మేరుతుల్యాని పాపాని క్షయం నయతి దేహినాం ।
 33 ॥ బహుజన్మార్జితా హ్యేషా మోహినీ సముపాసితా । ఇతి వాక్యం
 మునేశ్శుత్వా ధృష్టబుద్ధిర్హస్మాద్భవతి ॥ 34 ॥ వ్రతం చకారవిధివ
 త్కొఢివ్యస్యా పదేశతః । కృతే వ్రతే నృపశ్రేష్ఠ ! హతపాపో బభూవ
 సః ॥ 35 ॥ దివ్యదేహస్తతో భూత్వా గరుడోపరి సంసితః । జగము
 వైష్ణవం లోకం సర్వోచద్రవ వర్జితమ్ ॥ 36 ॥ ఇతీదృశంరామచంద్ర
 తమోమోహనికృస్తనమ్ । నాతః పరతరం కిञ్చిత్తైర్లోకే సచరా
 చరే ॥ 37 ॥ యజ్ఞాదితీర్థదానాని కళానాహం నిఘోషశీమ్ । పఠనా
 చ్చవణా ద్రాజకా గోసహస్రఫలం లభేత్ ॥ 38 ॥

ఇతి శ్రీ కూర్మపురాణే వై శాఖశుక్త మోహినీనామై

కాదశ్యా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

నైశాఖ కృష్ణైకాదశీ అపరా మాహాత్మ్య ప్రారంభః

సర్వపాప నివృత్తికథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ । నైశాఖస్యాఽసిలేవక్షే కిన్నామైకాదశీ
భవేత్ । శ్రోతు మిచ్ఛామి మాహాత్మ్యం తద్వదస్వ జనార్దన! ॥౧॥
శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥ సాధు పృష్ఠ త్వయా రాజ! లోకానాం హితకా
మ్యయా । బహుపుణ్యప్రదా హ్యేషా మహాపాతకనాశినీ ॥ ౨ ॥ అప
రానామ రాజేంద్ర! అపారఫలదాయినీ । లోకే ప్రసిద్ధతాం యాతి
అపరాం యస్తు సేవతే ॥ ౩ ॥ బ్రహ్మహత్యాభిభూతోపి గోత్రహా
భూణహా తథా । పరాపవాదవాదీ చ పరస్త్రిరసికోపిచ ॥ ౪ ॥ అప
రాసేవనా ద్రాజ! విపాస్నా భవతి భువమ్ । (1) కూటసాత్మ్యం మా
నకూటం తులాకూటం కరోతి యః ॥ ౫ ॥ కూటవేదం పఠే ద్వివ్రహః
కూటశాస్త్రం కరోతి చ । జ్యోతిషే కూటగణకః కూటాయుర్వేదో
భిషక్ ॥ ౬ ॥ కూటసాక్షీ సమా హ్యేతే విజ్ఞేయా నరకాకసః । అపరా
సేవనా ద్రాజ! పాపముక్తాభవన్తితే ॥ ౭ ॥ క్షత్రియః క్షాత్రధర్మం
యస్త్యక్త్వా యద్ధా త్వలాయతే । సయాతి నరకం ఘోరం స్వీయ
ధర్మబహిష్కృతః ॥ ౮ ॥ అపరాసేవనాద్రాజ! పాపం త్యక్త్వా దివం
ప్రజేత్ । విద్యామధీత్య యశ్శిష్యో గురునిన్దాం కరోతిచ ॥ ౯ ॥ మహా
పాతక యశ్తోపి నిరయం యాతి దారుణమ్ । అపరాసేవనా త్తోపి
సద్గతిం ప్రాప్నుయాన్నరః ॥ ౧౦ ॥ మహిమానంచా పరాయా శ్శృణు
రాజ స్వదామ్యహమ్ [2] పుష్కరతిథయే స్నాత్వా కార్తికాయా
యత్ఫలం లభేత్ ॥ ౧౧ ॥ గయాయాం పిణ్డదానేన పితృణాం తృప్తి
దో యథా । సింహస్థితే దేవగురౌ గౌతమీస్నాతకో నరః ॥ ౧౨ ॥

[1] కూటస్సర్వత్ర కపటః అసత్యయావ ఇతిభాషః [2] త్రివిధ
పుష్కరప్రవేశకాలేషు

యత్ఫలం సమవాప్నోతి కుమ్భే కేదారదర్శనాత్ । బదర్యాశ్రమయా
 త్రాయాం తత్తీరసేవనా దపి ॥ ౧౩ ॥ యత్ఫలం సమవాప్నోతి కురు
 త్సేతే రవిగ్రహే । గజాశ్వపేమదానాని యజ్ఞే కృత్స్నసువర్ణదః॥
 ౧౪॥ తత్ఫలం సమవాప్నోతి అపరాయానతా న్నరః । ఆర్థప్రసూతాం
 గాం దత్వా సువర్ణం నసుధాంతథా ॥ ౧౫ ॥ సర్వత్ఫల మాప్నోతి
 అపరావతసేవనాత్ । పాపద్రుమకుతారోఽయం పాపేననదవానలః॥
 ౧౬ ॥ పాపాన్ధికార సూర్యోఽయం పాపసారజ్ఞకేసరీ । బుద్ధుదా ఇవ
 తోయేషు [1] పుత్రికా ఇవ జన్తుషు ॥ ౧౭ ॥ జాయంతే మరణాయైవ
 హ్యేకాదశ్యావతంవినా । అపరాం సముపోమ్యైవ పూజయిత్వా
 త్రివిక్రమమ్ ॥ ౧౮ ॥ సర్వపాపవినిర్ముక్తో విష్ణులోకం వ్రజేన్నరః । లోకా
 నాం చ హితార్థాయ తివాగ్రే కథితం మయా ॥ ౧౯ ॥ పఠనా చ్ఛ్రు
 వణా ద్రాజ్ఞా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే ॥ ౧౯౫ ॥

ఇతి శ్రీ బహ్మండపురాణే వైశాఖకృష్ణైకాదశ్యా

అపరానామ్నామాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

శ్రీ రస్తు

బ్రహ్మవైవర్తపురాణే

జ్యేష్ఠశుక్లే కాదశ్యా నిర్జలామాహాత్యై ప్రారమ్భః

భీమసేనోపవాస కథా

భీమసేనఉవాచ ॥ పితామహా ! మహాబుద్ధే ! శృణు మేపరమం
వచః । యుధిష్ఠిరశ్చ కున్దీచ తథా ద్రుపదనన్దిసీ ॥ ౧ ॥ అర్జునో నకుల
శ్చైవ సరూదేన స్తథానచ । ఏకాదశ్యాం నభుజ్జన్తి కదాచిదపి సువ్రత!
॥ ౨ ॥ తేమాం బునన్తివై నిత్యమాభుజ్జ్వత్స్వం పృకోఽర ! । అహం
తా నబ్రువం తాత ! బుభుక్షా దుస్సహామమ్ ॥ ౩ ॥ దానం దాస్యామి
విధివ త్పుజయిష్యామి కేశవమ్ । వినోపవాసం లభ్యేత కథ మేకాదశీ
వ్రతమ్ ॥ ౪ ॥ భీమసేన వచశ్రుత్వా వ్యాసో వచనమబ్రవీత్ । వ్యాస
ఉవాచ । యది స్వర్గోఽత్యభీష్టస్తే నరకో దుష్ట ఏవచ ॥ ౫ ॥ ఏకా
దశ్యాం నభోక్తవ్యం పక్షయో రుభయోరపి । భీమసేనఉవాచ । పితా
మహా ! మహాబుద్ధే ! కథయామి తవాగ్రతః ॥ ౬ ॥ ఏకభుక్తేన శక్తోఽ
హ ముపవాసః కుతోమునే ! । వృకనామాపి యోవహ్ని స్ససదా
జరేమమ్ ॥ ౭ ॥ అతీవార్థం యదాశ్నామి తదా సముపశామ్యతి ।
ఏకం శక్తో స్వహం కర్తుం చోపవాసం మహామునే ! ॥ ౮ ॥ యేనైవ
ప్రాప్యతేస్వర్గ స్తత్కరోమి యథాతథమ్ । తదేకం వద నిచ్చిత్వ యేన
శ్రేయోఽహ మాప్నుయామ్ ॥ ౯ ॥ వ్యాసఉవాచ ॥ శ్రుతా మి
మాసవా ధర్మా వైదికాశ్చ శ్రుతా స్త్వయా । కలాయుగే నశక్యస్తే
తే వైకర్తుం నరాధిప ॥ ౧౦ ॥ సుఖోపాయం చాల్పధన మల్పకైశం
మహాఫలమ్ । పురాణానాం చ సర్వేషాం సారభూతం వదామితే ॥
౧౧ ॥ ఏకాదశ్యాం న భుజ్జీత పక్షయో రుభయోరపి । ఏకాదశ్యాం న
భుజ్జ్యేయో నయాతి నరకం తు సః ॥ ౧౨ ॥ వ్యాసస్య వచనం శ్రుత్వా
కమ్పితోఽశ్వత్థపత్రీవత్ ॥ భీమసేనో మహాబాహు ర్భీతోవాక్య మభా
షత ॥ ౧౩ ॥ భీమసేనఉవాచ । పితామహా ! నశక్తోఽహముపవాసే
కరోమి కిమ్ ॥ తతో బహుఫలం బ్రూహి వ్రతమేకం మమ ప్రభో ॥

౧౪॥ వ్యాసఉవాచ ॥ పృథ్వీమిథునస్థే వా శుక్లాహ్యేకాదశీభవేత్ ।
 జ్యేష్ఠమాసే ప్రయత్నేన సోహోష్యా జలవర్జితా ॥ ౧౫ ॥ స్నానే చాచ
 మనే చైవ వర్జయిత్వోదకం బుధః ॥ మాషమాత్రసువర్ణస్య యత్ర
 మజ్జతి వై మణిః ॥ ౧౬ ॥ ఏతదాచమనం ప్రోక్తం పవిత్రం కాయశోధ
 నమ్ । గోకర్ణ కృతహస్తేన మాషమాత్రం జలం పిబేత్ ॥ ౧౭ ॥ తన్మూ
 న మధికం పీత్వా సురాపానసమంభవేత్ ॥ ఉపయుంజీతనైవాన్యం
 వ్రతభక్తోఽన్యథా భవేత్ ॥ ౧౮ ॥ ఉదయా దుదయం యావ
 ద్వర్జయిత్వా తథోదకమ్ । అపాయత్నా దవాహ్నోతి ద్వాదశ
 ద్వాదశీఫలమ్ ॥ ౧౯ ॥ ఋభాతే విమలే జాతే ద్వాదశ్యాం స్నానమా
 చరేత్ । జలంసునర్ణం దత్వాచ ద్విజాతిభ్యో యథావిధి ॥ ౨౦ ॥
 భుంజీత కృత కృత్యస్తు బ్రాహ్మణై స్సహితో [1] వశీ । ఏవంకృతే
 తు యత్పుణ్యం భీమసేన శృణుష్వ తత్ ॥ ౨౧ ॥ సంవత్సరస్యయా
 మధ్యే ప్యేకాదశ్యోభవన్తివై । తాసాం ఫల మవాహ్నోతి అత్ర మే
 నాస్తి సంశయః ॥ ౨౨ ॥ ఇతి మాం కేశవః ప్రాహ శ్రద్ధా చక్రగదా
 ధరః । సర్వ ధర్మాన్పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ ॥ ౨౩ ॥ ఏకా
 దశ్యాం నిరాహారాన్నరః పాపాత్ప్రముచ్యతే । ద్రవ్యశుద్ధిః కతా నాస్తి
 సంస్కారస్సార్థ వచ ॥ ౨౪ ॥ వైదికశ్చ కుత శ్చాస్తే ప్రాప్తేదుష్టే
 కతాయుగే । స్తుతే బహునోక్తేన వాయుపుత్ర । పునఃపునః ॥ ౨౫ ॥
 ఏకాదశ్యాం నభుంజీత పక్షియో రుభయోరపి । ఏకాదశ్యాం సితేపక్షే
 జ్యేష్ఠస్యోదకవర్జితమ్ ॥ ౨౬ ॥ ఉపోష్య ఫలమాహ్నోతి తచ్చుణుష్వ
 పృకోదర ! । సర్వతీర్థేషు యత్పుణ్యం సర్వదానేషు యత్ఫలమ్ ॥ ౨౭ ॥
 తత్ఫలం సమవాహ్నోతి ఇమాం కృత్వా పృకోదర ! । సంవత్సరేచ
 యాశ్చస్య శ్శుక్లాః కృష్ణాః పృకోదర ! ॥ ౨౮ ॥ ఉపోషితా స్తాస్సర్వా
 స్సురేకాదశ్యోన సంశయః । ధనధాన్యవహాయుర్ధ్వా పుత్రతారోగ్య ఫల
 ప్రదాః ॥ ౨౯ ॥ ఉపోషితా సరవ్యాఘ్ర ! ఇతి సత్యం వదామి తే ।
 యచుదాతా మహాకాయాః కరాళాః కృష్ణపిండభాః ॥ ౩౦ ॥ దణ్డపాశ
 ధరా రాదా నోపసర్పన్తితం నరమ్ । పీతామ్బరధరా స్సామ్యా శ్చక్ర
 హస్తా మనోజవాః ॥ ౩౧ ॥ అస్తకాలే నయన్త్యేవ మానసం వైష్ణవీం

పురీమ్ । తస్మాత్సర్వప్రియత్వేన సోపాష్యాదకవర్జితా ॥ 3౨ ॥
 [1] జలధేనుం తథాదత్వా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే । ఇతి శ్రుత్వా
 తదా చక్రుః పాణ్డవా జనమేజయ ! ॥ 33 ॥ తథాత్వమపి భూపాల!
 సోపవాసార్చనం హరేః । కురు త్వం చ ప్రయత్నేన సర్వపాప ప్రశా
 న్తయే ॥ 3౪ ॥ కరిష్యామ్యద్య దేవేశ ! జలవర్జ ముపాషణమ్ । భోజ్యే
 పరేఽహ్ని దేవేశ ! హ్యన్నం వా తవవాసరాత్ ॥ 35 ॥ ఇత్యుచ్చా
 ర్య తతోమన్త్ర ముపవాసపరో భవేత్ । సర్వపాపవినాశాయ శ్రద్ధా
 దమ సమన్వితః ॥ 3౬ ॥ మేరుమందరమానంతు స్త్రియోఽథ పురుషస్య
 వా । సర్వం తద్భస్మతాం యాతి ఏకాదశ్యాః ప్రభావతః ॥ 3౭ ॥ సకా
 ఇన్ద్రః ప్రదాతవ్యో ఘటోవస్త్రీణ సంయుతః । తోయస్య నియమం
 తస్యాం కురుతేవై సప్రణ్యభాక్ ॥ 3౮ ॥ పలకోటిసువర్ణస్య యామే
 యామేఽశ్నుతే ఫలమ్ । స్నానం దానం జపం మోహం యదస్యాం
 కురుతే నరః ॥ ౩౯ ॥ అత్సర్వం చాక్షయం ప్రోక్త మేతత్కృష్ణస్యభాషి
 తమ్ । కింవా పరేణ ధర్మేణ నిర్జలై కాదశీ నృప ! ॥ ౪౦ ॥ ఉపోషి తాచ
 విధివ ద్వైష్ణవం పద మాప్నుయాత్ । సువర్ణ మన్నం వాసాంసి యద
 స్యాం సంప్రదీయతే ॥ ౪౧ ॥ అస్మైవ చ కురుశ్రేష్ఠ ! సర్వంచా ప్యక్ష
 యం భవేత్ । ఏకాదశీదినే యోఽన్నం భుజ్యే పాపం భునక్తిసః ॥
 ౪౨ ॥ ఇహలోకే సచాణ్డలో మృతిః ప్రాప్నోతి దుర్గతిమ్ । యే ప్రదా
 స్యన్తి దానాని ద్వాదశీ సముపాష్యచ ॥ ౪౩ ॥ జ్యేష్ఠమాసేసితే పక్షే
 పౌష్యన్తి పరమం పదమ్ । బృహ్మహు మద్య ప (2) స్నేహో గురు
 ద్వేష్టా సదా (3) నృతీ ॥ ౪౪ ॥ ముచ్యన్తే సాతకై స్సర్వై ర్ద్వాదశీ
 యై రుపోషి తా । విశేషం శృణు కౌన్తేయ నిర్జలై కాదశీదినే ॥ ౪5 ॥
 యత్కర్తవ్యం నరై స్త్రీభి శ్శ్రద్ధాదమసమన్వితైః । జలశాయీ తు
 సంపూజ్యో దేయాధేనుశ్చ తస్మయీ ॥ ౪౬ ॥ ప్రత్యక్షం వాన్మపశ్రేష్ఠ!
 ఘృతధేను మథాపివా । దక్షిణాభిశ్చ శ్రేష్ఠాభిరృష్టాన్మైశ్చ పృథ
 గ్విధైః ॥ ౪౭ ॥ తోషణీయాః ప్రయత్నేన ద్విజా ధర్మభృతాంవర । తుష్టా
 భవతివై క్షిప్రం తైస్తుష్టై ర్మోక్షదోహరిః ॥ ౪౮ ॥ ఆత్మద్రోహః కృత
 సైస్తు యైర్మైషా సముపాషి తా । పాపాత్మానో దురాచారా దుష్టాస్తే

నాత్రసంశయః ॥ ౪౯ ॥ కులానాం చ శతం సాగ్ర మనాచారరతం
సదా ॥ ఆత్మనాసహ సన్నీతం వాసుదేవస్య మద్ధిరమ్ ॥ ౫౦ ॥ శాన్తే
ద్దానపరై శైవవ అర్చుద్భి శ్చ తథాహరిమ్ । కుర్వద్భి ర్జాగరంరాత్రౌ
యైర్నరై స్సముపాషితా ॥ ౫౧ ॥ అన్నం పానం తథా గావో వస్త్రం
శయ్యాసనం శుభమ్ కమణ్డలు స్తథా ఛత్రందాతవ్యం నిర్జలాదినే ॥ ౫౨ ॥
ఉపాసహా చయో దద్యా [1] త్పాత్రభూతే ద్విజోత్తమే । ససావ
ణ్ణేన యానేన స్వర్గలోకం ప్రజే ద్ధ్యవమ్ ॥ ౫౩ ॥ యశ్చేమాం శృణు
యా ధృక్త్వా యశ్చాపి పరికీర్తయేత్ । ఉభా తౌ స్వర్గతౌ స్యాతాం
నాత్ర కార్యా విచారణా ॥ ౫౪ ॥ యత్ఫలం తు [2] సిసీవాల్యాం
రాహుగ్రస్తే దివాకరే । కృత్వాశ్రాద్ధం లభేన్మర్త్యే స్తవస్యా శ్చవ
ణాదపి ॥ ౫౫ ॥ నియమంచ ప్రకుర్వీత దస్తధావన పూర్వకమ్ । ఏకా
దశ్యాం నిరాహారో వర్జయిష్యామివై జలమ్ ॥ ౫౬ ॥ కేశజ ప్రీణనారాయ
అన్యదాచమనాదృతే । ద్వాదశ్యాం దేవదేవేశః పూజనీయ స్త్రివిక్ర
మః ॥ ౫౭ ॥ గర్ధపుష్పై స్తథాదీపై ర్వారిభిః ప్రీణయేద్ధరిమ్ । పూజ
యిత్వా విధానేన మస్త్రమేనముదీరయేత్ ॥ ౫౮ ॥ దేవదేవ! హృషీ
కేశ! సంసారార్ణవతారక! । ఉదకుచ్ఛప్రదానేన నయ మాం పర
మాంగతిమ్ ॥ ౫౯ ॥ తతఃకుమ్భాః ప్రదాతవ్యా బ్రాహ్మణేభ్యస్స్వశ
క్తితః । సాన్నా వస్త్రయుతా భీమ! ఛత్రోపాసత్ఫలాన్వితాః ॥ ౬౦ ॥
దానాన్యన్యాని దేయాని జలధేనుర్విశేషతః । భోజయిత్వా తతో వి
ప్ర్యాన్ స్వయంభుంజీత వాగ్మతః ॥ ౬౧ ॥ ఏవం యః కురుతే పూర్ణాం
ద్వాదశీం పాపనాశినీమ్ । సర్వపాప వినిర్ముక్తః పదం గచ్ఛత్య [3]
నామయమ్ ॥ ౬౨ ॥ తతఃప్రభృతి భీమేన కృతా హ్యేకాదశీ శుభా ।
పాణ్డవద్వాదశీనామ్నా లోకేభ్యాతా బభూవ హ ॥ ౬౩ ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే జ్యేష్ఠశుక్లే

నిర్జలై కాదశ్యా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

[1] యోగ్యే [2] అమావాస్యాయామ్ [3] వికారరహితమ్
నిత్యమిత్యర్థః.

బ్రహ్మవైవర్తపురాణే

జ్యేష్ఠకృష్ణైకాదశీ యోగినీ మాహాత్మ్యపారమ్యః.

హేమమాలినః కుష్మవ్యాధినివృత్తి కథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ || జ్యేష్ఠశుక్లే నిర్జలాయా మాహాత్మ్యం వై
 శ్రుతం మయా | జ్యేష్ఠస్య కృష్ణపక్షే తు కిన్నా మైకాదశీభవేత్ || ౧ ||
 కథయస్య ప్రసాదేన మధుమాగ్రే మసూదన! శ్రీకృష్ణ ఉవాచ ||
 వ్రతానా ముత్తమ రాజ! కథయామి తవాగ్రతః || ౨ || సర్వ
 పాపక్షయకరం భుక్తిముక్తిప్రదాయకమ్ | జ్యేష్ఠస్యకృష్ణపక్షే తు యోగినీ
 నామ నామతః || ౩ || ఏకాదశీ నృపశ్రేష్ఠ! మహాపాతకనాశినీ | సంసా
 రార్ణవమగ్నానాం పోతరూపా సనాతనీ || ౪ || జగత్రయే సారభూతా
 యోగినీతి సరాధిప! | కథయామి కథా తస్యాః పారాణీం పాపహరి
 ణీమ్ || ౫ || అలకాధిపతి ర్నామ్నా కుబేర శివపూజకః | తస్యా సీ
 (1) త్పుష్పవటుకో హేమమాలీతినామతః || ౬ || తస్యవత్సీ సురూపా చ
 విశాలాక్షీతి నామతః | స తస్యాం స్నేహసంయుక్తః కామపాశవశం
 గతః || ౭ || మానసా త్పుష్పనిచయ మానీయ స్వగృహే సితః | వత్సీ
 ప్రేమసమాయుక్తో న కుబేరాలయం గతః || ౮ || కుబేరో దేవసదనే
 కరోతి శివపూజనమ్ | మధ్యాహ్నసమయే రాజ! పుష్పాణి వ్రసమీ
 తుతే || ౯ || హేమమాలీ స్వభవనే రమతే కాస్తయా సహ | యక్ష
 రాట్పత్యువాచాథ కాలాతిక్రమకోపితః || ౧౦ || కస్మాన్నాయాతి
 భోయతా! హేమమాలీ దురాత్మవా | నిశ్చయః క్రియతా మస్య
 ప్రత్యువాచ పునఃపునః || ౧౧ || యక్షాః సుమః! వనితాకాముకో గేహీ
 రమతే స్వేచ్ఛయా నృప! తేహ వాక్యం సమాకర్ణ్య కుబేరః కోప
 పూరితః || ౧౨ || ఆహ్వానానాం తంత్రాణాం వటుకం హేమమాలి
 నమ్ | జ్ఞాత్వా కాలాత్యయం సోపి భయవ్యాకులలోచనః || ౧౩ || ఆజ

గామ నమస్కృత్య కుబేరస్యాగ్రతస్థితః । తం దృష్ట్వా ధనదః క్రుద్ధః
 కోపసంరక్తలోచనః ॥ ౧౪ ॥ ప్రత్యువాచ రుషావిష్టః కోపాత్ప్రస్ఫురి
 తాధరః ॥ ధనదడివాచ ॥ రేహాప! దుష్ట! దుర్వృత్త! కృతవాన్దేవ
 హేళనమ్ ॥ ౧౫ ॥ అతో భవ శ్విత్రీయక్తో వియుక్తః కాన్తయానదా!
 అస్మాత్స్థానా దపధ్వస్తా గచ్ఛ స్థాన మథాధమమ్ ॥ ౧౬ ॥ ఇత్యుక్తం
 వచనం తేన తస్మాత్స్థానా త్ప్రపాత సః! మహామఃభాభిఘాత శ్చ కృష్ణైః
 పీడిత విగ్రహాః ॥ ౧౭ ॥ నవైతోయం న భక్ష్యం చ వనే రాద్రే లభ
 త్యసా । నసుఖం దివసే తస్య ననిద్యాం లభతే నిశి ॥ ౧౮ ॥ ఛాయా
 యా పీడితతను ర్నిదాఘేఽత్యస్తపీడితః । శివపూజా ప్రభావేన స్మృతి
 స్తస్య నలుప్యతే ॥ ౧౯ ॥ పాతకేనా భిఘాతోపి పూర్వం కర్మస్మర
 త్య సా । భమమాణ స్తతో గచ్ఛ ద్ధిమాదిం పర్వతోత్తమమ్!
 ౨౦ ॥ తత్రా పశ్యన్కునివరం మార్కణ్డేయం తపోనిధిమ్ । యస్యాయుర్వి
 ద్యతే రాజా! బ్రహ్మణో దినసప్తకమ్ ॥ ౨౧ ॥ ఆశ్రమం స గత
 స్తస్య ఋషే ర్బ్రహ్మసదస్సయమ్ । వనద్వే చరణౌ తస్య దూరతః పాప
 కర్మకృత్ ॥ ౨౨ ॥ మార్కణ్డేయో మునివరో దృష్ట్వా తంకుప్తినంతదా!
 పరోపకరణార్థాయ సమాహూయేద మబ్రవీత్ ॥ ౨౩ ॥ మార్క
 ణ్డేయ ఉవాచ ॥ కస్మాత్కుప్తాభిఘాత స్త్వంకుతో నిద్ర్యతరో హ్యసి!
 ఇత్యుక్తః ప్రత్యువాచే తం మార్కణ్డేయేన ధీమతా ॥ ౨౪ ॥ హేమ
 మాల్కువాచ ॥ యక్ష రాజస్యా నుచరో హేమమాలీతి నామతః । మా
 నసా త్పుష్పనిచయ మానీయ ప్రత్యహం మునే ॥ ౨౫ ॥ శివపూజన
 వేళాయా కుబేరాయ సమర్పయే । ఏకస్మిన్దివసే కాలలోపశ్చ విహి
 తో మయా ॥ ౨౬ ॥ పత్నీసౌఖ్య ప్రసక్తేః కామవ్యాకులచేతసా । తతః
 క్రుద్ధేన శస్త్రోఽహం రాజరాజేన వైమునే! ॥ ౨౭ ॥ కుష్మాభిఘాత
 స్సజ్ఞాతో (1) విభక్తః కాన్తయా సహ! అఘనా తవ సాన్నిధ్యం ప్రా
 ప్తోఽస్మి శుభకర్మణా ॥ ౨౮ ॥ సతా స్వభావతశ్చి త్తంపరోపకరణ
 క్షమమ్! ఇతి జ్ఞాత్వామునిశ్రేష్ఠ! శాధిమాం చ (2) కృతై నసమ్!
 ౨౯ ॥ మార్కణ్డేయఉవాచ ॥ త్వయా సత్యమిహ ప్రోక్తం నాసత్యం
 భాషితం యతః । అతోవ్రతోపదేశం తే కరిష్యామిశుభప్రదమ్ ॥ ౩౦ ॥

జ్యేష్ఠస్య కృష్ణపక్షేతు త్వం యోగినీవ్రత మాచర । ఆస్య వ్రతస్య
పుజ్యేన కుష్మాత్త్వం ముచ్యసే ధ్రువమ్ ॥ 30 ॥ ఇతివాక్యం మునేశ్శృ
త్వా దణ్డవ త్పతితోభువి । ఉత్థాపితశ్చ మునినా బభూవా తీవ హర్షితః॥
31॥ మార్కండేయోఽచేకేన కృతు తేన వ్రతోత్తమమ్ । తద్వ్రతస్య
ప్రభావేన దేవరూపో బభూవసః ॥ 32 ॥ సంయోగం కాస్తయా లేభే
బుభుజే సౌఖ్య ముత్తమమ్ । ఈద్యుగ్విధం నృపక్షేష్ఠ కథితం యోగినీ
వ్రతమ్ ॥ 33 ॥ అష్టాక్షేతినహస్రాణి ద్విజా న్భజయతే తు యః ।
తత్ఫలం సమవాప్నోతి యోగినీ వ్రతకృత్సరః ॥ 34 ॥ మహాపాప
ప్రళమనీ మహాపుణ్య ఫలప్రదా । జ్యేష్ఠేకృష్ణైకాదశేచ కథితాయో
గినీ నృప ॥ 35 ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవై సర్వే జ్యేష్ఠ కృష్ణైకాదశ్యా

యోగినీనామ్నో మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే

ఆషాఢశుక్లకాడశీ పద్మా మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

మాన్దాతృరాజర్షి కథా, చాతుర్మాస్యమాహాత్మ్యమ్

యుధిష్ఠిర ఉవాచ || ఆషాఢస్య సితే పక్షే కిన్నామైకాదశీ
భవేత్ || కోదేనః కోవిధి స్తస్యా ఏత దాఖ్యాహి కేశవ || శ్రీకృష్ణ
ఉవాచ || కథయామి మహీపాల! కథా మాశ్చర్య కాఢీమ్ || కథ
యామాస యాం బ్రహ్మ నారదాయ మహాత్మనే || ౧ || నారదఉవాచ||
కథయస్య ప్రసాదేన విష్ణో రారాధనాయ మే | ఆషాఢశుక్లపక్షే తు
కిన్నామైకాదశీ భవేత్ || ౩ || బ్రహ్మోవాచ | వైష్ణవోసి మునిశ్రేష్ఠ! |
సాధు పుష్టం కలిపియి|నాతః పరతరం లోకే పవిత్రం హరివాసరాత్ ||
౪|| కర్తవ్యంతు ప్రయత్నేన సర్వపాపా పనుత్తయే | తస్మాత్తేహం
ప్రవక్ష్యామి శుక్ల ఏకాదశీవ్రతమ్ || ౫ || ఏకాదశ్యావ్రతం పుణ్యం
పాపఘ్నం సర్వకామదమ్ | నకృతం యైర్నరై ర్లోకే తేనరా (1) నిర
యైషిణః || ౬ || పద్మా నామేతి విఖ్యాతా నభప్యైకాదశీసితా | హృ
షీకేశశ్రీతయే తు కర్తవ్యం వ్రతముత్తమమ్ || ౭ || కథయామి తవా
గ్రేహం కథాం పౌరాణికిం శుభామ్ | యస్యాశ్శృవః మాత్రేణ మహా
పాపం ప్రణశ్యతి || ౮ || మాన్దాతానామ రాజర్షి ర్వివస్వద్వంశసంభవః|
బభూవ చక్రవర్తీ స సత్యసన్ధః ప్రతాపవాన్ || ౯ || ధర్మతః పాలయా
మాస ప్రజాః పుత్రా నివౌరసాన్ | నతస్య రాజ్యే దుర్భిక్షం నాథయో
వ్యాధయ స్తథా || ౧౦ || (2) నిరాతజ్ఞాః ప్రజాస్తస్య ధనధాన్య సమ
న్వితాః | నాన్యాయోపార్జితం ద్రవ్యం కోశే తస్య మహీపతేః || ౧౧ ||
తస్యైవం కుర్వతో రాజ్యం బహువర్షగణో గతః | అథో కదాచి
త్సంప్రాప్తేచిహికే పాపకర్మణః || ౧౨ || వర్షత్రయం తద్విషయే నన
వర్ష (3) వలాహకః | తేనో ద్విగ్నాః ప్రజాస్తత్ర బభూవుః క్షుధయా

ద్రితాః || ౧౩ || స్వాహాస్వధావపట్కార వేదాధ్యయనపర్జితాః |
 బభూవు ర్విషయా స్తస్య సస్వాభావేన పీడితాః || ౧౪ || అథప్రజా
 ససమాగత్య రాజాన మిద మబ్రువత్ | శ్రూయతాం వచనంరాజన్!
 ప్రజానాం హితకారకమ్ || ౧౫ || ఆపోనారా ఇతిప్రోక్తాః పురాణేషు
 మనీషిభిః | ఆయనం తా భగవత స్తేన నారాయణ స్సన్నితః || ౧౬ ||
 పర్జన్యరూపీ భగవాన్ విష్ణుస్వర్వగత స్సదా | స ఏవం కురుతే పృష్టిం
 పృష్టే రన్నం తతః ప్రజాః || ౧౭ || తదభావేన నృపతే! భయంగచ్ఛ
 నివై సృజాః | తథా కురునృపశ్రేష్ఠ! యోగక్షేమాయథా భవేత్ ||
 ౧౮ || రాజోవాచ || సత్యముక్తం భవద్భిశ్చ సమిథ్యాభిహితం వచః |
 అన్నం బ్రహ్మయం ప్రోక్త మన్నేసర్యం ప్రశిష్ఠితమ్ || ౧౯ ||
 అన్నాద్భవన్తి భూతాని జగదన్నేన వర్తతే | ఇత్యేవం శ్రూయతే
 లోకే పురాణే బహువిస్తరే || ౨౦ || నృపాణా మపచారేణ ప్రజానాం
 పీడనం భవేత్ | నాహం పశ్యామ్యాత్మకృతం దోషం బుధ్యా ఓచార
 యన్ || ౨౧ || తథాపి ప్రయతిమ్యామి ప్రజానాం హితకామ్యయా ||
 ఇతికృత్వా మతింరాజాఽపరిమేయ బలాన్వితః || ౨౨ || సమస్కృత్య
 విధాతారం జగామ గహనం వనమ్ | చచార మునిముఖ్యానా మాశ్ర
 మాం స్తపసైధితాన్ || ౨౩ || దదర్శాథ బ్రహ్మసుత మృషి మగ్గీరసంస్ప
 షః | తేజసా ద్యోతితదిశం ద్వితీయ మివ పద్మజమ్ || ౨౪ || తం దృష్ట్వా
 హర్షతో రాజా హ్యవతీర్య చ వాహనాత్ | నమశ్చక్రేఽస్య చరణౌ
 కృతాంజలిపుటో వశీ || ౨౫ || మునిస్త (1) మభినన్ద్యాథ స్వస్తివాచ
 న పూర్వకమ్ | ప్రప్రచ్ఛ కుశలం రాజ్యే సప్తస్వక్లేషు భూపతేః ||
 ౨౬ || నివేదయిత్వా కుశలం పప్రచ్ఛాఽ నామయం సృషః | తతశ్చ
 మునినా రాజా పృష్టా గమనకారణమ్ || ౨౭ || అబ్రవీన్నుని శార్దూలం
 స్వస్యాగమనకారణమ్ || రాజోవాచ || భగవన్! ధర్మవిధినామమ
 పాలయతోమహీమ్ || ౨౮ || అనావృష్టి స్సంప్రవృత్తా నాహం
 వేద్యత్ర కారణమ్ | గంశయచ్ఛేద నార్థోత్రహ్యగతోహం తవాన్తి
 కమ్ || ౨౯ || యోగక్షేమవిధానేన ప్రజానాం కురు (2) నిర్వృతిమ్ |
 ఋషిరువాచ || ఏతత్కృతయుగం రాజన్! యుగానా ముత్తమం

స్మృతమ్ || 30 || అత్రబ్రహ్మోత్తరా లోకాధర్మశ్చ త్ర చతుష్పదః ।
 అస్మిన్యగే తపోయక్తా బ్రాహ్మణా నేతరేజనాః || 31 || విషయే
 తవ రాజేంద్ర! పృథులో య త్తపస్యతి । అకార్యకరణాత్తస్య నవర్షతి
 వలాహకః || 32 || కురు తస్య వధేయత్నం యేన దోషః ప్రశామ్యతి
 రాజోవాచ || నాహమేనం వధిష్యామి తపస్యంత మనాగసమ్ || 33 ||
 ధర్మోపదేశం కథయన్యూ (1) పసర్గవినిశఃమ్ । ఋషిరువాచ । య
 ద్వేవం తస్మి నృపతే! కరుష్వైకాదశీవ్రతమ్ || 34 || శుచిమాసే సితే
 పక్షే పద్మానామేతివిశ్రుతా । తస్యావ్రతప్రభావేన సువృష్టి ర్భవితా
 ధ్రువమ్ || 35 || సర్వసిద్ధిప్రదా హ్యేషా సర్వోపద్రవనాశినీ । అస్యా
 వ్రతం కురున్మవ! సప్రజ సృజరిచ్ఛదః || 36 || ఇతి వాక్యం మునే
 శ్రుత్వా రాజా స్వగృహ మాగతః । ఆపాదమాసే సంప్రాప్తే పద్మా
 వ్రత మథాకరోత్ || 37 || ప్రజాభి స్సహ సర్వాభి శ్చాతుర్వ్యక్తా
 సమన్వితః । ఏవం కృతేవ్రతేరాజ స్పృహవర్షవలాహకః || 38 || జలేనిపా
 వితా భూమి రభవ త్సస్యమాలినీ । హృషీకేశ ప్రసాదేన జనా స్సా
 ఖ్యం ప్రపేదిరే || 39 || ఏతస్మా త్కారణాదేవ కర్తవ్యం వ్రతము
 త్తమమ్ । భుక్తిముక్తిప్రదం చైవ లోకానాం సుఖదాయకమ్ || 40 ||
 పఠనా చ్ఛృవణా దస్యాః సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే । ఇయ మేకాదశీ
 రాజ! శయనీ త్యభిధీయతే || 41 || విష్ణోః ప్రసాదసిద్ధ్యర్థమస్యాంచ
 శయనవ్రతమ్ । కర్తవ్యం రాజశార్దుల జనై ర్మోక్షేచ్ఛుభి స్సదా ||
 42 || చాతుర్మాస్య వ్రతారమ్భోఽ ప్యస్యామేవ విధీయతే । యధి
 స్థిర ఉవాచ || కథం కృష్ణ! ప్రకర్తవ్యం శ్రీవిష్ణో శ్శయనవ్రతమ్ || 43 ||
 త ద్భూషి కృపయా దేవ! చాతుర్మాస్యవ్రతాని చ | శ్రీకృష్ణ ఉవా
 చ || శృణు పార్థ! ప్రవక్ష్యామి గోవిందశయనవ్రతం || 44 || చాతుర్మా
 స్యే చ యా న్యుక్తా న్యాసం స్తాని వ్రతాని చ | కర్కరాశిగతే సూర్యే
 శుచౌ శుక్లేతు షక్షకే || 45 || ఏకాదశ్యాం జగన్నాథం స్వాపయే
 న్నధుసూదనం । తులారాశి స్థితే తస్మిన్ పునరుత్థాపయే ధ్ధరిం || 46 ||
 అధిమాసేపి పతితే ఏవ ఏవవిధిః క్రమాత్ । నాన్యథా స్వాపయే ద్వేవం
 నచైవో త్థాపయేద్ధరిం || 47 || ఆపాదస్య సితే పక్షే ఏకాదశ్యాముపా

పితః । చాతుర్మాస్య ప్రతానాంతు కుర్వీత పరికల్పనమ్ ॥ ౪౮ ॥ ఏవం
 చ ప్రతిమాం విష్ణోః స్థాపయిత్వా యుధిష్ఠిర ! స్నాపయే త్ప్రతిమాం
 విష్ణో శ్శుభ్రచక్ర గదాధరాం ॥ ౪౯ ॥ పీతామ్బరధరాం సామ్యాం
 పర్యజ్ఞే వై సితే శుభే । సితవస్త్ర సమచ్ఛన్నే సోపధానే యుధిష్ఠిర ! ॥
 ౫౦ ॥ ఇతిహాస పురాణజ్ఞో బ్రాహ్మణో వేదపారగః । స్నాపయిత్వా
 దధిష్ఠీర ఘృతతైద్ర (1) సితాదిభిః ॥ ౫౧ ॥ సమాశేష్య శుభైర్గణైః
 ధూపై దీపైశ్చ భూరిశః । పూజయే త్కుసుమై శ్చస్తై ర్మనోజా
 నేనపాణ్ణవ ! ॥ ౫౨ ॥ శాయిత స్త్యం హృషీకేశ ! పూజయిత్వా శ్రియా
 సహ । ప్రసాదం కురు దేవేశ ! లక్ష్మ్యసహజనార్దన ! ॥ ౫౩ ॥ సుప్తేత్వయి
 జగన్నాథ ! జగత్సుప్తం చరాచరం । ఏవంతాం ప్రతిమాం విష్ణోః
 స్థాపయిత్వా యుధిష్ఠిర ! ॥ ౫౪ ॥ తస్యా ఏవాగ్రత స్థిత్యా గృహ్ణీయా
 న్నియమాన్నరః । చత్వారో వార్షికా న్నాసా దేవస్యోత్థాపనా
 వధి ॥ ౫౫ ॥ ప్రాతస్సన్ధ్యాదికం సర్వం నిత్యకర్మసమాప్యచ । గృహీష్యే
 నియమా న్ముద్ధా నిర్విఘ్నం కురుమే ప్రభో ! ॥ ౫౬ ॥ ఇతిసంప్రాప్త్య
 దేవేశం ప్రహ్వస్యం శుద్ధమానసః । స్త్రీనా నరోవా మధ్యక్షో ధర్మా
 ర్థంచ ధృతవ్రతః ॥ ౫౭ ॥ గృహ్ణీయాన్నియమానేతా దస్తథా వన
 పూర్వకం । నతప్రారమ్భకాలాస్తు ప్రోక్తాఃపక్ష్యాన విష్ణునా ॥ ౫౮ ॥
 ఉపక్రమం చతుర్మాస ప్రతానాంచ నరైశ్శుచౌ । ఏకాదశీ ద్వాదశీ చ
 పూర్ణిమాచ తథాష్టమీ ॥ ౫౯ ॥ కర్మటాచైవసక్రాన్నిస్తేషు కుర్యా
 ద్యథావిధి । చతుర్థా గృహ్యవై చీర్ణం చాతుర్మాస్యప్రతం సరః ॥ ౬౦ ॥
 కార్తికే శుక్లపక్షే తు ద్వాదశ్యాం తత్సమావయేత్ । తేమాం ఫలాని
 వత్సామి కర్తవ్యాణాం తే పృథక్పృథక్ ॥ ౬౧ ॥ ఆషాఢే శుక్లపక్షే
 తు ఏకాదశ్యా ముపోషితః । చాతుర్మాస్యప్రతం కుర్యా ద్యత్కిశ్చ
 దనసేవతే ! ॥ ౬౨ ॥ నాన్యథా చాబ్ధికం పాపం వినిహన్తి ప్రయత్నతః ।
 నశైశ్వర్యం నమాధ్యో చ శుక్రగుర్వో ర్నవార్ధకం ॥ ౬౩ ॥ (2) ఖడ్గత్యే
 చిస్తయే దాదా చాతుర్మాస్యవిధౌ సరః । ఖడ్గాబ్ధవ్యాపి మార్త్యో
 యద్యఖడ్గా భవేత్తిభిః ॥ ౬౪ ॥ అశుచి ర్వా శుచి ర్వాపి యది స్త్రీ
 యదివా పుమాః । వ్రతమేకం సరః కృత్వా ముచ్యతే సర్వపాతకైః ॥

(1) శిరఃరాదిద్రవ్యైః, (2) యుక్తైః ఏకాదశ్యయైః శత్యైః.

౬౫ || అసజ్జాగ్రంతం తథా మానం దైవే పితృ్యేచ కర్మణి | మలయాప
మశౌచం చ పర్జయే నృతిమా న్నరః || ౬౬ || ప్రతివర్షంతు యః
కుర్యాద్వ్రతం వై సంస్కర స్సరిమ్ | దేహస్తేతిప్రదీప్తేన విమానే
నార్కతేజసా || ౬౭ || మోదతే విష్ణులోకే సా యావదాభూత
సంస్థవమ్ | (1) దేవరాయతనే నిత్యం మార్జనం జల సేచనమ్ || ౬౮ ||
ప్రలేపనం గోమయేన రద్ధపల్వాదికంతథా! యః కరోతి సర్వశ్రేష్ఠ! చాతు
ర్మాస్య మతద్బ్రీతిః || ౬౯ || సమాప్తా చ యథా శక్త్యా కృత్వా బ్రాహ్మ
ణభోజనమ్ | సప్త జన్మసు విప్రేంద్ర! సత్యధర్మపరో భవేత్ || ౭౦ ||
దధ్నా క్షీరేణ చాజ్యేన త్కేదేణ (2) సితయా తథా! స్నాపయేద్విధినా
దేవం చాతుర్మాస్యే జనాధిప! || ౭౧ || సయాతి విష్ణుసారూప్యం సుఖ
మక్షయ్య మశ్నుతే | నృపేణ భూమి ర్దాతవ్యా యథాశక్త్యాచ కాఞ్చ
నమ్ || ౭౨ || విసాయ దేవ మద్దిశ్య సఫలంచ సదక్షిణమ్ | అక్ష
య్యా లభతే భోగా స్వర్గ ఇంద్ర ఇవా పరః || ౭౩ || లోకం చ సమ
వాహ్నోతి విష్ణో రతీన సంశయః | దేవాయ హేమపద్మంతు దద్యా
న్నైవేద్య సంయుతమ్ || ౭౪ || గన్ధపుష్పాక్షతాద్వైర్యోదేవ బ్రాహ్మణ
యోరపి | పూజా! యః కురుతే నిత్యం చాతుర్మాస్యే వ్రతీ నరః ||
౭౫ || అక్షయ్యం సుఖ మాహ్నోతి పురస్తర పురంప్రజేత్ | యస్తునై
చతురో మాసా తులస్యా హరి మర్చయేత్ || ౭౬ || తులసీం కాఞ్చ
సీం కృత్వా బ్రాహ్మణాయ నివేదయేత్ | కాఞ్చనేన విమానేన
వైష్ణవీ లభతే గతిమ్ || ౭౭ || దేవాయ గుగ్గులం యోనై దీపంచార్ప
యతే నరః | సభోగీ జాయతే శ్రీమా తథా సా భాగ్యవానపి || ౭౮ ||
సమాప్తా భూషికాం దద్యా ద్దీపికాంచ మహామతే | ప్రదక్షిణాంతు యః
కుర్యాన్నమస్కారం విశేషతః || ౭౯ || అశ్వత్థస్యా భవావిష్ణోః కార్తి
క్య మవధి ర్భవేత్ | పాదం పాదాంతరే న్యత్య కరా కృత్వా చ
సంయుతే || ౮౦ || స్తుతిం వాచి హృదిజ్ఞానం చతురం గాం ప్రదక్షి
ణమ్ | సన్ధ్యాదీప్రవదో యస్తు ప్రాజ్ఞనే ద్విజదేవయోః || ౮౧ || సమా
ప్తా దీపకం దద్యా ద్యస్త్రం చేలంచ కాఞ్చనమ్ | వాయు మాల భతే
యస్తుతేజస్వీ స భవే దిహ || ౮౨ || నైమానికో భవే ద్దేవో గన్ధర్వా

పురసేవితః । విష్ణుపాదోదకం యస్తుపిబే చ్చుద్ధా సమన్వితః ॥ ౮౩ ॥
 విష్ణో ర్లోక మవాప్నోతి సచాస్మి న్జాయతే నరః । శత మష్టోత్తరం యస్తు
 గాయత్రీ జపమాచరేత్ ॥ ౮౪ ॥ త్రికాలే నైష్ఠవే హార్యేన స పాపేన
 లిప్యతే ॥ అక్షసూత్రం పుస్తకం చ ధత్తే పద్మం కమణ్డలుమ్ ॥ ౮౫ ॥
 చతుర్వక్తాతు గాయత్రీ శ్రోత్రియాణాం గృహేస్థితా । సర్వలోక
 మయీ దేవీ గాయత్రీ యా త్రయీమయీ ॥ ౮౬ ॥ నిత్యాశాస్త్ర
 సమాఖ్యాతా లోకా న్యాతు ప్రభోధయేత్ । వ్యాస స్తుష్యతి తస్యా శు
 విష్ణులోకం స గచ్ఛతి ॥ ౮౭ ॥ అత్ర చోద్భావనే శాస్త్ర పుస్తకం
 దానమేవ చ । సర్వవిద్యాసమం శాస్త్రకరణం లలితాక్షరమ్ ॥ ౮౮ ॥
 పుస్తకం సంప్రయచ్ఛామి ప్రీతాభవతు భారతీ । పురాణం శృణుయూ
 నిత్యం ధర్మశాస్త్ర మథాపి వా ॥ ౮౯ ॥ పుణ్యవా స్థనవా న్భోగీ
 సత్యశౌచ పరాయణః । జ్ఞానవాక్ లోకవిఖ్యాతో బహుశిష్య సుధా
 ర్మికః ॥ ౯౦ ॥ కాఞ్చనేన యతం పుణ్యం పుస్తకం చ ని వేదయేత్ ।
 నామమస్త్ర ప్రతిపరం శమ్భార్వా కేశవస్య వా ॥ ౯౧ ॥ సమాప్త
 ప్రతిమాం దద్యాత్తస్య దేవస్య కాఞ్చనీమ్ । పఞ్చపక్ష్మి వృషారూఢః
 ప్రతిపక్త్రం త్రిలోచనః ॥ ౯౨ ॥ కపాలశూలఖట్వాక్షీచస్త్రమాళి స్సదా
 శివః । త్వయా సురాణా మమృతం విహాయ హాలాహలం సంహృత
 మేవయస్మాత్ ॥ ౯౩ ॥ తథా సురాణాం త్రిపురం చ దగ్ధ మే కేఘణా
 లోకహితార్థ మిశ । త్వద్రూపదానా ద్భహుపుణ్యవాం శ్చదోష్టై
 ర్విముక్తశ్చగుణాలయోహమ్ ॥ ౯౪ ॥ తథా కురు త్వాం శరణం
 ప్రసద్యే మమ ప్రభో ! దేవవర ! ప్రసీద । కృతనిత్యక్రియో భూత్వా
 సూర్యాయా ఘృణంనివేదయేత్ ॥ ౯౫ ॥ సూర్యమణ్డలమధ్యస్థం దేవం
 ధ్యాత్వా జనార్దనమ్ । సమాప్తా కాఞ్చనం దద్యా ద్రక్షవస్త్రం చ
 గాం తథా ॥ ౯౬ ॥ ఆరోగ్యం పూర్ణమాయశ్చ కీర్తిం లక్ష్మీంబలా
 లభేత్ । తిలహిమంతు యః కుర్యా చ్చాతుర్మాస్యేదినేదినే ॥ ౯౭ ॥
 భక్త్యా వ్యాహృతిభి మన్తై గాయత్ర్యా వా వ్రతాన్వితః । అష్టో
 త్తరశతం చాథ హ్యష్టావింశతి రేవవా ॥ ౯౮ ॥ తిలపాత్రం సమాప్త
 తు దద్యా ద్విప్రాయ ధీమతే । వాఙ్మనః కాయజనితైః పాపైము
 చ్యేత సశ్చిత్తైః ॥ ౯౯ ॥ సరోగై రభిభూయేత లభేత్పస్తతి ముత్తమామ్

దేవదేవ! బగన్నాథ! వాఙ్మితార్థఫలప్రద! || ౧౦౦ || తిలపాత్రం
 ప్రదాస్యామి తేన పాపం వ్యపోహతు । అన్న హోమం తుయఃకుర్యా
 చ్చాతుర్మాస్య మతద్వితీతః || ౧౦౧ || సమాప్తౌ ఘృతకుమ్భంతు వస్త్ర
 కాఞ్చనసంయుతమ్ : ఆరోగ్యం కాన్తిమతులాం పుత్రసౌభాగ్యసమ్మ
 దః || ౧౦౨ || శత్రుక్షయం చ లభతే బ్రహ్మణా ప్రతిమోభవేత్ ।
 అశ్వత్థసేవాం యః కుర్యా త్సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే || ౧౦౩ || విష్ణు
 భక్తో భవేత్పశ్చా దస్తే వస్త్రం ప్రదాపయేత్ | స కాఞ్చనం బ్రాహ్మ
 ణాయ నైవరోగా స్య విస్తతే || ౧౦౪ || తులసీం ధారయే ద్యస్తు విష్ణు
 ప్రీతికరం శుభమ్ । విష్ణురోక మవాప్నోతి సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే ।
 ౧౦౫ || బ్రాహ్మణా నోజయేత్పశ్చా ద్విష్ణుముద్దిశ్య పాణ్డవ ! యస్తు
 సుప్తే హృషీకేశే దూర్వా మమృతసచ్చువామ్ || ౧౦౬ || సదాప్రత
 ర్వహే న్ముద్ని శుద్ధాత్మాచ ఋతుద్వయే । మస్తేణా నేన రాజే
 స్త్ర ! లక్ష్మీనాథస్య తుష్టయే || ౧౦౭ || త్వం దూర్వే ! మృతజన్మాసి
 వన్దితాసి సురాసురైః । సౌభాగ్యం సంతతిం దత్వా సద్యః కార్యకరీ
 భవ । ౧౦౮ || వస్త్రాస్తే చ కరుశ్రేష్ఠ! దూర్వాం స్వర్ణ వినిర్మితామ్ ।
 సాగ్రసర్వదళోపేతాం సవస్త్రాం ద్విజపుజ్యవే || ౧౦౯ || ప్రదద్యాద్దక్షిణా
 సార్థం మస్తేణా నేన సువ్రత ! యథాశాఖాప్రశాఖాభిర్విస్తృతాసి మసీ
 తతే || ౧౧౦ || తథా మమాపి సంతానం దేహిత్యవజరామరమ్ | ఏవం వ్రతం
 యః కర్వీతి చాతుర్మాస్య మతద్వితీతః || ౧౧౧ || సచ
 దుఃఖభయం తస్య నచరోగభయం భవేత్ । నాశుభం ప్రాప్నుయా
 జ్ఞాతు పాపేభ్యః పరివిముచ్యతే || ౧౧౨ || భుక్త్వా తు సకలా నోభి
 గాన్ స్వర్గలోకే వహీయతే । గీతం తు దేవదేవస్య కేశవస్య శివస్య
 వా || ౧౧౩ || కరోతినిత్యమాప్నోతి సరో జాగరణే ఫలమ్ । వస్త్రా
 స్తే చ వ్రతీ దద్యాత్ ఘట్టాం దేవాయ సుస్వరామ్ || ౧౧౪ || గురో
 రవజ్ఞయా యచ్చానధ్యాయేత్సర్వయనం కృతమ్ | సరస్వతీ జగన్నాథ !
 జగజ్జాత్యాపహరిణీ || ౧౧౫ || సాక్షాద్బ్రహ్మకళత్రం చ విష్ణురుద్రాదిభి
 స్స్తుతా । తన్నమాధ్యయనోత్పన్నం జాడ్యం హర వరాననే ! || ౧౧౬ ||
 ఘట్టాదానేన తుష్టౌ త్వం బ్రహ్మణీ లోక పావనీ । విప్రపాదవినిర్ముక్తం
 తోయం యః ప్రత్యహం పిబేత్ || ౧౧౭ || చాతుర్మాస్యే సరోభక్త్వా

మద్రాపం బ్రాహ్మణంస్మరన్ । మనోవాక్కాయజన్మితై ర్ముక్తోభవతి
 కిల్బిషైః ॥ ౧౧౨ ॥ వ్యాధిభిర్నాభిభూయేత క్షీరాయ స్తస్య వర్ధతే ।
 సమాప్తా గోయుగం దద్యాద్దామేకాం వా పయస్వినీమ్ ॥ ౧౧౩ ॥ తత్రా
 ప్యశక్తౌ రాజేన్ద్ర ! దద్య ద్వాసో యుగం సతీ । బ్రాహ్మణం వన్దతే
 యస్తు సర్వ దేవమయ సృజతమ్ ॥ ౧౧౪ ॥ కృతకృత్యో భవే త్పద్య
 సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే । అక్షయ్యం సుఖ మాహ్నతి పితృభక్తి
 పరో నరః ॥ ౧౧౫ ॥ సమాప్తా భోజయే ద్విప్రా నాయుర్విత్తం చ
 విస్తతి । సన్ధ్యామానంతరః కృత్వా సమాప్తా ఘృతం భదః ॥ ౧౧౬ ॥
 వస్త్రఘృగ్మం తిలక్ ఘంటాం బ్రాహ్మణాయ నివేదయేత్ । సార
 స్వతం యాతి తత్వం విద్యావాంస్తు భవేదితి ॥ ౧౧౭ ॥ సంస్మృ శే
 త్కీలాం యోవైనిత్యం భక్తిసమన్వితః । తా మేవాలఙ్ముతాం
 దద్యా త్సర్వాంభూమి మథాపివా ॥ ౧౧౮ ॥ సార్వభౌమో భవేద్రాజా
 దీర్ఘాయుశ్చ ప్రతాపవాక్ । దానశీల స్సదారంభః సర్వకణ్ఠకవర్జితః ॥
 ౧౧౯॥ రూపవా న్భాగ్యసంపన్నో లభతే సుఖ మక్షయమ్ । సవసే
 ద్దస్త్రనిత్యస్త్రే వత్సరాన్ రోసుసంమితాన్ ॥ ౧౨౦ ॥ నమస్కరోతి య
 సూర్యం గణేశం వాపి నిత్యశః । ఆయు రారోగ్య మైశ్వర్యంలభతే
 కాన్తి ముత్తమామ్ ॥ ౧౨౧ ॥ విఘ్నరాజ ప్రసాదేన పౌఞ్మయా
 దీప్సితం ఫలమ్ । సర్వత్ర విజయం చైవ నాత్రకార్యావిచారణా ॥
 ౧౨౨॥ రవిః కార్య సువర్ణస్య సిందూరా రుణసన్నిభః । నివేదయే
 ద్బ్రాహ్మణాయ సర్వకామార్థ సిద్ధయే ॥ ౧౨౩॥ ఉరసా శిరసాదృష్ట్యా
 మనసా వచసా తథా పద్భ్యాం కరాభ్యాం జానుభ్యాం ప్రణామో
 స్థాజ్ఞ ఉచ్యతే ॥ ౧౨౪ ॥ అష్టాజ్ఞసహితే నాపి నమస్కారేణ యోర్చ
 యేత్ । సయాగతి మవాహ్నతి నతాం క్రతు శక్తైరపి ॥ ౧౨౫ ॥
 యస్తురాప్యం శివప్రీత్యై దద్యాద్వర్షా ఋతుద్వయే । తామ్రంవా
 ప్రత్యహం దద్యా త్స్వశక్త్యా శివతుష్టయే ॥ ౧౨౬॥ సురూపాన్ లభతే
 పుత్రాన్ రుద్రభక్తిపరాయణాన్ । సమాప్తా మధుపూర్ణంతు పాత్రంరా
 జత ముత్తమమ్ ॥ ౧౨౭ ॥ ప్రదద్యాత్తామ్రదానంతు తామ్రపాత్రం గుడా
 నివృతమ్ । తామ్రంపుష్టి కరం సర్వ దేవప్రీతికరం శుభమ్ ॥ ౧౨౮॥ సర్వ
 రక్షాకరం నిత్య మతశ్శాంతిం ప్రయచ్ఛమే । యస్తుసుప్తే హృషీకేశే

స్వర్ణదానంస్వశక్తితః ॥౧౩౧॥ వస్త్రయగ్గతిలై సార్థం దత్వాపాపైః
 ప్రముచ్యతే । ఇహభుక్త్వా మహాభాగా నస్తేజః పురం వ్రజేత్ ॥౧౩౨॥
 సువర్ణం రజతం తామ్రం నిత్యదానంచ ధాన్యకమ్ । నిత్యశ్రాద్ధం దేవ
 పూజా సర్వమేతత్స దక్షిణమ్ ॥ ౧౩౩ ॥ వస్త్రదానంతు యశుర్యా
 చ్చాచుర్మాస్యే ద్విజాతయే । అభ్యర్చ్య నైపుషాద్వైస్స విష్ణుః ప్రియ
 తామితి ॥ ౧౩౪ ॥ శయ్యాం దద్వా త్నమాప్నేతు వాసః కాశ్చన పట్టి
 కామ్ । అక్షయ్యం సుఖమాప్నోతి ధనంచ ధనదోషమమ్ ॥ ౧౩౫ ॥
 యోగోపి చన్దనందద్వాన్నిత్యం వర్ణాసుమానవః । శ్రీవతి స్తత్య సంతుష్టా
 భుక్తింముక్తింద దాతీచ ॥ ౧౩౬ ॥ యద్వైదేవాజ్ఞసంలగ్నం కుంకు
 మాది విలేపనమ్ । జలక్రీడాసు గోపీనాం ద్వారవత్యాంమృదాన్వితమ్ ॥
 ౧౩౭ ॥ గోపీచన్దన మిత్యుక్తం మునీంద్రైః కిల్బిషాపహమ్ । తస్మా
 ద్దేయం ప్రయత్నైన విష్ణుర్దిశతివాఙ్మతమ్ ॥ ౧౩౮ ॥ సమాప్తావపిత
 ద్దద్వా త్తులా పరిమితం శుభమ్ । తదరంవా తదరంవా సవస్త్రంచ
 సదక్షిణం ॥ ౧౩౯ ॥ యస్తుసుప్తే హృషీకేశే ప్రత్యహతుః ప్రతాన్వితః ।
 దద్వాద్దక్షిణయా సార్థం శర్కరా మపివాగుడం ॥ ౧౪౦ ॥ అమృతస్య
 కళాప్రోక్తా ఇతుసారజ శర్కరా । తస్యా దానేన సంతుష్టాభానుర్దిశతి
 వాఙ్మతం ॥ ౧౪౧ ॥ ఏవంప్రతేతు సంపూర్ణకుర్యాదుద్వాపనం బుధః ।
 కారయేత్తామ్ర పాత్రాణి ప్రత్యేకం తు పలాప్తకం ॥ ౧౪౨ ॥ విత్తశా
 త్యమ కుర్యాణో యద్వాపల చతుష్టయం । అష్టాచత్వార్యధైకం వా
 ప్రత్యేకంచ సశర్కరం ॥ ౧౪౩ ॥ దక్షిణాఫలవస్త్రేణ ప్రత్యేకం వేష్టి
 తానిచ । సహాధాన్యాని విప్రేభ్యః శ్రద్ధయా ప్రతిపాదయేత్ ॥ ౧౪౪ ॥
 తామ్రపాత్రం సవస్త్రంచ శర్కరా హేమ సంయతమ్ । సూర్యప్రీతి
 కరం యస్మా ద్రోగఘ్నం పాపనాశనమ్ ॥ ౧౪౫ ॥ పుష్టిదం కీర్తిదం
 శృణాం నిత్య సంతాన కారకమ్ । సర్వకామప్రదం (1) స్వర్ణమా
 యుర్వధాన ముత్తమమ్ ॥ ౧౪౬ ॥ తస్మాదస్యప్రదానేన కీర్తిరస్తుసదా
 మమ । ఏవం వ్రతంతు యశుర్యాత్తస్య పుణ్యఫలం శృణు ॥ ౧౪౭ ॥
 గర్భర్షవిద్యా సంపన్న స్సర్వయోషి త్ప్రియోభవేత్ । రాజాపి లభతే
 రాజ్యం పుత్రార్థి లభతే సుతాన్ ॥ ౧౪౮ ॥ అర్థార్థి ప్రిపుయాదర్థం

(1) స్వర్ణపాపకమితిభావః.

నిష్కామో మోక్ష మాప్నుయాత్ । యస్తువైచిత్ర్యో మాసాన్
 శాకమూల ఫలాదికం ॥౧౫౩॥ నిత్యం దదాతి విప్రేభ్యః శక్త్యాయత్సం
 భవే ద్విజః । వ్రతాస్తే వస్త్ర యుగ్మంచ శక్త్యా దద్యాత్సదక్షిణమ్ ॥
 ౧౫౪ ॥ సుఖీ భూత్వా చిరంకాలం రాజాయాగీ భవేన్నరః । సర్వదేవ
 ప్రియంయస్మా చ్ఛాకంత్పప్తికరం శృణుమ్ ॥ ౧౫౫ ॥ దేవస్త్వ ప్రీతిదం
 కన్దమూలపత్రం సపుష్పమ్ ॥ దాదామి తేన దేవాద్యాః సదాకుర్వన్తు
 మజ్గళమ్ ॥ ౧౫౬ ॥ యస్తుసుప్తే హృషీకేశే ప్రత్యహతుఃకుతుద్వయే ।
 దద్యాత్కృణుత్రయంమర్త్యో గృహ పర్యాప్త మాదరాత్ ॥ ౧౫౭ ॥
 బ్రాహ్మణాయ సుశీలాయ దినేశ ప్రీతయేనఘ । దక్షిణా సహితంవిప్ర
 మస్త్రేణానేన సువత ॥౧౫౮॥ కటుత్రయ మిదం యస్మా ద్రోగఘ్నం
 సర్వదేహినామ్ । తస్మాదస్య ప్రదానేన ప్రితో భవతుభాస్కరః ॥౧౫౯॥
 ఏవంకృత్వా వ్రతం సమ్యక్కుర్యా దుద్యాపనం బుధః । కృత్వాస్వర్ణ
 మయీం శుక్లీం మరీచీం మగధీమపి ॥ ౧౬౦ ॥ సవస్త్రాం దక్షిణాయుక్తాం
 దద్యాద్విప్రాయ ధీమతే ॥ ఏవంవ్రతంయః కరుతే సజీవే చ్ఛరదాం
 శతం ॥ ౧౬౧ ॥ ప్రాప్నుయా దీప్సితా నర్థానస్తే స్వర్గం వ్రజేదితి । ముక్తా
 ఫలానియోనిత్యం దద్యాద్విప్రాయసన్నతిః ॥౧౬౨॥ అన్నవాస్కీర్తిమాన్
 శ్రీమాన్ జాయతే వసుధాధిపాచారుక్మాస్యే ప్రత్యహతుః క్షీరకమ్భం
 ప్రదాపయేత్ ॥ ౧౬౩ ॥ వేష్టయిత్వాసు వస్త్రేణ ఫలైర్దక్షిణయాసహా
 సువాసినీం శ్రియంచత్వా గన్ధపుష్పై రధార్చయేత్ ॥౧౬౪॥ తాంబూ
 లం ఫలమేకంవా దద్యాచ్ఛ్రీ పతయేపునః । సమాప్తా యోషితంవిప్రం
 సూక్ష్మవస్త్రవిభూషణైః ॥౧౬౫॥ మిథునంపూజయిత్వాతు జాతీపుష్పై
 స్సుశోభనైః । పుమాంస్తుప్త్రియమాప్నోతి నారీభరారమాప్నుయాత్ ॥
 ౧౬౬ ॥ పుమాంస్తుశ్రియమాప్నోతి కమలామినమాధవః । తామ్బూల
 దానం యఃకుర్యా ద్వర్జయే ద్యాజతేన్ద్రియః ॥ ౧౬౭ ॥ రక్తవస్త్ర
 ద్వయందద్యాత్కరకంచ సదక్షిణమ్ । మహాలావణ్య మోప్నోతి సర్వ
 రోగ వివర్జితః ॥౧౬౮॥ మేధావీ సుభగః ప్రాజ్ఞో రక్తకణ్ఠశ్చ జాయతే
 గన్ధర్వత్వమవాప్నోతి స్వర్గలోకంచ గచ్ఛతి ॥౧౬౯॥ తాంబూలం శ్రీ
 కరం భద్రం బ్రహ్మ విష్ణు శివతృకం । అస్యప్రదానా బ్రహ్మహ్వ ద్యాః
 శ్రియం దదతు పుష్కలామ్ ॥౧౭౦॥ పూగేబ్రహ్మ హరిఃప్రతే చూర్ణే

సాక్షాన్మహేశ్వరః । ఏశేషం సప్త దానేవ సస్తుమేభాగ్యసంపదః ।
 ౧౭౧ ॥ పూరితం (1) పూగచూర్ణేన నాగవల్లి దళాన్వితమ్ (2) సమూర్ణ
 భాదిరం చైవ (3) తిఫలాభి సమన్వితమ్ ॥౧౭౨॥ (4) ఏలాలవజ్ర
 సంమిత్రం గర్భర్వాపురసాంపియమ్ । కరాటికే నిరాతజ్జు త్వంప్రసా
 దాత్కురుష్యమమ్ ॥౧౭౩॥ చాతుర్మాస్య వ్రతోపేతస్సువాసిన్వై
 ద్విజాయచ । నారీవాపురుషోవాపి హరిద్రాంసం ప్రయచ్ఛతి ॥౧౭౪॥
 లక్ష్మీముద్దిశ్యగౌరీవా తత్పాత్రం దక్షిణాన్వితమ్ । ప్రదద్యాద్భక్తిసు
 యుక్తం దేవీమేష్రియతామితి ॥౧౭౫॥ భక్తానాం సుఖం భుక్త్యై
 నారీనార్యా తథాపుమాక । సౌభాగ్యమక్షయ-ధాన్యం ధనపుత్రసమమ్
 న్నతిమ్ ॥౧౭౬॥ సంపాప్యరూపలావణ్యే దేవీలోకే మహీయతే ప
 ఉమామహేశ ముద్దిశ్య చాతుర్మాస్యేది నేదినే ॥౧౭౭॥ సంపూజ్యవి
 మిఘనం తస్మైవిప్రాయ శక్తితః । దద్యాత్సదక్షిణం హేమ ఉమేశ
 ప్రీయతా మితి ॥౧౭౮॥ ఉమేశప్రతిమాంహైమిందద్యా దుద్యాపనే
 బుధః । పశ్యోప చార్చై సంపూజ్య ధేన్వాచ వృషభేణచ ॥ ౧౭౯ ॥
 భోజయే దపిమృష్టాన్నం తస్యపుణ్యఫలంశృణు । సౌభాగ్యం పూర్ణమ
 యుష్యం సమ్పత్తిశ్చాసపాయినీ ॥౧౮౦॥ సంపత్తిరక్షయా కీర్తి ర్దాయ
 తేవత వై భవాత్ । ఇహభుక్త్వా ఖలా న్నామానస్తే శివపురంప్రజేత్ ॥
 ౧౮౧॥ తత్రస్థిత్యా చిరంకాల ముపభుజ్య సుఖం మహత్ ।
 పూజేషా దిహగత్వ జాయతేధరణీపతిః ॥౧౮౨॥ ఫలదానంతు యః
 కుర్వా చ్చాతుర్మాస్య మతస్త్రితః । సమాప్తాకాలధౌతాని తానిదద్యాద్ద్వి
 జాతయే ॥ ౧౮౩ ॥ సర్వాన్మనోరథా వ్రాప్యస్యస్తతిం చానపాయినీమ్
 ఫలదానస్యమాహాత్మ్యాన్మోదతేనందనే వనే ॥౧౮౪॥ పుష్పదానవ్రతే
 చాపి సర్వపుష్పాని దాపయేత్ ॥ ౧౮౫ ॥ వాసుదేవేప్రసన్నుతైతుచాతు
 ర్మాస్యమతస్త్రితః । నిత్యం వామనముద్దిశ్య దధ్యన్నం స్వాదుషడ్రసైః ॥
 ౧౮౬ ॥ భోజయేదథవాదద్యా దేకాదశ్యాం నభోజయేత్ । దానమేవ
 పరీకుర్వీత గ్రహణాదాతృభైవచ ॥ ౧౮౭ ॥ అశక్తానిత్యదానేతు కుర్వా

ఆంధ్రభాషాయామ్ (1) వక్కపాడి (2) కామపాడి (3) బాజ
 కాయ, లవంగాలు, చాలియాపోకలు, (4) ఇదం కరాటికా (పాన్
 దాన్) దానసమయే ఫలనీయశ్లోకమ్.

త్వంశ్చ సుపర్వసు । (1) భూతాష్టమ్యా మమాయాంచ పూర్ణిమాయాంచ
తథాపిచ ॥౧౮౮॥ పృథ్వీర్జవారమథవా పృథిభార్గవ వాసరమ్ పక్షద్వ
యేపి ద్వాదశ్యామవశ్యందానమిష్యతే ॥ ౧౮౯ ॥ నీవకృత్వాసమా
ప్లాతు యథాశక్తి మహీందదేత్ । ఆశక్తా భూమిదానేతు ధేనుదద్యా
దలఙ్కృతమ్ ॥ ౧౯౦ ॥ తత్రాప్యశక్తావాసశ్చ (2) స దుక్కుం పాదుకే
తథా । ఛతోపానద్వస్త్రయతఃదానం సర్వప్రశస్యతే ॥ ౧౯౧ ॥
ద్విజానాం భోజనంచైవ క్షీత్రియస్యయథాసుఖమ్ । భూమ్యాది ముని
శార్దుల వైశ్యస్యవసుధాంవినా ॥ ౧౯౨ ॥ గ్రాహ్యగ్రాహ్యపితృక్తస్య
శూద్రస్యాపి తథామతమ్ । కుబేరేణ పురాచ్ఛ్చింశఙ్కరస్యాపదేశతః ॥
౧౯౩॥ జహ్నునాగౌతమేహాపి శుకేణాపికృతాపురా । అత్యయ్యమన్న
మాప్నోతి పుత్రప్రేతాది సమ్పదమ్ ॥౧౯౪॥ దృఢాఙ్గః పూర్ణమాయు
ష్యం లభతేవైరి నాశనమ్ । సుస్థిరాంవిష్ణుభక్తిం చ ప్రయాశిహారి మంది
రమ్ ॥౧౯౫॥ ఆరోగ్యంసౌఖ్యమతులం రూపసమ్పత్తిమేవచ । అవం
ధ్యా కతకృతంచేద మనస్తఫలదాయకమ్ ॥ ౧౯౬ ॥ నిత్యంవయస్విసీం
దద్యాత్సలఙ్కారాంశుభావహమ్ । దత్వాతు దక్షిణాంశక్త్యాస సర్వ
జ్ఞానవాన్భవేత్ ॥౧౯౭॥ నవరప్రేష్యతాయాతి బ్రహ్మలోకంచగచ్ఛతి
అత్యయ్యం సుఖమాప్నోతి పితృభిర్నహితోనరః ॥ ౧౯౮ ॥ వార్షికా
నతురోమాసాన్ ప్రాజాపత్యం చరేన్నరః । సమాప్తే గోయుగందద్యా
త్కృత్వాబ్రాహ్మణభోజనమ్ ॥ ౧౯౯ ॥ సర్వపాప విశుద్ధాత్మాయాతి
బ్రహ్మసనాతనమ్ । ఏకాంతరోపవాసేతు (3) సీరాణ్యప్తే ప్రదాప
యేత్ ॥ ౨౦౦ ॥ వస్త్రకాశ్చన యుక్తాని శయ్యయా సహభామిని! అన
డుద్వయ సంయుక్తం లాఙ్గలం కర్షణక్షమమ్ ॥ ౨౦౧ ॥ (4) సర్వోప
స్కరసంయుక్తం దదామిప్రియతాంహరిః । శాకమూలఫలైర్వాపి చాతు
ర్మాస్యం నయేన్నరః ॥ ౨౦౨ ॥ సమాప్తే గోప్రదానేన సగచ్ఛేద్విష్ణు
మద్దిరమ్ । పయోవ్రతీ తథాప్నోతి బ్రహ్మలోకం సనాతనమ్ ॥ ౨౦౩ ॥
ప్రతాస్తేచ తథాదద్యా ద్దామేకాంచ పయస్విసీం । రంభాయాశ్చపలా
శేషు యోభుక్తేచ ఋతుద్వయే ॥౨౦౪॥ వస్త్రయుగ్మంచ కాంస్యం

(1) కృష్ణాష్టమ్యామ్ (2) సువర్ణ తన్తసమన్వితమ్ (3) హలాని

(4) హలదానసమయేపగనీయశ్లోకమ్.

చ శక్త్యాదద్యాత్సుభిభవేత్ । కాంస్యేబ్రహ్మశివోలక్ష్మీః కాంస్యమేవ
విభావనుః ॥ ౨౦౫ ॥ కాంస్యం విష్ణుమయం యస్మాదతశ్చాన్తిం ప్రియ
చ్ఛమే । నిత్యంపలాశభోజీచ త్రైలాభ్యజ్ఞ వివర్జితః ॥ ౨౦౬ ॥ సదహాత్మతి
పాపాని తూలరాశిమివానలః । బ్రహ్మఘ్నశ్చ సురాపశ్చ బాలఘాత
కరశ్చయః ॥ ౨౦౭ ॥ అసత్యవాదినోయేచ స్త్రీఘాతీవ్రతఘాతుకః ।
అగమ్యాగామినశ్చైవ విధవాగామినస్తథా ॥ ౨౦౮ ॥ చాణ్డాలీగామి
నశ్చైవ విప్రస్త్రీగామినస్తథా । తేన ర్వేపాపనిర్ముక్తావ్రతేనానేన కేశవ ॥
౨౦౯ ॥ సమాప్తాకాంస్యపాత్రంతు చతుష్షష్టివలైర్మృతం । సవత్సాం
గాంచయోదద్యా త్సాలంకారాం పయస్వినీమ్ ॥ ౨౧౦ ॥ అలఙ్కృ
తాయ ఏదు పేనువస్త్రాయ సువేషిణే । భూమావిలిప్యయోభుజ్జేదేవం
నారాయణం స్మరన్ ॥ ౨౧౧ ॥ దద్యాద్భూమింయథాశక్తి(1) కృష్ణ్యాంబ
మజలాన్తికే । ఆరోగ్యపుత్రసంపన్నో రాజాభవతి ధార్మికః ॥ ౨౧౨ ॥
శత్రోర్భయంసలభతే విష్ణులోకం సగచ్ఛతి । అయాచితేత్వ నడ్వా
హం సహిరణ్యం సచన్ద్రనమ్ ॥ ౨౧౩ ॥ షడ్రసంభోజనంద ద్యా త్సయాతి
పరమాంగతిం । యస్తుసుప్తేహృషీకేశేన క్తంచ కురుతేవ్రతమ్ ॥ ౨౧౪ ॥
బ్రాహ్మణా న్భోజయేత్పశ్చాచ్ఛివలోకేమహీయతే । ఏకభక్తంనరః
కృత్వా మితాశీచదృఢవ్రతః ॥ ౨౧౫ ॥ యోర్చయేచ్ఛతురోమాసాన్
వాసుదేవం సనాకభాక్ । సమాప్తేభోజయే ద్విపాన్ శక్త్యాదద్యాచ్ఛ
దక్షిణామ్ ॥ ౨౧౬ ॥ యస్తుసుప్తేహృషీకేశే క్షితిశాయీభవేన్నరః ।
శయ్యాంసోపస్కరాదద్యా చ్ఛివలోకేమహీయతే ॥ ౨౧౭ ॥ దక్షి
ణాంచ యథాశక్త్యాన గచ్ఛేద్విష్ణుమద్దిరమ్ । ఆపాథాది చతుర్మాసా
న్స్వర్ణయేన్నఖకృంతనమ్ ॥ ౨౧౮ ॥ ఆరోగ్యపుత్రసంపన్నో రాజాభవతి
ధార్మికః । పాయసం లవణంచైవ మధుసర్పిః ఫలానిచ ॥ ౨౧౯ ॥ చాతు
ర్మాస్యే వజ్రయతిగౌరీ శఙ్కరతుప్తయే । కాఠిన్యాంచపునస్తానిబ్రాహ్మ
ణాయ నివేదయేత్ ॥ ౨౨౦ ॥ సరుద్రలోక మాప్నోతి రుద్రవ్రత నిషే
వణాత్ । యవాన్నం భక్షయేద్యస్తు అశవా శాలయశ్శుభాః ॥ ౨౨౧ ॥
పుత్రీపౌత్రాదిభి స్సార్థం శివలోకే మహీయతే । త్రైలాభ్యజ్ఞపరిత్యాగీ
విష్ణుభక్తస్సదావ్రతీ ॥ ౨౨౨ ॥ పర్వాసు విష్ణుమభ్యర్చ్య వైష్ణవీం

లభతేగతిమ్ । సమాప్తాకాంస్యపాత్రించ సువర్ణేన సమన్వితమ్ ॥౨౨౩॥
 తై లేనపూరితంకృత్వా బ్రాహ్మణాయనివేదయేత్ । వార్షికా చతు
 రోమాసా శాకాది పరివర్జయేత్ ॥ ౨౨౪ ॥ విష్ణులోకమవాప్నోతి
 పితృతృప్తిప్రిప్రజాయతే । వ్రతాంతేహరిముద్దిశ్య పాత్రంరాజతమేవహి॥
 ౨౨౫॥ వస్త్రేణవేష్టయేన్ద్రపత్ర పుష్పైస్సనుర్చయేత్ । (1) మూల
 పత్రకరీరాగ్నిఫలకాణ్డాదిరూఢకః ॥ ౨౨౬ ॥ దద్యాద్దక్షిణయాసార్థం
 వ్రతసంపూర్తిహేతవే । శివసాయుజ్యమాప్నోతి ప్రసాదాచ్ఛూలపాణి
 నః ॥౨౨౭॥ అపూవవర్జనం కృత్వాభోజన వ్రతమాచరేత్ । కార్తికే
 స్వర్ణగోధూమా వస్త్రందత్వా శ్వమేధకృత్ ॥౨౨౮॥ గోధూ
 మాస్సర్వ జన్తూనాం బలపుష్టి వివర్ధనాః । ముఖ్యాశ్చ హవ్యకవ్యేషు
 తస్మాన్వేదదతుశ్రియమ్ ॥౨౩౦॥ ఆహాధాది చతుర్నాసా (2) వృంతా
 కంపర్జయేన్నరః । కారవల్లిఫలంవాపి అలాబుం పడ్యలంతథా ॥౨౩౧॥
 యద్యత్ఫలం ప్రియంవాపి వర్జయిత్వాతు తత్ఫలమ్ । చాతుర్నాస్యే
 తతోపృతే రాప్యాన్యేతానికారయేత్ ॥౨౩౨॥ మధ్యేవిద్యురు యు
 క్తాని హ్యర్చయిత్వాతు శక్తితః । దద్యాద్దక్షిణయాసార్థం బ్రాహ్మణా
 యాతి భక్తితః ॥ ౨౩౩ ॥ అభీష్టందేవ ముద్దిశ్య దేవోమే ప్రియతామితి
 సదీర మాయురారోగ్యం పుత్రపౌత్రాన్సరూపకా ॥ ౨౩౪ ॥ అక్ష
 య్యాం సంతతిం కీర్తిం లభ్యాస్వరేమహీయతే । ఫలత్యాగీభవేద్యస్త
 విష్ణులోకే సపూజ్యతే ॥౨౩౫॥ సమాప్తాకలధాతానితాని దద్యాద్విజా
 తయే । శ్రావణే వర్జయేచ్ఛాకం దధిభాద్ర పడేతథా ॥౨౩౬॥ దుగ్ధ
 మాశ్వయుజేమాసికార్తికే (3) ద్విదశంత్యజేత్ । చత్వార్యేతానినిత్యాని
 చతురాశిమ వర్తినామ్ ॥౨౩౭॥ ప్రథమేమాసి కర్తవ్యం నిత్యం శాక
 వ్రతంనరైః । ద్వితీయేమాసి కర్తవ్యం దధివ్రతమ నుత్తమమ్ ॥౨౩౮॥
 పయోవ్రతం తృతీయేతుచతుర్థే ద్విదశంతథాకూష్మాణ్డం (4) రాజమా
 సాంశ్చమూలకం గృష్ణానంతథా ॥ ౨౩౯ ॥ కరమర్దంచేక్షుదణ్డం చాతు

- (1) ఆన్ధ్రభాషాయాం దుంపలు, ఆకుకూరలు, మొలకలు, యిగు
 ఘ్న, పండ్లు, కాడలు మొదలగునవి. (2) వంగకాయ. కాకర
 కాయ, గుండ్రనిసారకాయ, (3) మెంతికూర (4) అలసం
 దలు, ముల్లంగి, వెలులి, కలిమికాయ.

రాస్త్యేత్యజేన్నరః । మసూరంబహుబీజంచ వృంతాకంచైవ వర్జయేత్ ॥
 ౨౦౦ ॥ నిత్యాన్యేతాని విప్రేన్ద్ర ప్రతాన్యాహుర్ధనీషిణః । విశేషా
 ద్భవరీంధాత్రీ మలాబుంతిన్ద్రీ ణీత్యజేత్ ॥ ౨౦౧ ॥ జీర్ణంధాత్రీ ఫలం
 గ్రాహ్యం జీర్ణాగ్రాహ్యచ తిన్ద్రీణీ వార్షికా చతురోమాసాన్ ప్రసు
 ప్రేచ జనార్దనే ॥ ౨౦౨ ॥ (1) మశ్చఖట్యాదిశయనం వర్జయేద్భక్తి
 మాన్నరః । ఆనృతౌవర్జయే ద్భార్యాంబుతౌ గచ్ఛన్నదుష్యతి ॥ ౨౦౩ ॥
 (2) మధువేళించ శిగ్రుంచ చాతుర్మాసే త్యజేన్నరః । వృంతాకంచ
 (3) కళింగంచ బిల్వోదుష్కరభిస్సటాః ॥ ౨౦౪ ॥ ఉదరేయస్యజీర్ణస్తే
 తస్యదూరతరోహరిః । ఉపవాస స్తథానక్త మేకభక్త మయ్యాచితమ్ ॥
 ౨౦౫ ॥ అశక్తస్తుశుభాశుర్యా త్సాయం ప్రాతరఖణ్ణితమ్ । న్నాన
 పూజాది సంయుక్తస్సనరోహరిలోకభాక్ ॥ ౨౦౬ ॥ గీతవాద్య కరో
 విష్ణోగ్ధాన్ధర్వం లోకమాప్నుయాత్ । మధుభుక్చభవేద్రాజా పురుషో
 గుడవర్జనాత్ ॥ ౨౦౭ ॥ లభేచ్ఛ సంతతీందీర్ఘా పుత్రపౌత్రాది వర్ధనీం
 తైలస్యవర్జనాద్రాజన్ సుదర్శాజ్ఞః ప్రజాయతే ॥ ౨౦౮ ॥ చాతుర్మా
 స్యవ్రతకరో భక్తియుక్తో భవేన్నరః । కాసుంభతైలత్యాగాచ్చ సుసౌ
 భాగ్య ఫలాలభేత్ ॥ ౨౦౯ ॥ పుష్పాదిభోగత్యాగేనస్యగ్రేవిద్యాధరో
 భవేత్ । యోగాభ్యాసీభవేద్యస్తు సబ్రహ్మపదవిమియాత్ ॥ ౨౧౦ ॥
 కటుతిక్తంచ మధురకషాయలవణాన్ రసాన్ । వర్జయేత్సచవైరూప్యం
 దౌర్ధన్యం నాప్నుయాత్సదా ॥ ౨౧౧ ॥ తామ్రాల్పవర్జనాద్రోగీ నద్యో
 ముక్తామయోభవేత్ । పాదాభ్యజ్ఞ పరిత్యాగా చ్చిరోభ్యజ్ఞస్య పార్థివః ॥
 ౨౧౨ ॥ దీప్తిమాన్దీప్తికరణోయక్షద్రవ్య పతిర్భవేత్ । దధిదుగ్ధపరి
 త్యాగీ గోలోకం లభతేనరః ॥ ౨౧౩ ॥ ఇహలోకమవాప్నోతి స్థావరీపాక
 వివర్జనాత్ । ఏకాన్తరోపవాసేన బ్రహ్మలోకే మహీయతే ॥ ౨౧౪ ॥
 చతురోవార్షికాన్మాసాన్నఖరోమాణి ధారయేత్ । కల్పస్థాయీ భవే
 ద్రాజన్ సనరోనాత్రసంశయః ॥ ౨౧౫ ॥ సమోనారాయణాయేతి
 జపిత్యా సంతకంఫలమ్ । విష్ణుపాదామ్బుజస్పర్శా త్కృతకృత్యోభవే

అన్తర్భాషాయాం (1) మంచె, మందము (2) పాలకూర, మునగ
 కాయ, (3) కొడిసెపండు, మారేడుపండు, మేడిపండు, అన్నమడుగు
 అంటకము.

న్నరః || ౨౧౬ || లక్షప్రదక్షిణాయస్తు కరోతి హరిమవ్యయమ్ ।
 హంసయు క్తవిమానేన సయాతి వైష్ణవీంపురీమ్ || ౨౧౭ || త్రిరాత్రీ
 భోజనత్యాగాన్నోదతే దివిదేవతే । పరాన్నవర్జనాదాజ్ఞా దేవోవై
 మానుషోభవేత్ || ౨౧౮ || పౌజాపత్యం చరేద్యోవై చాతుర్మాస్య
 వ్రతంఃరఃముచ్యతే పాతకైస్సర్వైః త్రివిధైర్నాత్రీసంశయః || ౨౧౯ ||
 తప్తకృచ్ఛాతికృచ్ఛాభ్యాంయఃక్షిపేచ్ఛయనేహరేఃసయాతివరమంశా
 సంపునరాన్మః శివజితమ్ || ౨౨౦ || చాంద్రదాయణేన యోరాజ్ఞాక్షిపే
 న్నాస చతుష్టయమ్ । దివ్యదేహోభవేత్సోమధ శివలోకంచగచ్ఛతి ||
 ౨౨౧ || చాతుర్మాస్యే నరోయోవై శ్యజేదన్యాన్నభక్షణమ్ । సగచ్ఛే
 ద్ధిసాయజ్యం నభూయస్తుపజాయతే || ౨౨౨ || భిక్షాభోజనరో
 యోహిసభవేద్వేదపారగః । పయోవతేనయోరాజ్ఞాక్షిపేన్నాస
 చతుష్టయమ్ || ౨౨౩ || తస్యవంశసముచ్ఛేదః కదాచిన్నోపపద్యతే ।
 పశ్చిగవ్యాశఃః పార్థ ! చాన్ద్రాయణఫలంభేత్ || ౨౨౪ || దినత్రయం
 జలత్యాగాన్నరోగైరభిభూయతే । ఏవమాదివత్రైఃపార్థ ! తుష్టిమా
 యాతికేశవః || ౨౨౫ || సూతఉవాచ || శృణుధ్వ మృషయస్సర్వే
 శ్రావణేవ్రతముత్తమమ్ । సర్వదుఃఖోపశమనం సర్వసంపత్ప్రదాయ
 కమ్ || ౨౨౬ || యచుస్యండనయస్సాద్ధూరికృతమనుత్తమమ్ । సువా
 సిసీనాం సౌభాగ్యం పుత్రీపౌత్రప్రవర్ధనమ్ || ౨౨౭ || ఋషయఃకామః
 కస్మిన్నాసి కథంకృత్యాకిం ఫలంకస్యపూజనమ్ । కోవిధి కేచనియమాస్త
 త్సర్వంకథయస్వనః || ౨౨౮ || సూతఉవాచ || శ్రావణే శుక్లపక్షస్య
 ప్రతిపద్యాం విశేషతః । తదారభ్యచ దర్శాంత మాచరేద్వ్రతముత్త
 మమ్ || ౨౨౯ || యధిష్ఠిరఉవాచ || యత్కృత్యాముచ్యతే జన్మర్మహా
 పాతకపశ్చాత్తత్సర్వం బ్రూహిగోవిన్దయది తుష్టోఽసి కేశవ || ౨౩౦ ||
 శ్రీకృష్ణఉవాచ || శ్రావణస్య విధింపత్యే సమ్యక్ శృణు యధిష్ఠిర ! ।
 యచ్ఛ్రీత్వాసాదరంభూయోన నరోజాయతేభువి || ౨౩౧ || పుణ్యమా
 సేసితేపతే ప్రతిపత్పారభేద్వ్రతమ్ । ఏతేష్వన్యతమంపక్షం సమారభ్య
 వ్రతంచరేత్ || ౨౩౨ || నభోమాసే () ప్రియం దేవ మర్కంగణపతి
 శివాయ్ । పార్వతీశేనసహితం మాధవంపూజయేన్నరః || ౨౩౩ ||

పశ్చాత్తాపమై గణపపుష్పైర్మై వేద్యైర్ధూపదీపకై । నపుష్పైః పూజయే
 ద్యస్తు మాధవంచ శివాపతిం ॥ ౨౭౪ ॥ కులనాశోభవే త్తస్యపుణ్యం
 తస్యవినశ్యతి । శ్రావణేపూజయేద్దేవం బిల్వపత్రైశ్చ పుష్పకైః ॥ ౨౭౫ ॥
 కులకోటిసమాయుక్తో మోదతే విష్ణుమన్దిరే । మూల్యదానీయపుష్పాద్యం
 ప్రీతూద్రాద్యైస్సృజోత్తమ ॥ ౨౭౬ ॥ బ్రాహ్మణైః కారయేత్పుజాం
 మాసమేకనిరంతరమ్ । మాధవంతులసీ పత్రైః కర్మటస్థే దివాకరే ॥
 ౨౭౭ ॥ సకృదభ్యర్చ్య దేవేశం సపునర్జాయతే భువి । యః కుర్యాత్తులసీ
 హీనాం శ్రావణే సింహగేరవా ॥ ౨౭౮ ॥ కులనాంచ శతంస్యస్య
 సరకే సాతయత్యసా । యోర్చయేద్బిల్వపత్రేణ శివంగణపతిం శివామ్ ॥
 ౨౭౯ ॥ కులకోటిసమాయుక్తో శివలోకేమహీయతే । పితౄన్మరూతాన్
 సముద్దిశ్య తులసీవిష్ణువేదర్పితా ॥ ౨౮౦ ॥ బ్రహ్మహత్యాకోటిశతమగ
 మ్మానాం సహస్రకమ్ । యః పూజయతి దేవేశం కమలైః కమలేక్షణమ్ ॥
 ౨౮౧ ॥ తస్యపుణ్యఫలవత్తుం కశ్యక్తోదివివాభువి । శ్రావణేమాసియో
 దద్యాజ్జాతీపుష్పముమాపతిమ్ ॥ ౨౮౨ ॥ జన్మకోటిసహస్రేషు నదరి
 ద్రోభవేన్నరః । వైధవ్యంనైవ ప్రాప్నోతి నారీజన్మకతేషు ॥ ౨౮౩ ॥
 నారీవా పురుషోవాపి నభేషుషు సుగంధిచ । దత్వాజ్వలం మహావిష్ణో
 ర్బ్రహ్మహత్యాంవ్యపోహతి ॥ ౨౮౪ ॥ దశాజ్లంగుగ్గులం ధూపంసమర్ప
 యతివిష్ణవే । నతస్యనస్తతేహాని నాపాపీ జాయతేకులే ॥ ౨౮౫ ॥
 ఘట్టనాదంతుయఃకుర్యాత్పుజాకాలే మహాత్మనః । స్తూయమానో
 మునిగణైర్విష్ణులోకేమహీయతే ॥ ౨౮౬ ॥ ఘట్టనాదవిహీనంతు
 యఃకుర్యాద్దేవతార్చనమ్ । సభుక్త్వానరకాన్తోరాన్ సమానోబధిరో
 భవేత్ ॥ ౨౮౭ ॥ దీపదానంతు యఃకుర్యాద్దేవాయ పరమాత్మనే ।
 అజ్ఞానాంధతమోభిత్వా సాక్షాత్పశ్యతి తంహరిమ్ ॥ ౨౮౮ ॥ దీపాయ
 తైలవర్తివా పాత్రంవా యోదదాతిచ । ప్రీతవాపి స పునఃకర్మలేశ
 మాత్రం నవిద్యతే ॥ ౨౮౯ ॥ తైలంపాత్రంతథావర్తిం నదదాతిస్వశ
 క్తితః । అభావేనర్వభాకుర్యాత్పరదీపప్రబోధనమ్ ॥ ౨౯౦ ॥ భూత్వా
 పశ్చాద్విజకులే జన్మసోఽపి మహాయశాః । కర్పూరస్యార్చికం భక్త్వా
 విష్ణోర్యస్తు నివేదయేత్ ॥ ౨౯౧ ॥ బ్రహ్మలోకం సమాసాద్య భుక్త్వా
 భోగాన్మనోరథాన్ । సభేమాసి శివవిష్ణుం కుర్యాత్కృద్ధి ప్రదక్షిణమ్ ॥

పదేపదేశ్వమేధస్య ఫలం ప్రాప్నోతి నిత్యశః | ఏవం సంపూజ్య దేవేశం
 కథాంశ్రుత్వా హరే రిమామ్ || ౨౯౩ || ఏనఃస్నాత్వా మాసమేకమర్చ
 యేన్నాధవం శివమ్ | ఇమాః కథాస్తథాశ్రుత్వా న గర్భేవసతిధ్రువమ్ ||
 ౨౯౪ || యుధిష్ఠిరఉవాచ || తవవాగమృతం పీత్వా తృప్తిర్నాసీ న్నమా
 త్మనః | వినాజడమతిం లోకే శ్రవణాతోక్తం తృప్యతి || ౨౯౫ || భూ
 యశ్శావణ మాహాత్యంతాత ! విస్తరతోపద || శ్రీభగవానువాచ ||
 శృణు రాజేంద్ర ! వత్సామి నభో మాహాత్య ముత్తమమ్ || ౨౯౬ ||
 యత్ జ్ఞాత్వా జాయతే శుద్ధి ర్నిసామహదంహసః | శ్రావణేతు సుఖే
 తిష్ఠత్ యస్సాన్నయా దుష్టవారిణా || ౨౯౭ || వహ్నిరాశౌ మహాఘోరే
 పతత్యాశు నసంశయః | శ్రావణే మాధవం దేవం పయసా స్నాపయే
 ద్యది || ౨౯౮ || స్నాపయేత్పంచ గవ్యేన సోటికులమద్ధలేత్ | రుద్ర
 నూక్తేన దేవేశం స్నాపయే న్నాధవంశివమ్ || ౨౯౯ || కల్పకోటి సహ
 స్రాణి మోదతే శివమన్దిరే | శ్రావణేమాసి రాజేంద్రయఃకుర్యాత్ సుక్త
 భోజనమ్ || ౩౦౦ || అశ్వమేధఫలం పాప్యశివలోకంచ గచ్ఛతి | యః
 కుర్యాత్ చ్ఛావణేమాసి [1] మునిపత్రై స్తుభోజనమ్ || ౩౦౧ || బ్రహ్మలోకం
 సమాసాద్య మోదతే బ్రహ్మవర్చసా శివవిష్ణు సముద్దిశ్య బ్రాహ్మణా
 న్భోజయేద్యది || ౩౦౨ || శ్రావణే శుక్లద్వాదశ్యాం ముచ్యతేచ ఋణత్ర
 యాత్ | శ్రావణేమాసి కర్తవ్యం ఫలరాశి విమోక్షణమ్ || ౩౦౩ ||
 తస్యవై సస్తతేహా నిరాకల్పం నైవజాయతే | యోదద్యా చ్ఛావణే
 మాసి [2] మాతులుక్ల ద్విజాతయే || ౩౦౪ || తస్యపుత్రో భవేదా
 జ్ఞా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే | శ్రావణేతు వ్యతీపతే బ్రాహ్మణాన్భో
 జయేద్యది || ౩౦౫ || పాయసేనఘృతాక్తేన వన్ధ్యాపుత్రమవాప్నుయాత్ |
 యేచ విష్ణుకథాసక్తా యేచతద్భజనాశయాః || ౩౦౬ || గాయత్రీజపనిరతా
 నతేయాన్తి యమాలయమ్ సహస్రనామపఠనే నిరతా స్తోత్రపాఠకాః |
 ౩౦౭ || గీతాపాఠేతు నిరతాస్తే నయాన్తి యమాలయమ్ | గోదానస్య
 ప్రదాతారః శివయాత్రా పరాయణాః || ౩౦౮ || గోపీచంద్రన లిప్తాజ్ఞా
 నతేయాన్తియమాలయమ్ | యేషాం గృహేఽగ్ని హోత్రం పుస్తకం
 భాగవతస్యచ | ౩౦౯ || గీతాయాః పుస్తకంవాసి నతేయాన్తి యమా

లయమ్ । రుద్రాక్షంచ ప్రవాళంచ హేమముక్తా గళేస్థితాః ॥300॥
 ధారయన్ ఖడ్గపాత్రంచ స తేయాన్తి యమాలయమ్ । శ్రావణేమాసి
 కర్తవ్యం సోమవార వ్రతంశుభమ్ ॥ 301 ॥ నక్తవ్రతం ప్రదోషంచ
 కర్తవ్యం విధిపూర్వకమ్ । ఇత్యాదిష్టా భగవతా ఋషయశ్శాంతవ్రతాః ॥
 302 ॥ సదా విష్ణుకథానక్తచేరిసాం భావితాత్మనామ్ । కర్మలోపం
 పూరయన్తి కృత్యాకృత్యావ్య హర్షితమ్ ॥303॥ స్నాత్యావిష్ణుకథాం
 శ్రుత్వా తథాసంపూజ్య మాధవమ్ । సర్వ బద్ధాద్వినిర్ముక్తో విష్ణో
 స్సాయుజ్య మాప్నుయాత్ ॥ 304 ॥ ఆదానస్తోత్రధామధ్యే యథాశక్తి
 యథారుచి । ఉద్యాపనం వినారాజన్ ఫలంనైవ భవేత్కచ్చిత్ ॥305॥
 తస్మాత్సర్వ వ్రాయత్సేన ఉద్యాపనవిధిం చరేత్ । పశ్చాత్ ద్వాశతం
 వాపి బ్రాహ్మణా న్భోజయేత్తతః ॥306॥ ఏతచ్ఛాస్త్ర వ్రవక్తారం
 యథావిభవ మర్చయేత్ । అపూజయిత్వా వక్తారం యశ్శృణోతి
 కథామిమామ్ ॥ 307 ॥ ఇక్షుయన్త్రే చిరంస్థిత్వా భువి వ్యాళో హి
 జాయతే । నశృణోతి కథాయన్తు వాచ్యమానా మిమాంద్యజాః ॥308॥
 అరణ్యేనిర్జలే దేశే భవతి బ్రహ్మరాక్షసః । ధర్మశాస్త్ర ప్రవక్తారంశాన్తం
 దాన్తం జితేన్ద్రియమ్ ॥ 309 ॥ మృష్టాన్మై ర్భోజయే ద్యన్తు సర్వపా
 పైః ప్రముచ్యతే । అనేనవిధినా యన్తు చాతుర్మాస్యవ్రతంచరేత్ ॥
 310॥ తస్య పుణ్యఫలం వక్తుం విష్ణు ర్బ్రహ్మ శివోయమః । నేన్ద్రోన
 సూర్యో వసుణో మన్వాద్యాః కిముతాపరే ॥ 311 ॥ ప్రతైరనేకై
 ర్నియమైః పాణ్డవశ్రేష్ఠ భావనః । కల్పస్థాయీ విష్ణులోకే వసతే నాత్ర
 సంశయః ॥312॥ తతోవివాహాయే ద్వేపం శఙ్ఖచక్రగదాధరం । కార్తికే
 శుక్లపక్షస్య హ్యేకాదశ్యాం పృథాసుత ॥ 313 ॥ ఉత్తిష్టాత్తిష్ఠ దేవేశ ।
 యోగనిద్రాం విహాయచ । లక్ష్మీం విస్మజ్యలోకేత్వమలక్ష్మీం నుదకే
 శవ ! ॥314॥ శృణోతిధ్యాతియస్తాతి జాహ్నుత్యా భ్యాతియోనరః ।
 హరేర్భక్తి కరః పార ! సగచ్ఛేద్వైష్ణవంపదమ్ ॥315॥ దుగ్ధాబ్ధి వీచి
 శయనే భగవాననన్దోయస్సిన్ద్రి నేన్ద్రపితి చాధవిబుధ్యతేచ । తస్మిన్న
 నస్యమసనా ముపవాసభాజాపుంసాందదాశిచ గతింగరుడానసోఽసా ॥

ఇతి శ్రీభవిష్యోత్తరపురాణే పద్మానామ్ని విష్ణోశ్చయశ్యేకాదశీ
 చాతుర్మాస్యమాహాత్మ్యం శ్రావణకృత్యం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే.

ఆషాఢ కృష్ణైకాదశీ కామినీ మాహాత్మ్యే ప్రారమ్భః.

సర్వపాతకహరి ప్రభావ కథా.

యుధిష్ఠిరఉవాచ || ఆషాఢశుక్ల పక్షేతు యద్దేవ శయనవ్రతం |
తస్మయాశ్రుతపూర్వంహి పురాణే బహువిస్తరం || ౧ || ఆషాఢ కృష్ణ
పక్షేతు కిన్నామైకాదశీభవేత్ | ఏతత్కథయ గోవింద! వాసుదేవ! నమో
స్తుతే || ౨ || శ్రీకృష్ణ ఉవాచ || శృణురాజస్సప్తవక్ష్యామి వ్రతంపాప
ప్రణాశనం | నారదాయ పురారాజన్ ! పృచ్ఛతేచ పితృహాః || ౩ ||
వరంయదుక్తవాన్తాత ! తదహం తే వదామిచ || నారదఉవాచ || భగ
వన్ ! శ్రోతు మిచ్ఛామి త్వత్తోహం కమలాసన || ౪ || ఆషాఢకృష్ణ
పక్షేతు కిన్నామైకాదశీభవేత్ | గోదేవః గోవిధిస్తస్యః కింపుణ్యం
కథయప్రభో || ౫ || బ్రహ్మవాచ || శృణునారదతే వచ్చిలోకానాం
హితకామ్యయా | ఆషాఢైకాదశీ కృష్ణాకామికేతిచనామతః || ౬ ||
తస్యాశ్రవణమాత్రేణ వాజపేయ ఫలంలభేత్ | తస్యాయఃపూజయే
ద్దేవం శఙ్ఖచక్రగదాధరం || ౭ || శ్రీధరాఖ్యం హరింవిష్ణుం మాధవం మధు
సూదనం | యజతేధ్యాయతేయోవై తస్యపుణ్యఫలంశృణు || ౮ || సగ
జ్ఞాయాం సకాశ్యాంవై నైమిశేన చ పుష్కరే తత్ఫలం సమవాప్నోతి
యత్ఫలం విష్ణుపూజనాత్ || ౯ || కేవలచతుర్ముఖేతే రామగ్రస్తే
దివాకరే | సతత్ఫల మవాప్నోతి యత్ఫలం కృష్ణపూజనాత్ || ౧౦ ||
ససాగరవనోపేతాం యోదదాతి వసుస్థరాం | గోదావర్యాం గురౌ
సిహే వ్యతీపాతేచ గణ్డకే || ౧౧ || సతత్ఫల మవాప్నోతి యత్ఫలం
కృష్ణపూజనాత్ | కామికా ప్రతకారీచ మ్యుభాఫలసమాస్మృతౌ || ౧౨ ||
ప్రసూయమానాం యోధేనుం దద్యాత్సోప స్కరాంసరః | తత్ఫలం
సమ వాప్నోతి కామికాప్రతకారకః || ౧౩ || ఆషాఢే శ్రీధరందేవం పూజ
యేద్యోనరోత్తమః | తేనైవపూజితాదేవా గర్భర్షోరగ పన్నగాః || ౧౪ ||
తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన కామికాదివసే హరిః | పూజనీయో యథాశక్త్యా

మనుష్యైఃపాపభీరుభిః ॥౧౫॥ సంసారార్థవమగ్నాయే పాపపజ్కు సమా
 కులాః । తేషా ముద్ధరణార్థాయ కామికావ్రతముత్తమం ॥ ౧౬ ॥ నాతః
 పరతరా కాచిత్పవిత్రా పాపహారిణీ । ఏవంనారదజానీహిస్వయ మా
 హపురాహరిః ॥ ౧౭ ॥ అధ్యాత్మవిద్యానిరతై ర్యత్ఫలంప్రాప్యతేనరైః ।
 తతోబహుతరంవిద్ధి కామికావ్రతసేవనాత్ ॥ ౧౮ ॥ రాత్రౌజాగరణం
 కుర్యాత్కామికా వ్రతకృన్నరః । నవశ్యతియమంరౌద్రం నైవవశ్యతి
 దుర్గతిం ॥ ౧౯ ॥ నవశ్యతికుయోనించ కామికావ్రతసేవనాత్ । కామికా
 యావ్రతేనైవ కైవల్యం యోగినోగతాః ॥ ౨౦ ॥ సర్వైస్సర్వప్రియ
 త్నేన కర్తవ్యానియతాత్మభిః । తులసీప్రభవైః పత్రైర్హ్యోనరః పూజ
 యేద్ధరిం ॥ ౨౧ ॥ నవైసలిప్యతేపాపైః పద్మపత్రమివామృతా ॥ ౨౨ ॥
 సువర్ణ భారమేకంతు రజతంచ చతుర్థణం । తత్ఫలం సమవాప్నోతి తుల
 సీదళ పూజనాత్ ॥ ౨౩ ॥ రత్నమాక్తిక వైదుర్యప్రవాళాదిభి ర
 చితః । నతుష్యతితథావిష్ణు స్తులశీపూజనాద్యథా ॥ ౨౪ ॥ తులసీ
 మజ్జరీ భిస్తు పూజతో యేనకేశవః । ఆజన్మకృత పాపస్య తేనసంమా
 జ్జతా లిపిః ॥ ౨౫ ॥ యాదృష్టా నిఖిలాఘసజ్జ శమసీదృష్టావపుః పాపనీ
 రోగాణామభివర్ధితా నిరసనీ క్రుద్ధాన్తక తాప్రసనీ । ప్రత్యాసత్తి విధా
 యినీ భగవతఃకృష్ణస్య సంహృషితాన్యస్తా తచ్చరణేవిముక్తి ఫలదాత
 వ్యైతులస్యైనమః ॥ ౨౬ ॥ దీపందచాతి యోమత్యో దివారాత్రౌ
 హరేర్దినే । తస్యపూజ్యస్య సజ్జ్ఞానం చిత్రగుప్తోపి వేత్తిన ॥ ౨౭ ॥
 కృష్ణాగ్రే దీపకోయస్య జ్వలేదేకాదశీదినే । పితర స్తస్య తృప్యంతి అమృ
 తేన దివిస్థితాః ॥ ౨౮ ॥ ఘృతేనదీపం ప్రజ్వాల్యతిలతైలే నవాపునః ।
 ప్రయాతీసూర్యలోకే సాదీపకోటి శతైర్వృతః ॥ ౨౯ ॥ అయంత
 వాగే కథితఃకామికా మహిమామయా । అతోనరైః ప్రకర్తవ్యా సర్వ
 పాతకహారిణీ ॥ ౩౦ ॥ బ్రహ్మహత్యా పహరణీభూతహత్యావినాశినీ ।
 త్రిదివస్థానదాత్రీ చ మహాపుణ్యఫలప్రదా ॥ ౩౧ ॥ శ్రుత్వా మహాత్మ్య
 మేతస్యా నరశ్శృద్ధా సమన్వితః । విష్ణులోకమవాప్నోతి సర్వపాపైః
 ప్రముచ్యతే ॥ ౩౨ ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తే ఆపాద కృష్ణైకాదశ్యా
 కామినీనామ్నామాహాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే.

శ్రావణశుక్లే కాదశీ పుత్రదా మాహాత్యై పౌరమృగః.

మహీజతః పుత్రపాప్తి కథా.

యుధిష్ఠిరఉవాచ॥ శ్రావణస్యసి తేపతే క్షిన్నామైకాదశీభవేత్ ।
 కథయస్వప్రసాదేన మమాగ్రే మధుసూదన ! ॥౧॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥
 శృణుష్వా వహితోరాజః ! కథాంపాపహరాం పరామ్ । యస్యా
 శృంగమాతేజ వాజపేయ ఫలంభతే ॥ ౨ ॥ ద్వాపరస్య యుగ
 స్యాదౌ పురామాహిష్మతీపురే । రాజామహీజదాఖ్యాతో రాజ్యం
 పాలయతిస్వయమ్ ॥ ౩ ॥ పుత్రహీనస్య తస్యైవనతద్రాజ్యం సుఖప్రదం
 అపుత్రస్యసుఖంనాస్తి ఇహలోకే పరత్రచ ॥ ౪ ॥ యతతోస్య సుత
 ప్రాప్తౌ కాలో బహుతరోగతః । నప్రాప్తశ్చ సుతోరాజ్ఞా సర్వసాఖ్య
 ప్రదోన్మణాం ॥ ౫ ॥ దృష్ట్వాత్మానం ప్రవయసంరాజా చింతాపరో
 భవత్ । (1) సదోగతః ప్రజామధ్యే ఇదంవచన మబ్రవీత్ ॥౬॥ ఇహ
 జన్మనిభోలోకా ! నమయా పాతకం కృతం । అన్యాయోపాజ్ఞాతం
 విత్తం క్షిప్తంకోశేమయానహి ॥ ౭ ॥ బ్రహ్మస్వందే వద్రవిణం నగృ
 హీతం మయాక్వచిత్ । న్యాసాపహరోనకృతః పరస్య బహుపాపదః॥
 ౮॥ సుత వత్సలితా లోకాధర్మేణ విజితామహీ । దుష్టేషు పాతితో
 దణ్డో బద్ధపుతో పమేష్వపి ॥ ౯ ॥ శిష్టాసుపూజితాలోకా ద్వేష్ట్యా
 శ్చాపిమహాజనాః ఇత్యేవంప్రజతోమార్గే ధర్మయుక్తే ద్విజోత్తమాః ॥
 ౧౦ ॥ కస్మాన్మమగృహే పుత్రో నజాతస్తద్విచార్యతాం । ఇతివాక్యం
 ద్విజాశ్చుత్వాసప్రజాసపురోహితాః ॥౧౧॥ మస్త్రీయిత్యానృపహితం
 జస్మస్తే గహనంవనం ఇతస్తతశ్చ వశ్యస్త శ్చాశ్రమానృషీ సేవితాః॥
 ౧౨ ॥ నృపతేహితమిచ్ఛంతో దదృశుర్మునిసత్తమమ్ । తప్యమానం
 తపోఘోరం చిదానన్దం నిరామయమ్ ॥ ౧౩॥ నిరాహారం జితాత్మానం

జితక్రోధం సనాతనమ్ | లోమశంధర్మ తత్వజ్ఞం సర్వశాస్త్రవిశారదమ్ ||
 ౧౮ || దీర్ఘాయుషం మహాత్మాన మనేకబ్రహ్మసంమితమ్ | కల్పేగతే
 యస్య ఏకమేకం లోమవిశేష్యతే || ౧౯ || అతోలోమశనామానం త్రి
 కాలజ్ఞం మహామునిమ్ | తంశృష్ట్యాహసి తాస్స ర్వే ఆజగ్ముస్తస్య సన్ని
 ధౌ || ౧౬ || యథాన్యాయం యథాహం తే నమశ్చక్రీర్యథోదితం |
 వినయావనతాస్స ర్వే ఊచుశ్చైవరస్పరం || ౧౭ || అస్మద్భాగ్యవశా
 దేవ ప్రాప్తోఽయం మునిసత్తమః | తాంస్తథాప్రాతృద్వష్ట్యాహు
 వాచ మునిసత్తమః || ౧౮ || లోమశఉవాచ || కిమర్థమిహసంప్రాప్తాః
 కథయధ్వం స్వకారణమ్ | మద్దర్శనాహ్లాదగిరః స్తువస్తథావ మాంకిము ||
 ౧౯ || ఆసంశయః కరిష్యామి భవతాంయద్ధితం భవేత్ | పరోపకృతయే
 జన్మ మాదృశానాం నసంశయః || ౨౦ || జనాఊచుః || శ్రూయతా
 మభిధాన్యామో వయమాగమకారణం | సంశయచ్ఛేదనార్థాయ తవ
 సన్నిధి మాగతాః || ౨౧ || పద్మయోనేః పరతరస్త్యత్త్రశ్శేష్టాన
 విద్యతే | అతఃకార్య వశాత్ప్రాప్తాః సమీపం భవతోవయమ్ || ౨౨ ||
 మహీజన్నామరాజాసౌ పుత్రహీనోస్తి సామృతం | వయంతస్య ప్రజా
 బ్రహ్మన్పుత్రవతేన పాలితాః || ౨౩ || తం పుత్రరహితం దృష్ట్వాతస్య
 దుఃఖేన దుఃఖితాః | తపఃకర్తు మిహయాతా మతింకృత్వాతువైష్ఠి
 కీం || ౨౪ || తస్య భాగ్యవశాద్దృష్టస్త్య మస్మాభ్యిర్జ్ఞోత్తమ | మహా
 తాం దర్శనేనైవ కార్యసిద్ధి ర్భవేన్నృణాం || ౨౫ || ఉపదేశం పద
 మునే ! రాజ్ఞః పుత్రోయథా భవేత్ | ఇతితేషాం వచశ్శృత్వా
 ముహూర్తం ధ్యానమాస్థితః || ౨౬ || ప్రత్యువాచమునిజ్ఞాత్వాతస్య
 జన్మపురాతనమ్ || లోమశఉవాచ || పూర్వజన్మని వైశ్లోఽయం ధన
 హీనో (1) నృసుశకృత్ || ౨౭ || వాణిజ్యకర్మనిరతో గ్రామాద్ద్రామాంత
 రంభ్రమ | జ్యేష్ఠమాసి సితేపక్షే దశమి దివసేతథా || ౨౮ || మధ్యా
 హ్నే ద్యుమణోపాప్తే గ్రామసీమ్నజలాశయమ్ | కూపికాం సజలాం
 దృష్ట్వా జలపానే మనోదధౌ || ౨౯ || సద్యస్సూతా సవత్సాచ ధేను
 స్తత్ర సమాగతా | శృషాతురా నిదాఘార్తా తస్యామాషః పపాతుసా ||
 ౩౦ || పిబన్తిం వారయిత్వాతా మసౌతోయం స్వయంపపౌ | కర్మణ

స్తస్య పాకేనస పుత్రరహితోనృపః ॥30॥ పూర్వజన్మ కృతాత్ముణ్ణా
త్ప్రాప్తం రాజ్య మకంటకమ్ ॥ జనాఢాచుః ॥ పుణ్యాత్పాపంక్షయం
యాతి పురాణేశ్వరాయ తేమునే ॥ 3౧ ॥ పుణ్యోపదేశంకథయ యేన
పాప క్షయోభవేత్ ॥ యథాభవత్ప్రసాదేన పుత్రోఽస్య భవితా
తథా ॥ 32 ॥ లోమశిడివాచ ॥ శ్రావణే శుక్లపక్షేతు పుత్రదానామ
విశ్రుతా ॥ ఏకాదశీతిథిశ్చాస్తి కురుధ్వం తద్వ్యతింజనాః ॥3౩॥ యథా
విధి యథాన్యాయా యథోక్తం జాగరాన్వితిమ్ ॥ తస్యాఃపుణ్యం సువి
మలఃద దన్తు శృచతేర్జనాః ॥3౪॥ ఏవంకృతే సునియతంరాజ్ఞః పుత్రో
భవిష్యతి ॥ స్తుత్యైతల్లోమశవచస్తం ప్రణమ్య ద్విజోత్తమమ్ ॥ 3౫ ॥
వ్రజస్మ స్వ్య గృహాన్సర్వే హస్తో త్ఫల్ల విలోచనాః ॥ శ్రావణ్యాంతు
సమాసాద్య శ్రుత్వా లోమశభాషితమ్ ॥ 36 ॥ రాజ్ఞాసమావృతంచక్ర
స్పర్శేత్రద్ధా సమన్వితాః ॥ ద్వాదశీదివసేపుణ్యం దదు ర్మౌవతయేజనాః ॥
3౭ ॥ దత్తేపుణ్యే యథారాజ్ఞే గర్భ మాధత్త శోభనమ్ ॥ ప్రాప్తే
వ్రసవకాలేనా సుషువే పుత్రమూర్జితమ్ ॥ 3౮ ॥ ఏవమేషా నృపశ్రేష్ఠ!
పుత్రదానామ విశ్రుతా ॥ కర్తవ్యాసుఖమిచ్ఛన్భి రిహతోకే పరత్రచ ॥
౪౦ ॥ శ్రుత్వా మాహాత్మ్య మేతస్యాః సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే ॥ ఇహ
పుత్రసుఖంప్రాప్య పరత్ర స్వర్గతిర్భవేత్ ॥ ౪౧ ॥

ఇతి శ్రీ భవిష్యోత్తరపురాణే శ్రావణశుక్లే కాదశ్యా

పుత్రదానామ్నా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ రస్తు

శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే.

శ్రావణ కృష్ణైకాదశీ అజా మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

హరిశ్చంద్ర దుఃఖనివృత్తి కథా.

యుధిష్ఠిరఉవాచ || శ్రావణేకృష్ణపక్షేతు కిన్నామైకాదశీ భవేత్ |
 ఏతదిచ్ఛామ్యహం శ్రోతుం కథయస్వ జనార్దన ! || ౧ || శ్రీకృష్ణఉవాచ ||
 శృణుష్వైక మనారాజన్ ! కథయిష్యామి విస్తరాత్ | అజేతినామతః
 పోక్తాసర్వపాప ప్రణాశినీ || ౨ || పూజయిత్వా హృషీకేశం వ్రతం
 తస్యాః కఠోతియః | పాపాని తస్య సశ్యన్తి వ్రతస్య శ్రవణాదపి || ౩ ||
 నాతఃపరతరా రాజన్ ! లోకద్వయహితావహః | సత్యముక్తం వ్రతం హ్యే
 తన్నాసత్యం భాషితంమమ || ౪ || హరిశ్చంద్ర ఇతిఖ్యాతో బభూవ
 సృవతిపురా | చక్రవర్తీ సత్యసన్దోసమస్తాయా భువఃపతిః || ౫ || కన్యాపి
 కర్మణోయోగా ద్రాజ్యభిష్టోబభూవసః | విక్రీత్వా వనితాంపుత్రం స
 చకారాత్మవిక్రయమ్ || ౬ || (1) పుల్క-సస్యచ దాసత్వం గతోరాజా
 సపూయకృత్ | సత్యమాలమ్బ్య రాజేంద్ర మృతచేలా పహరకః || ౭ ||
 సోఽభవన్నృపతిశ్రేష్ఠో ససత్వాచ్చలితస్తథా | ఏవంగతస్య సృవతే
 ర్భూవోవత్సరాగతాః || ౮ || తతశ్చింతాపరోరాజా బభూవాత్మస్త
 దుఃఖితః | కింకరోమిక్వ గచ్ఛామి నిమ్నతిర్నే కథంభవేత్ || ౯ || ఇతి
 చింతయతస్తస్యమగ్నస్య పృజనార్ణవే | ఆజగామ మునిః కశ్చిద్
 జ్ఞాత్వా రాజానమాతురమ్ || ౧౦ || పరోపకరణార్థాయ నిర్మితోబ్రహ్మ
 ణాద్విజః | సతందృష్ట్వా ద్విజవరం సనామ సృపసత్తమః || ౧౧ || కృతాం
 జలిపుటోభూత్వా గౌతమస్యాగ్రతస్థితః | కథయామాసవృత్తాంత మా
 త్మనో దుఃఖసంయుతమ్ || ౧౨ || శ్రుత్వాసృవతి వాక్యాని గౌతమో
 విస్మయాన్వితః | ఉపదేశం సృవతయే వ్రతస్యాస్య మునిర్దదౌ || ౧౩ ||
 మాసి శ్రావణకేరాజన్ ! కృష్ణపక్షేతు శోభనా | ఏకాదశీసమాయాతా

అజానామ్యుతిపుణ్యదా || ౧౦ || తస్యాఃకురు వ్రతంరాజన్ ! పాపనాశో
 భవిష్యతి | తవభాగ్య వశాదేషా సప్తమేఽహ్నిసమాగతా || ౧౧ ||
 ఉపవాసపరో భూత్వా రాత్రౌజాగరణంకురు | వసంతస్యా వ్రతేచీణే
 సర్వపాప క్షయోభవేత్ || ౧౨ || తవపుణ్య ప్రభావేన చాగలోఽ
 హం నృపోత్తమ ! | ఇత్యేనం కథయిత్వా త్సు మునిరంతరధీయత || ౧౩ ||
 మునివాక్యం నృపశ్శృత్వా చకారవ్రతముత్తమమ్ | కృతేతస్మి న్వ్రతే
 రాజ్ఞః పాపస్యాన్తోఽభవత్త్వణాత్ || ౧౪ || శూన్యతాం రాజశార్దూల!
 ప్రభావోఽస్య వ్రతస్యచ | యద్దుఃఖం బహుభిర్వక్ష్యైరోక్తవ్యం తత్క్ష
 యోభవేత్ || ౧౫ || నిస్తీర్ణదుఃఖోరాజా నీద్రవ్యతస్యాస్య ప్రభావతః |
 పత్న్యాసహ సమాయోగం పుత్రజీవన మాపసః || ౧౬ || దేవదున్దుభ
 యోనేదుః పుష్పవర్ష మభూద్దివః | ఏకాదశ్యాః ప్రభావేన గ్రీవాప్తం
 రాజ్యమకణ్ఠకం || ౧౭ || స్వర్గంలేభే హరిశ్చంద్ర సృపుర (1) సుపరిచ్ఛదః |
 ఈదృగ్విధం వ్రతంరాజన్ ! యేకుర్వన్తి ద్విజోత్తమాః || ౧౮ || సర్వ
 పాపవినిర్ముక్తా స్త్రిదివం యాన్తితే ధ్రువమ్ | పతనా చ్ఛవణాదాజిజ్ఞా
 అశ్వమేధ ఫలంలభేత్ || ౧౯ ||

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే శ్రావణ కృష్ణైకాదశ్యా

అజానా మ్నామాహత్యైం

సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే.

భాద్రపద శుక్లకాదశీ పరివర్తినీ మాహాత్యై ప్రిరమ్భః.

వామనావతారకథా.

యుధిష్ఠిరఉవాచ || నభస్య సితపతేతు కిన్నామైకాదశీభవేత్ |
కోదేవః కోవిధిస్తస్యాః కింపుణ్యంచ వదస్యనః || ౧ || శ్రీకృష్ణఉవాచ ||
కథయామి మహాపుత్ర్యాం స్వర్గమోక్ష ప్రదాయినీమ్ | వామనైకాదశీం
రాజక ! సర్వపాపహరాం పరామ్ || ౨ || ఇమామేవ జయన్త్యాభ్యాం
ప్రీహు రేకాదశీంనృప ! | యస్యా శ్శృణుమాత్రేణ సర్వపాపక్షయో
భవేత్ || ౩ || వాజపేయ ఫలంప్రొక్తం నాతఃపరతరంనృణామ్ | పాపి
నాం పాపనాశాయ జయస్తీవ్రతముత్తమం || ౪ || నాతఃపరతరా రాజక !
నైవమోక్ష ప్రదాయినీ | ఏతస్మాత్కారణాద్రాజక !
కర్తవ్యా గతిమిచ్ఛతా || ౫ || నైష్ఠవైర్మమ భక్తైస్తు మనుజైర్మత్స
రాయణైః | నభస్యేవామనోయైస్తుపూజితస్వైర్జగత్ప్రియమ్ || ౬ ||
పూజితం నాత్రసందేహస్తే యాన్తిహరిసన్నిధిమ్ | వామనః పూజితో
యేన కమలైః కమలేక్షణః || ౭ || నభస్యసిత పతేతు జయన్త్యేకాదశీ
దినే | తేనార్చితం జగత్సర్వం త్రయోదేవాస్సనాతనాః || ౮ || ఏత
స్మాత్కారణాద్రాజక ! కర్తవ్యో హరివాసరః | అస్మిన్కృతేన
కర్తవ్యం కింభిదస్తి జగత్ప్రియే || ౯ || అస్యాం ప్రసుప్తోభగవానే
త్యజ పరివర్తనమ్ | తస్మాదేతాం జనాస్సర్వే వదన్తి పరివర్తినీం ||
౧౦ || యుధిష్ఠిరఉవాచ || సంశయోఽస్తి మహానృహ్యంశ్రూయతాంచ
జనార్దన ! | కథంసుప్తోఽసి దేవేశ ! కథంయాత్యజ వర్తనం || ౧౧ ||
కిమర్థం దేవదేవేశ ! బలిర్బద్ధస్త్యయాసురః | సన్తుష్టః పృథివీదేవాః కిమ
కుర్వణజనార్దన ! || ౧౨ || కోవిధిఃకింప్రీతంచైవ చాతుర్మాస్య ముపా
స్యతాం | త్వయినుప్తే జగన్నాథ ! కిం కుర్వన్తిజనాః ప్రభో ! || ౧౩ ||
ఏతద్విస్తరతోబ్రూహి సంశయంహరమేప్రభో ! | శ్రీకృష్ణఉవాచ ||
శ్రూయతాం రాజశార్దూల ! కథాంపాపహరాంపరాం || ౧౪ || బలిర్వై

దానవంపూర్వ మాసీత్రేతా యగేన్మప ! అపూజయచ్చ మానిత్యం
 మధ్యక్తో మత్పరాయణః ॥ ౧౫ ॥ జపైస్తువివిధై స్సాన్తైర్వజతేమాంస
 నిత్యశః । ద్విజానాం పూజకోనిత్యం యజ్ఞకర్మకృతాశయః ॥ ౧౬ ॥
 పర స్త్విష్టోక్తతద్దేవో దేవలోకమజీజయత్ । మద్దత్తమిహలోకంవై
 జితం తేనమహాత్మనా ॥ ౧౭ ॥ విలోక్యచతస్సర్వే దేవాస్సహత్య
 మస్త్రీయః । సర్వైర్మోత్యాగస్తవ్యం దేవం విజ్ఞాసితం ప్రభుః ॥ ౧౮ ॥
 తతశ్చ దేవ ఋషి భిస్సాకమన్ద్రో గతఃప్రభుః । శిరసాహ్యవసీం గత్వా
 స్తుతఇంద్రేణసూక్తిభిః ॥ ౧౯ ॥ గురుణాదైవతైస్సార్ధం బహుధాపూజ
 తోహ్యహం । తతోవామనరూపేణ హ్యవతీర్ణశ్చపశ్చమే ॥ ౨౦ ॥
 అత్యుగ్రరూపేణ తదాసర్వ బ్రహ్మాణ్ణ రూపిణా । బాలకేన జితస్సవై
 సత్యమూలమ్యుతస్థివా ॥ ౨౧ ॥ యుధిష్ఠిరఉవాచ ॥ త్వయావామన
 రూపేణ సోఽసురశ్చజితఃకథమ్ । ఏతత్కథయ దేవేశ ! మహ్యం
 భక్తాయ విస్తరత్ ॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥ మయాభీకేన సబలిఃప్రార్థితో
 వటురూపిణాపదత్రయమితాంభూమిం దేహిమే భువనత్రయం ॥ ౨౩ ॥ దత్తం
 భవతితేరాజః ! నాత్రకార్యావిచారణా । ఇత్యుక్తశ్చ మయారాజా
 దత్తవాంప్రి పదాంభువం ॥ ౨౪ ॥ సజ్జల్పమాతాద్వపృథే దేహ
 స్త్రైవిక్రమః పదం । భూలోకేతు కృతోపాదౌ భువనోకేతుజానునీ ॥
 ౨౫ ॥ స్వర్లోకేతుకటింస్యస్య మహర్లోకేతథోదరం । జనలోకేతుహృదయం
 తపోలోకేచకణ్ఠకం ॥ ౨౬ ॥ సత్యలోకేముఖంస్థాప్యఉత్తమాజ్ఞంతథోధ్వజః ।
 చంద్రీసూర్య గ్రహశ్చైవ భగణోయోగసంయుతః ॥ ౨౭ ॥ సేన్ద్రాశ్చైవ
 తదా దేవానాగా శ్యేషాదయఃపరే । స్తువన్తో వేదసమ్భూతై స్సాన్తైశ్చ
 వివిధై స్తుమాం ॥ ౨౮ ॥ కరేగృహీత్వాతు బలిముబ్రువం వచసంతదా ।
 ఏకేనపూరితాపృథ్వీ ద్వితీయేన త్రివిష్టవం ॥ ౨౯ ॥ తృతీయస్య తు
 పాదస్యస్థానం దేహిమమానఘ ! । ఏవముక్తోమయాసోపి మస్తకందత్త
 వాన్నలిః ॥ ౩౦ ॥ తతోవై మస్తకేష్వేకం పదంస్యస్తం మమూతదా ।
 క్షిప్తౌరసాతలే రాజః ! దానవోమమపూజకః ॥ ౩౧ ॥ వినయావనతం
 దృష్ట్వా ప్రసన్నోఽస్మి యుధిష్ఠిర ! । బలే ! వసామిసతతం సన్నిధౌ తవ
 మానద ! ॥ ౩౨ ॥ ఇత్యవోచం మహాభాగం బలింవై రోచనితదా ।
 నభస్య శుక్ల పక్షేతు పరివర్తనివాసరే ॥ ౩౩ ॥ మమైకా తత్రమూర్తిశ్చ

బలిమాశిత్యతిష్ఠతి । ద్వితీయాశేష పృష్ఠేవైక్లిరాజ్ఞా సాగరోత్తమే॥
 31 ॥ సుప్యతేచ హృషీకేశో యావచ్ఛాయాతి కార్తికీ । తావద్భవతి
 తత్పుణ్యం సర్వపుణ్యోత్తమోత్తమం ॥ 32॥ ఏతస్మాత్కారణాద్రాజ
 సుర్తవ్యేషా ప్రయత్నతః । ఏకాదశీమహాపుణ్యా పవిత్రాపాపహరిణీ॥
 33 ॥ అస్యాంప్రసూప్తో భగవా నేత్యజ్జపరివర్తనం ఏతస్యాం పూజయే
 ద్దేవం త్రైలోక్యస్య పితామహం ॥ 34 ॥ దధిదానం ప్రకర్తవ్యం రాప్య
 త్థ్ణులసంయుతం । రాత్రౌజాగరణం కృత్యాముక్తో భవతిమానవః ॥
 35 ॥ ఏవంయుకురుతేరాజ న్నేకాదశ్యా వ్రతంశుభమ్ । సర్వపాప
 హరంచైవ భుక్తిముక్తిప్రదాయకం ॥ 36 ॥ సదేవలోకం సంప్రాప్య
 భ్రాజతేచ స్థిమా యథా । శృణుయాచ్చైవ యోమర్త్యః
 కథాంపాపహరాంపరాం ॥ ౪౦ ॥ అశ్వమేధ సహస్రస్య ఫలమాప్నోతి
 మానవః ॥ ౪౦౪ ॥

ఇతి శ్రీ భవిష్యోత్తర పురాణే భాద్రపదశుక్లకాదశ్యాః

పరివర్తినీ నామ్నామాహాత్మ్యం

సంపూర్ణం

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే

భాద్రపద కృష్ణైకాదశీ ఇన్దిరా మాహాత్యై ప్రారమ్భః.

ధర్మశీలస్య స్వరప్రాప్తి కథా

యుధిష్ఠిరఉవాచ || కథయస్య ప్రసాదేన మమాగ్రే మధుసూద
న ! | భాద్రస్యకృష్ణపక్షేతు క్షిన్నామైకాదశీభవేత్ || ౧ || శ్రీకృష్ణ
ఉవాచ || భాద్రస్యకృష్ణపక్షేతు ఇన్దిరానామ నామతః | తస్యావ్రత
ప్రభావేన మహాపాపం ప్రణశ్యతి || ౨ || అథోయోనిగతానాం చపి
త్రాణాం గతిదాయినీ | శృణుష్వా వహితోరాజః ! కథాంపాపహ
రాంపరం || ౩ || యస్యాశ్శృవా మాత్రేణ వాజపేయ ఫలంభేత్ | పురా
కృత యుగేరాజా బభూవ రిపుసూదనః || ౪ || ఇన్ద్రీసేన ఇతిఖ్యాతః
పురీంమాహిష్మతీంప్రతి | సరాజ్యం పాలయూమాస ధర్మేణ యశసా
న్వితః || ౫ || పుత్రపౌత్ర సమాయుక్తోధనధాన్యసమన్వితః | మాహి
ష్మత్యధిపోరాజా విష్ణుభక్తి పరాయణః || ౬ || జపన్లోవిచ నామాని
ముక్తిదాని సరాధిపః | కాలంనయతివిధిపదధ్యాత్మస్యవిచిన్తకః || ౭ ||
ఏకస్మిన్ద్రివసేరాజ్ఞ సుఖానీనే సదోగతే | అవతీర్వాగమన్ధిమా సమ్భరా
న్నారదోమునిః || ౮ || తమాగతమభిషేక్త్య ప్రత్యుత్తాయ కృతాజ్ఞాతః
పూజయిత్వార్ఘ్యవిధినాచాసనే సన్యవేశయత్ || ౯ || సుఖోపవిష్టస్స
మునిః ప్రత్యువాచ నృపోత్తమం | కుశలంతవరాజేంద్ర! సప్తస్వజ్ఞేషు
వర్తతే || ౧౦ || ధర్మేమతిర్వర్తతేతే విష్ణుభక్తిరతిస్తథా | ఇతివా
క్యంతు దేవర్షే శ్రుత్వా రాజా తమబ్రవీత్ || ౧౧ || రాజోవాచ ||
త్వత్ప్రసాదా న్మునిశ్రేష్ఠ! సర్వత్ర కుశలం మమ | అద్య క్రతుక్రియా
స్సర్వా సఫలాస్తవదర్శనాత్ || ౧౨ || ప్రసాదం కురువిప్రర్షే! బ్రూహ్య
గమనకారణమ్ || ఇతి రాజ్ఞో వచ శ్రుత్వా దేవర్షి ర్వాక్య మబ్ర
వీత్ || ౧౩ || నారదఉవాచ || శ్రూయతాం రాజశార్దూల! మద్వచో
విస్మయప్రదమ్ | బ్రహ్మలోకా దహంప్రాప్తో యమలోకం నృపోత్తమం ||

౧౪॥ శమనే నార్చితో భక్త్యా ఉపవిష్టో వరాసనే । ధర్మశీల సుత్య
 వాంస్తు భాస్కరిం సముపాసతే ॥ ౧౫ ॥ బహుపుణ్య ప్రకతాచ
 వ్రతవైకల్య దోషతః । సభాయాం (1) శ్రాద్ధ దేవస్య మయా దృష్టః
 పితా తవ ॥ ౧౬ ॥ కథిత స్తేన సందేశ స్తం నిబోధజనేశ్వర ! । ఇద్ద
 సేన ఇతిఖ్యాతో రాజా మాహిమ్నతీ ప్రభుః ౧౭ ॥ తస్మాగ్నే కథయ
 బృహ్మ ॥ సితం మాం యమసన్నిధౌ । కేనాపిచాం తరాయేణ పూర్వ
 జన్మోద్భవేనవై ॥ ౧౮ ॥ స్వర్గం ప్రేషయమాంపుత్ర ! ఇన్దిరా వ్రత
 దానతః । ఇత్యుక్తోఽహం సమాయాతః సమీపం తవ పారివ ! ॥ ౧౯ ॥
 పితు స్వర్గతయే రాజ నిన్దిరా వ్రతమాచర । తేన వ్రతే ప్రభావేన
 స్వర్గం యాన్యతితే పితా ॥ ౨౦ ॥ రాజోవాచ ॥ కథయస్వ ప్రసా
 దేన భగవ నిన్దిరా వ్రతమ్ । విధినాకేన కతవ్యం కస్మిన్పక్షేతిథా
 తథా ॥ ౨౧ ॥ నారద ఉవాచ ॥ శృణురాజ ! హితం వచ్చి వ్రతస్యా
 స్య విధిం శుభామ్ । భాద్రపన్యాసితేనతే దశమీ దివసే శుభే ॥ ౨౨ ॥
 ప్రాతసాన్నం ప్రకుర్వీత శ్రద్ధా యుక్తేన చేతనా । తతో మధ్యాహ్న
 సమయే సానం కృత్వాబహిజాలే ॥ ౨౩ ॥ పితౄణాం పీతయేశ్రాద్ధం
 కుర్యా చ్చుద్ధా సమన్వితః । ఏకభుక్తిం తతః కృత్వా రాత్రౌ భూమా
 శయీతచ ॥ ౨౪ ॥ ప్రభాతే వియలే జాతే ప్రాప్తే చైకాదశీ దినే ।
 మఖప్రత్యుశనం కుర్యాద్దస్తధావన పూర్వకమ్ ॥ ౨౫ ॥ ఉపవాసస్య
 నియమం గృహ్ణీయా ద్భక్తిభావతః । అద్య సిత్యా నిరాహార సుర్వ
 భోగ వివర్జితః ॥ ౨౬ ॥ శ్లోభోజ్యే పుణ్డరీకాక్ష ! శరణం మే భవా
 చ్యుత ! ఇత్యేవంనియమం కృత్వా మధ్యాహ్న సమయే తథా ॥ ౨౭ ॥
 సాలగ్రామ శీలాగ్రేతు శ్రాద్ధం కృత్వా యథావిధి । భోజయిత్వా
 ద్విజా శుద్ధా దక్షిణాభి సుపూజితా ॥ ౨౮ ॥ పితౄకేషం సమా
 ఘ్రాయగవేదద్యా ద్విచక్షణః । పూజయిత్వా హృషీకేశం ధూప గం
 ధాదిభి స్తథా ॥ ౨౯ ॥ రాత్రౌజాగరణం కుర్యా త్కేశవస్యసమీపతః ।
 తతః ప్రభాత సమయే సంప్రాప్తే ద్వాదశీదినే ॥ ౩౦ ॥ అర్చయిత్వా
 హరిం భక్త్యా భోజయిత్వా ద్విజా నథ । బన్ధదా హిత పుత్రాద్యైః
 స్వయంభుజ్జీతవాగ్యతః ॥ ౩౧ ॥ అనేన విధినారాజ ! కురువ్రత మత

ద్రితః । విష్ణులోకం ప్రయాన్యన్తి పితరస్తవ భూపతే ! ॥3౨॥ ఇత్యుక్త్యా నృపశిం రాజన్ముని రస్తరధీయత । యథోక్త విధినా రాజాచకార వ్రత ముత్తమమ్ ॥ 33 ॥ (1) అంతఃపురేణ సహితః పుత్రభృత్య సమన్వితః । కృతే వ్రతేతు కాస్తేయ ! పుష్ప వృష్టి రభూద్దివః॥ 3౪ ॥ తత్ప్రతా గరుడా రూఢో జగామ హరి మన్దిరమ్ । ఇన్ద్రసేనోఽపి రాజర్షిః కృత్వా రాజ్య మకణ్ఠకమ్ ॥ 35 ॥ రాజ్యే నివేశ్య తనయం జగామ త్రిదివం స్వయమ్ । ఇన్దిరా వ్రతమాహుత్యం తవాగ్రే కథితం మయా ॥ 3౬ ॥ పతనా చ్ఛవణాచ్ఛాన్య సర్వ పాపైః ప్రముచ్యతే । భుక్తోఽహ నిఖలా న్భోగాన్విష్ణు లోకేవసేచ్ఛిరమ్ ॥ 3౭ ॥

ఇతి శ్రీ భవిష్యత్తర పురాణే భాద్రపద కృష్ణైకాదశ్యా

ఇందిరానామ్నూమాహుత్యం

సంపూర్ణమ్

శ్రీ రస్తు

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే.

అశ్వినశుక్లకాదశీ పాశాఙ్కుశ మాహాత్మ్యప్రసాదాత్.

త్రింశత్కులోద్ధరణ ఫలదకథా.

యుధిష్ఠిరఉవాచ || కథయస్య ప్రసాదేన భగన్మధుసూదన ! ।
ఇషస్య శుక్లపక్షేతు కిన్నామైకాదశీ భవేత్ || ౧ || శ్రీకృష్ణఉవాచ ।
శృణురాజేంద్ర ! వత్సామి మాహాత్మ్యం పాప నాశనమ్ । శుక్లపక్షే
చాశ్వయుజ భవే దేకాదశీతుయా || ౨ || పాశాఙ్కుశేతి విఖ్యాతా
సర్వపాప హరాపరా । పద్మనాభాభిభానంతు పూజయేత్తత్రమానవః ||
౩|| సర్వాభీష్ట ఫలప్రాప్త్యై స్వర్గమోక్ష ప్రదం నృణామ్ । తపస్తప్తా
సరస్తీవం చిరం సునియతేన్ద్రియః || ౪ || తత్ఫలం సమవాప్నోతి తం
సత్త్వా గరుడధ్వజమ్ । కృత్వాపి బహుశః పాపం నరోమోహ సమ
న్వితః || ౫ || నయాతి సరకం ఘోరం సత్త్వాపాపహరం హరిమ్ । పృథి
వ్యాం యాని తీర్థాని పుణ్యా న్యాయతనానిచ || ౬ || తాని సర్వాణి
ప్రాప్నోతి విష్ణోర్నామానుకీర్తనాత్ । దేవం శార్ఙ్గధరంవిష్ణుం యేప్ర
పన్నా జనార్దనమ్ || ౭ || నతేషాం యమలోకశ్చ నృణాం వై జాయతే
క్వచిత్ । ఉపోమ్యైకా దశీ మేకాం ప్రసక్తేనాపి మానవాః || ౮ || నయా
న్ద్రియాతనాం యామీం పాపం కృత్వాతి దారుణమ్ । వైష్ణవః పురుషో
భూత్వా శివనిద్దాం కరోతి యః || ౯ || యో నిన్దేద్వైష్ణవం లోకసయాతి
సరకం ధ్రువమ్ । అశ్వమేధ సహస్రాణి రాజసూయ శతానిచ || ౧౦ ||
ఏకాదశ్యవ వాసస్య కళాం నార్హన్తి షోడశీమ్ । ఏకాదశీ సమంపుణ్యం
కింఞ్చిల్లోకే న విద్యతే || ౧౧ || నేదృశం పాపనం కింఞ్చ త్త్రిషులోకేషు
విద్యతే । యాదృశం పద్మనాభస్య దినం పాతకహనిదమ్ || ౧౨ ||
తావత్పాపాని తిష్ఠన్తి దేహేఽస్మిన్ననుజాధిప ! । యావన్నో పోష్యతే
జన్తుః పద్మనాభ దినం శుభమ్ || ౧౩ || వ్యాజేనాపి కృతారాజ న్నదర్శ
యతి భాస్కరిమ్ । స్వర్గమోక్షప్రదాహ్యేషా శరీరారోగ్య దాయినీ ।

౧౮ || సుకళత్ర ప్రదాహ్యేషా ధన పుత్ర ప్రదాయినీ । నగజ్ఞా నగ
 యారాజః ! నకాశీ నచపుష్కరమ్ || ౧౭1 || సచాపి కారవం త్క్షేత్రం
 పుణ్యంభూప ! హరేద్ది నాత్ । రాతౌ జాగరణం కృత్వా సముపోవ్య
 హరే దిణసమ్ || ౧౮ || అనాయాసేన భూపాల ! ప్రాప్యతే వైష్ణవం
 పదమ్ । దశవై మాతృకే పక్షే దశ గాజేద్వి పైశ్చకే || ౧౯ || ప్రియా
 యాదశపక్షేతు పురుషా నుద్ధరే న్నరః! చతుర్భుజా దిన్మరూపా నాగారి
 కృతకేతనాః || ౧౮ || స్రగ్వీణః పీఠపస్త్రాశ్చ ప్రయాన్తి హరిమద్ధరమ్!
 బాలత్వే యావన్నేచైవ నృద్ధత్వేచ నృపోత్తమ ! || ౧౯ || ఉపోష్యైకా
 దశీం నూనం నైతిపాపోఽతి దుర్గతిమ్ పాశాఙ్కుశా ముపోష్యై పహ్యై
 శ్వినస్యా (1) ౭సితేతరే || ౨౦ || సర్వపాప వినిర్ముక్తౌ హరిలోకం
 సగచ్ఛతి । ౬త్వా హేమ తిలాన్భూమిం గామన్న ముదకం తథా ||
 ౨౧|| ఉపానద్వస్త్రఘృతాది సపశ్యతి యమంనరః । యస్యపుణ్య విహీ
 నాని దినా న్యపగతానిచ || ౨౨|| సలోహకారభస్త్రే వశ్యసన్నపి మృ
 తోహివై । స (2) వన్ధ్యం దివసంతుర్యా ద్దరిద్రోపి నృపోత్తమ ! || ౨౩||
 సమాచర న్యథాశక్తి స్నానదానాదికాః క్రియాః । తటాకా రామ
 సాధానాం సత్రాణాం పుణ్య కర్మణామ్ || ౨౪|| కర్తారో నైవ పశ్యన్తి
 ధీరాస్తాన్యమ యాతనామ్ । దీర్ఘాయుషో ధనాధ్యాశ్చ కులీనా రోగ
 వర్జితాః || ౨౫ || దృశ్యస్తే మానవా లోకే పుణ్యకర్తార ఈదృశాః ।
 కిమత్ర బహునోక్తేన యాస్త్య ధర్మేణ దుర్గతిమ్ || ౨౬|| ఆరోహన్తి
 దివం ధమైర్నాత్మికార్యా విచారణా । ఇతితే కథితం రాజః!
 యత్పుష్టోఽహం త్వయాశఘ ! || ౨౭|| పాశాఙ్కుశాయా మాహా
 త్మ్యం కిమన్యచ్ఛోతు మిచ్ఛసి || ౨౮||

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే ఆశ్వినశుక్లే కాదశ్యాః
 పాశాఙ్కుశనామ్నామాహాత్మ్యం
 సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ బ్రహ్మ వై వర్త పురాణే.

అశ్విన కృష్ణైకాదశీ రమా మాహాత్మ్యప్రార్థనః

శోభనస్వర్గసుఖస్య ధృవత్వప్రాప్తికథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ || కథయస్య ప్రసాదేన మమన్నేహ జ్ఞనా
ర్దన ! అశ్వినే కృష్ణపక్షేతు క్షిన్నామైకాదశీభవేత్ || ౧ || శ్రీకృష్ణఉవాచ ||
శూన్యతాం రాజశార్దుల ! కథయామి తవాగ్రతః | అశ్వినేకృష్ణ
పక్షేతురమానామ్ని సుశోభనా || ౨ || ఏకాదశీ సమాఖ్యాతా మహా
పాపహరా వరా | అస్యాః ప్రసంగతోరాజ్ఞా ! మాహాత్మ్యం ప్రవదా
మితే || ౩ || ముచుక్తుర్ద ఇతిఖ్యాతో బభూవ స్పృహతిః పురా | దేవేంద్రేణ
సమం యస్య మిత్రత్వ మభవన్నృప ! || ౪ || యమేన వరుణే నై వ కుబే
రేణ సమం తథా | విభీషణేన చైతస్య సఖత్వ మభవత్సహ || ౫ ||
విష్ణుభక్త స్సత్వ సన్ధో బభూజన్మృతతి స్సదా | తస్యైవం శాసతో
రాజ్ఞా ! రాజ్యంనిహతకణ్ఠకమ్ || ౬ || బభూవ దుహితాగేహే చన్ద్ర
భాగా సరిద్వరా | శోభనాయచ సాదత్తా చన్ద్రసేనసతుతాయతై || ౭ ||
సకదాచి త్సమాయాతః శ్వశురస్య గృహేన్మృప | ఏకాదశీవ్రతమిదం
సమాయాతం సుపుణ్యదమ్ || ౮ || సమాయాతే వ్రతదినే చన్ద్రభాగా
త్వచిన్తయత్ | కిం భవిష్యతిదేవేశ ! మమభర్తాపి దుర్బలః || ౯ ||
క్షుధాం నసహతే సోఘంపితా చైవోగ్ర శాసనః (1) పటహస్తాడ్యతే
యస్య సంప్రాప్తే దశమిదినే || ౧౦ || సభోక్తవ్యం సభోక్తవ్యం సభోక్త
వ్యంహారేద్దినే | శ్రుత్వాపటహనిఘోకం శోభన స్త్వ బ్రవీత్ప్రియామ్ ||
౧౧ || కిం రత్నవ్యం మయాకాన్తే దేహి శిక్షాం సు శోభనే | కృతేనయే
నమే సమ్యక్ జీవితం నవినశ్యతి || ౧౨ || చన్ద్రభాగోవాచ || మత్పితౄర్వే
శ్మని విభో భోక్తవ్యం నాపి కేనచిత్ | గజైరశ్వైస్తథాచోష్టై
రన్యైః పశుభిరేవచ || ౧౩ || తృణమన్నం తథావారి సభోక్తవ్యంహరే

(1) అన్ద్రభాషాయాం తప్పెట లేక డప్పు.

దిశనే । మాననైశ్చ కుతః కాస్త భుజ్యతే హరివాసరే ॥ ౧౮ ॥ యది
త్వం భోక్తృనే కాస్త ! తతో గేహాత్ప్రయాన్యతామ్ । ఏవం విచార్య
మనసా సుదృఢం మానసం కురు ॥ ౧౯ ॥ శోభన ఉవాచ । సత్సమే
తత్త్వయోక్తం కరిష్యేహ ముపోషణమ్ । వై వేనవిహితం యద్వై
తత్త్వైవ భవిష్యతి ॥ ౧౯ ॥ ఇతి (1) దిష్టే మతస్కత్వా చకార ప్రత
ముత్తమమ్ । క్షుత్ప్రపావీడితమను స్పృహవాతి దుఃఖితః ॥ ౨౦ ॥ ఇతి
చిస్తయత స్తస్య ఆదిత్యోస్తమగా ద్గిరిమ్ । వైష్ణవానాం నారాణాం
సా నిశాహర్షవివర్ధినీ ॥ ౨౧ ॥ హరిపూజా రతానాంచ జాగరానక్త
చేతసామ్ । బభూవన్మవశాద్దూల ! శోభనస్యాతి దుస్సహః ॥ ౨౨ ॥
రవేరుదయవేళాయాం శోభనః పంచతాంగతః । దాహయామాసరాజా
తం రాజయోగైశ్చదారుభిః ॥ ౨౩ ॥ చంద్రభాగా నాత్మదేహం దదాహ
పితృవారితా । కృత్యోధ్వఃపైహికం తస్య తస్మా జనకవేత్సని ॥ ౨౪ ॥
శోభనేన నృపశ్రేష్ఠ ! రమానృత ప్రభావతః । ప్రాప్తం దేవపురం
రమ్యం మందరాచల సానుని ॥ ౨౫ ॥ అనుత్తమ మనాధృష్య మసజ్జే
యగుణాన్వితమ్ । హేమస్తన్భ మయైస్సాధై రత్నవైషార్య మణ్డితైః ॥
౨౬ ॥ స్ఫటికై ర్వివిధాకారై ర్విచిత్రై రుపశోభితమ్ । సింహాననసమా
రూఢ స్సుశ్శేత చ్చత్రచామరః ॥ ౨౭ ॥ శిరీట కుణ్డలయుతో హారకే
యూర భూషితః స్తూయమానశ్చ గన్ధర్వై రప్సరోగణ సేవితః ॥ ౨౮ ॥
శోభనశ్శోభ తేతత్ర దేవరా ఉపగో యథా ॥ సోమశర్మైతి విఖ్యాతో
ముచుకున్ద పురేవనః ॥ ౨౯ ॥ తీర్థయాత్రాప్రసంగేన భమన్విప్రోదదర్శ
తమ్ । నృపజామాతరం జ్ఞాత్వా తత్సమీపం జగామసః ॥ ౩౦ ॥ ఆసనా
దుత్థిత శ్శీఘ్రం నమశ్చక్రేద్విజ్ఞోత్తమమ్ । చకార కుశలం ప్రశ్నం
శ్వశురస్య నృపస్యచ ॥ ౩౧ ॥ కాన్తాయా శ్చంద్రభాగాయా స్తథైవ నగ
రస్యచ । సోమశర్మోవాచ ॥ కుశలం వర్తతే రాజః ! శ్వశురస్య గృహే
తవ ॥ ౩౨ ॥ చంద్రభాగా కుశలినీ సర్వతః కుశలం పురే । స్వవృత్తం
కథ్యతాంరాజః ! ఆశ్చర్యం పరమం మమ ॥ ౩౩ ॥ పురం విచిత్ర రుచిరం
నదృష్టం కేనచి త్కృచిత్ । ఏతదాచక్ష్య నృపతే ! కుతః ప్రాప్తమిదం
త్వయా ॥ ౩౪ ॥ శోభనఉవాచ ॥ అశ్వినస్యా సితేపక్షే నామ్నాచైకా

దశీ రమా! తాముపోవ్వ మయా ప్రాప్తం ద్విజేంద్ర! పుర(1)మధ్రువమ్ ||
 31 || ధ్రువం భవతియేనైవ త త్కురుష్వ ద్విజోత్తమ! || ద్విజేంద్ర
 ఉవాచ || కథ మధ్రువమే తద్ధి కథం హి భవతి ధ్రువమ్ || 33 || తత్త్వం
 కథయ రాజేంద్ర! తత్కురిష్యామి నాన్యథా || శోభనఉవాచ || మయైత
 త్కథితం విప్ర! శ్రద్ధాహీనం వ్రతోత్తమమ్ || 34 || తేనా హమధ్రువం
 మన్యే ధ్రువం భవతి తచ్చుణు || ముచుకున్దస్య దుహితా చంద్రభాగా
 సుశోభనా || 35 || తస్యై కథయవృత్తాంతం ధ్రువమే త ద్భవిష్యతి |
 త చ్చుత్వా థ ద్విజవర స్తస్యై సర్వం స్య వేదయత్ || 36 || శుత్వా
 థ సా ద్విజవచో విస్మయో త్ఫుల్లలోచనా | వ్రత్యక్ష మథవా స్వప్న
 స్తయై తత్కథ్యతే ద్విజ! || 32 || సోమశర్మోవాచ || పృత్యక్షం
 పుత్రి! తే కాన్తోమయా దృష్టో మహావనే | దేవతుల్య మనాధృష్యం
 దృష్టం తస్య పురం మయా || 37 || ఆధ్రువం తేన తత్ప్రోక్తం ధ్రువం
 భవతి తత్కురు | చంద్రభాగోవాచ || తత్రమాం సయవిప్రక్షే!
 పతిదర్శన లాలసామ్ || 38 || ఆత్మనో వ్రతపుణ్యేన కరిష్యామి పురం
 ధ్రువమ్ | ఆవయో ద్విజసంయోగో యథాభవతి తత్కురు || 40 ||
 ప్రాప్య తే హి మహా త్పుణ్యం కృత్వా యోగం వియక్తయోః | ఇతి
 శ్రుత్వా సహతయా సోఽశర్మా జగామహా || 41 || ఆశ్రమం వామదే
 వస్య మన్దరాచల సన్నిధౌ | వామదేవోఽశ్వఃశోత్సర్వం వృత్తాంతం
 కథితం తయోః || 42 || అభ్యసిచ్ఛచ్చంద్రభాగాం వేదమన్తై రథో
 జ్ఞ్వలామ్ | ఋషిమన్త్ర ప్రభావేన విష్ణువాసర సేవనాత్ || 43 || దివ్య
 దేహః బభూవాసా దివ్యాం గతి మవాపహ | పత్యుస్సమీప మగమ
 త్రహ్నో త్ఫుల్లలోచనా || 44 || సహర్ష శ్శోభనోఽతీవ దృష్ట్వాకాంతాం
 సమాగతామ్ | సమాఘాయస్వకే వామే సార్వేతాంసన్య వేశయత్ ||
 45 || సాచోవాచ ప్రియం హర్షాచ్చంద్రభాగా శుభంవచః! శృణుకాంత!
 హితం వాక్యం యత్పుణ్యం విద్యతే మయి || 46 || అష్టవర్షాధికా జాతా
 యదాహం పితృవేశ్మని | మయా తతః ప్రభృతీచ కృతమేకాదశీ వ్ర
 తమ్ || 47 || యథోక్తవిధి సంయక్తం శ్రద్ధాయుక్తేనచేతసా | తేన
 పుణ్య ప్రభావేన భవిష్యతి పురం ధ్రువమ్ || 48 || సర్వకామ సమృ

ద్ధంచ యావదాభూత సంప్లవమ్ । ఏవంసా నృపశార్థూల ! రమతే
 పతినా సహ ॥ ౮౯ ॥ దివ్య భోగా దివ్యరూపా దివ్యాభరణ భూషితా
 శోభనోఽపి తయా సార్థం రమతే దివ్య విగ్రహః ॥ ౯౦ ॥ రమావ్రత
 ప్రభావేన మన్ద రాచల సానుని । చింతామణి సమాహ్మేషా కామధేను
 సమాభవేత్ ॥ ౯౧ ॥ రమాభిధానా నృపతే తవాగ్రే కథితా మయా
 ఈదృశంచ వ్రతం రాజక ! యేకుర్వన్తి సరోత్తమాః ॥ ౯౨ ॥ బ్రహ్మ
 హత్యాది పాపాని నాశంయాన్తి సమంశయః । ఏకాదశీ వ్రతానాంచ
 పక్షయో రుభయోరపి ॥ ౯౩ ॥ యథా శుక్లాతథా కృష్ణా తిథిభేదం
 సకారయేత్ । సేవి తైకాదశీన్యగాం భుక్తి ముక్తిప్రదాయినీ ॥ ౯౪ ॥
 ధేనుః కృష్ణా తథాశ్వేతా ఉభయోస్సదృశం పయః । తథై సతుల్య
 ఫలదం స్మృత మేకాదశీవ్రతం । ఏకాదశీవ్రతానాంచమాహాత్మ్యంశృణు
 యాన్నరః । సర్వపాప వినిర్ముక్తో విష్ణులోకే మహీయతే ॥ ౯౫ ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే ఆశ్విని కృష్ణైకాదశ్యారమా

నా మ్నూ మా హా త్యై ०

సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ రస్తు

శ్రీ సుందర రాజే.

కార్తిక శుక్ల కాదశీ ప్రబోధినీ మాహాత్మ్య ప్రారమ్భః.

ఏకాదశీ నియమప్రభావ కథా.

బ్రహ్మవాచ ॥ ప్రబోధిన్యాశ్చ మాహాత్మ్యం పాపఘ్నం పుణ్య
వర్ధనమ్ । ముక్తివద్రం సుబుద్ధినాం శృణుష్వమునిసత్తమ ! ॥౧॥ తావ
ద్దర్శతి విప్రేంద్ర! గజాభాగీరఙ్గీతౌ । యావదాయాతిపాపఘ్నం కార్తికే
హరిబోధినీ ॥ ౨ ॥ తావద్దర్శన్తితీర్థాని సముద్రాదిసరాసిచ । యావత్ప్ర
బోధినీ విష్ణో స్త్రిధిర్నాయాతి కార్తికీ ॥౩॥ అశ్వమేధ సహస్రాణి రాజ
సూయ శతానిచ । ఏకేనైవోపవాసేనప్రబోధిన్యా లభేన్నరః ॥౪॥
నారదఉవాచ ॥ ఏకభుక్తేన కింపుణ్యం కింపుణ్యంన క్తభోజనే । ఉపవాసేన
కింపుణ్యంతన్నే బూహిషితామహ ॥౫॥ బ్రహ్మవాచ ఏకభుక్తేనజ
న్మోతన క్తేనద్విజనుర్భవమ్! సప్తజన్మభవం పాపముపవాసేన నశ్యతి! ६॥
యద్దర్శనం యదప్రాప్యం త్రైలోక్యేనతు గోచరమ్ । యదప్యప్రార్థితం
పుత్ర! దదాతి హరిబోధినీ ॥ ౭ ॥ మేరు మర్మర మాత్రాణి పాపాన్యు
గ్రాణి యానితు । ఏకేనైవోపవాసేన దహతే పాపహరిణీ ॥౮॥ పూర్వ
జన్మ సహస్రైస్తు యద్దుష్కర్మ ఉపాచ్ఛితమ్ జగరే! ప్రబోధిన్యాం
దహతే తూ రాశివత్ ॥ ౯ ॥ ఉపవాసం ప్రబోధిన్యా యః కరోతి
స్వభావతః । విధివన్ముని శామ్న! యథోక్తం లభతే ఫలమ్ ॥ ౧౦॥
యథోక్తం సుకృతం యస్తు విధివత్సునతే నరః । స్వల్పం మునివర
శ్రేష్ఠ! మేరుత్పుం భవేత్ఫలమ్ ॥౧౧॥ విధిహినుతు యఃకుర్యాత్సు
కృతం మేరు మాత్రకమ్ । అణుమాత్రం సచాహ్నతి ఫలంధర్మస్య
నారద! ॥౧౨॥ సన్ధ్యాహీనే వ్రతభగ్నిష్టే నాస్తికే హైతుకే శతే । నైతే
షాంతిష్ఠతే దేహే ధర్మశాస్త్ర విదూషకే ॥ ౧౩॥ పరదారరతేమూర్ఖే
కృతిఘ్నో వశ్చ కేతథా । ధర్మోనతిష్ఠతే దేహే ఏతేషామపిధేహినామ్ ॥
౧౪॥ బ్రాహ్మణోవాపి శూద్రోవా సేవతే పరయోషితమ్ । బ్రాహ్మ

ణీంచ విశేషేణ చాణ్డాల సదృశాపుభా ॥౧౫॥ సభర్తుకాంవా విధవాం
 బ్రాహ్మణో బ్రాహ్మణీం యది । సేవతేమునిశామూల ! సాన్వయో
 యాతీసంతయం ॥౧౬॥ పరదారాభి గమనం కరుతేయోద్విజాధమః ।
 సంతతిర్నభవేత్తస్య ఫలం జన్మార్జితం నహి ॥౧౭॥ గురుణా సహవిప్రై
 శ్చ యోహ జ్ఞానేణ వర్తతే । సుకృతా స్సశ్యతే కీఢం ధనం నా
 ప్నోతి సంతతిమ్ ॥ ౧౮ ॥ అచార భ్రష్ట దేహనాం వృషలీ గామినాం
 సుత ! । యస్తతై స్సేవ్య మానోఽపి ధర్మస్తేషాం పరాజ్ఞుభిః ॥౧౯॥
 పాపినస్తేనరాలాకే సజ్జతీం పతితైస్సహ । యేకుర్వన్తి సృవశ్రేష్ఠ !
 తేగచ్ఛన్తి యమాలయమ్ ॥ ౨౦ ॥ ధర్మోనష్టో నృణాం యేషాం స్వా
 గతానన భోజనః । తేషాంవైనశ్యతే స్వర్గంకీర్తిరాయః ప్రజా సుఖమ్ ॥
 ౨౧॥ సాధూనా మవమానతయై కుర్వన్తి నరాధమాః । (1) త్రివర్గ
 ఫలహీనాస్తే దహ్యన్తే నరకాగ్నినా ॥ ౨౨ ॥ కృత్వానమానం సాధూ
 నాం యేహృవ్యన్తినరాధమాః । వారయన్తి నయేమూఢాస్తే పశ్యన్తి
 కులక్షయమ్ ॥ ౨౩ ॥ అచార భ్రష్ట దేహస్య హేతుకస్య శతస్యచ! దద
 తోజహ్వతోవాపి గతిస్తస్య న విద్యతే ॥ ౨౪ ॥ తస్మాన్న త్యాచరే
 త్కించ దశుభంలోక గహితమ్ । సదాచార వతాభావ్యంయథా
 ధర్మోననశ్యతి ॥ ౨౫ ॥ యేధ్యాయన్తి మనోవృత్త్యాకరిష్యామః ప్రబో
 ధినీమ్ । తేషాంఽలీయతే పాపపూర్వ జన్మశతోద్భవమ్ ॥ ౨౬ ॥
 సమతీతం భవిష్యంచ వర్తమానం కలాయతమ్ । విష్ణులోకం నయ
 త్యాశు ప్రబోధిన్యాతు జాగరే ॥ ౨౭ ॥ వసన్తిపితరోహృష్టా విష్ణు
 లోకేహ్యలజ్ఞుతాః । విముక్తా నరకైర్దుఃఖైః పూర్వకర్మ సముద్భ
 వైః ॥ ౨౮ ॥ కృత్వాతు పాతకంఘోరం బ్రహ్మహత్యాదికంనరః!
 కృత్వాతు జాగరఃవిష్ణో ధౌతపాపో భవేన్నరే! ॥ ౨౯ ॥ దుప్రాప్తవ్యం
 యత్ఫలంవిప్రై రశ్వమేధాదిభిర్మృతైః । పాప్యతే తత్సుఖేనైవ ప్రబో
 ధిన్యాంతు జాగరే ॥ ౩౦ ॥ ఆప్త్యై సర్వ తీర్థేషు దత్వాగః కాశ్చానం
 మహీమ్ । నతత్ఫల మవాప్నోతి యత్కృత్వా జాగరఃపరేః ॥ ౩౧॥
 జాతస్సవవ సుకృతీకులంతేనైవ పావితమ్ । కార్తికే మునిశామూల !
 కృతాయేన ప్రబోధినీ ॥ ౩౨ ॥ యథాధ్రువంనృణాం మృత్యుర్ధననాశ

(1) ధర్మః, ధనం, సుఖం, ఏతైర్వియుక్తః.

స్తథాధ్రువమ్ । ఇతిజ్ఞాత్వా మునిశ్రేష్ఠ । కర్తవ్యం వైష్ణవందివమ్ ।
 33 ॥ యానికానిచ తీర్థాని త్రైలోక్యే సంచనైచ । తానితస్యగృహే
 సవ్యక్ యఃకరోతి ప్రబోధినీమ్ ॥ 3౪ ॥ సర్వకృత్యం పరిత్యజ్య తృప్త్య
 ధృంచక్రపాణినః । ఉపోష్యైకాదశీరమ్యాం కార్తికే హరిబోధినీమ్ ॥
 35 ॥ సజ్జానీ సచయోగీచ సతపస్వీ జితేంద్రియః । భోగోమోక్షశ్చ
 తస్యాస్తి హ్యుపాస్తే హరిబోధినీమ్ ॥ 3౬ ॥ విష్ణుప్రియతరాహ్యేషా ధర్మ
 సారస్యదాయినీ । సకృదేనా మపోష్యైవముక్తిభాక్చభవేన్నరః ॥ 3౭ ॥
 ప్రబోధినీ ముపోషిత్వానగర్భం విశతేషరః । సర్వధర్మా స్పరిత్యజ్య
 తస్మాత్కుర్వీత నారద ! ॥ 3౮ ॥ కర్మణా మనసావాచా పాపంయత్స
 ముపార్జితమ్ । తత్క్షాయతి గోవిందః ప్రబోధిన్యాతు జాగరే ॥ 3౯ ॥
 స్నానం దానం జపో హోమః సముద్దిశ్య జనార్దనమ్ । నరైర్యత్క్రి
 యతేవత్స ! ప్రబోధిన్యాంతదక్షయమ్ ॥ ౪౦ ॥ యేఽర్చయన్తి నరాస్త
 స్యాం భక్త్యాదేవంచ మాధవమ్ । సమపోష్య ప్రముచ్యంతే పాపైస్తే
 శత జన్మజైః ॥ ౪౧ ॥ మహావ్రత మిదంపుత్ర మహాపాపాఘన శనమ్ ।
 ప్రబోధ వాసరంవిష్ణో ర్విధివ త్సముపోషయేత్ ॥ ౪౨ ॥ ప్రతేనానేన
 దేవేశం పరితోష్య జనార్దనమ్ । విరాజయద్దిశస్సర్వా ప్రయాతి భవ
 సంహరే ॥ ౪౩ ॥ కర్తవ్యేషా ప్రయత్నేన నరైః కాన్తి మభీప్నుభిః ।
 ద్వాదశీ ద్విపదాం శ్రేష్ఠ ! కార్తికేతు ప్రబోధినీ ॥ ౪౪ ॥ బాల్యే
 యచ్ఛార్జితంవత్స ! యౌవనే వార్ధకేతథా । శతజన్మ కృతం పాపం
 స్వల్పం వాయదివాబహు ॥ ౪5 ॥ శుష్కమార్ద్రంమునిశ్రేష్ఠ ! స్వగుహ్య
 మపినారద ? । తత్క్షాయతి గోవిన్దో హ్యస్యా మభ్యర్చ్య భక్తితః ॥
 ౪౬ ॥ ధనధాన్య మహాపుణ్యా సర్వపాప హరాపరా । తాముపోష్య
 హరేర్భక్త్యా దుర్లభం నభవేత్స్వచిత్ ॥ ౪౭ ॥ చంద్రసూర్యోపరాగేచ
 యత్ఫలం పరికీర్తితమ్ । తత్సహస్రగుణం ప్రోక్తం ప్రబోధిన్యాతు
 జాగరే ॥ ౪౮ ॥ స్నానం దానం జపోహోమః స్వాధ్యాయో భ్యర్చనం
 హరేః । తత్సర్వం క్షోటిగుణితం ప్రబోధిన్యాతు యత్కృతం ॥ ౪౯ ॥
 జన్మప్రభృతియత్సర్వం నరేహ్యర్జితంభవేత్ । వృథాభవతి తత్సర్వ
 మకృత్వా కార్తికవ్రతం ॥ 5౦ ॥ అకృత్వానియమంవిష్ణోః కార్తికంయః
 క్షిపేన్నరః । జన్మార్జితస్య పుణ్యస్య ఫలంనాప్నోతి నారద ! ॥ 5౧ ॥

తస్మాత్త్వయా ప్రయత్నేన దేవదేవో జనార్దనః । ఉపాసనీయో
విపేన్ద్ర! సర్వకామఫలప్రదః ॥౧౨॥ పరాన్నం వర్జయేద్యస్తు కార్తికే
విష్ణుతత్పరః । పరాన్నవర్జనా ద్వత్స చాన్ద్రాయణ ఫలంలభేత్ ॥౧౩॥
నిత్యం శాస్త్రవిద్యోదయ కార్తికంయః క్షిపేన్నరః । నిర్దహేత్సర్వపాపాని
యజ్ఞాయత ఫలంలభేత్ ॥ ౧౪ ॥ సతథాతుష్యతే యజ్ఞైర్నదానై
ర్వాగజాదిభిః । యథాశాస్త్ర కలాలపైః కార్తికే మధుసూదనః ॥
౧౫॥ యేకుర్వన్తి కథా విష్ణో ర్యేశ్వర్యన్తి సమాహితాః । శ్లోకార్థం
శ్లోక మేకంవా కార్తికే గోశతంఫలం ॥ ౧౬ ॥ సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య
కార్తికే కేశవ గ్రతః । శాస్త్రావధారణం కార్యం శ్రోతవ్యంచ మహా
మునే ॥ ౧౭ ॥ శ్రేయసాంతోభ బుద్ధ్యావాయః కరోతి హరేఃకథాం
కార్తికే మునిశార్దుల ! కలూనాం తారయేచ్ఛతం ॥ ౧౮ ॥ నియమేన
సరోయస్తు శృణుతేనైష్టవీంకథాం । కార్తికేతు విశేషేణగోసహస్ర
ఫలంలభేత్ ॥౧౯॥ ప్రబోధవాసరం విష్ణోః కురుతే యోహరేఃకథాం ।
సప్తద్వీప వతీదానే తత్ఫలం లభతేమునే! ॥౨౦॥ శ్రుత్వా విష్ణుకథాం
దివ్యాం యేఽర్చయన్తి కథావిదం । స్వశక్త్యా మునిశార్దుల ! తేషాం
లోకా స్సనాతనాః ॥ ౨౧ ॥ బ్రహ్మణో వచనంశ్రుత్వా నారదః పునర
బ్రవీత్ ॥ నారదఉవాచ ॥ విధానం బ్రాహ్మిమేస్వామి న్నీకాదశ్యా
స్సురోత్తమ! ॥ ౨౨ ॥ చీర్జేన యేనభగవత్ ! యాదృశం ఫలమా
ప్నూయాత్ । నారదస్య వచస్శ్రుత్వా బ్రహ్మవచనమబ్రవీత్ ॥౨౩॥
బ్రాహ్మేముహూర్తే చోత్థాయహ్యేకాదశ్యాం ద్విజోత్తమ! ॥న్నానం
వైవ ప్రకర్తవ్యం దస్తధావనపూర్వకం ॥ ౨౪॥ నద్యాతడాగేకూపేవా
వాప్యోంగేహే తత్తైవచ । కేశవశ్చైవ సంపూజ్యః కథాయా శ్రవణం
తథా ॥ ౨౫ ॥ నియమాగ్రే మహాభాగ ! ఇమం మన్త్ర ముదీరయేత్ ।
ఏకాదశ్యాం నిరాహారః స్థిత్యాహనివరేఽహ్మహం ॥౨౬॥ భోక్త్యామి
పుణ్డరీకాక్ష! శరణం మేధవాచ్యత । ఇమంమన్త్రం సముచ్చార్య
దేవదేవస్య చక్షిణః ॥౨౭॥ భక్తిభావేన తుష్టాత్మా హ్యుపవాసం
సమర్పయేత్ । రాత్రౌజాగరణంకుర్యా దేవదేవస్యసన్నిధౌ ॥౨౮॥
గీతంసృత్యంచ వాద్యంచ తథాకృష్ణ కథాంమునే । యఃకరోతిసపుణ్యా
త్మా త్రైలోక్యోపరిసంస్థితః ౨౯॥ బహుపుణ్యైర్బహుఫలైః కర్పూరా

గరుకుఙ్కుమైః । హరేఃపూజా విధాతవ్యా కార్తిక్యాంబోధవాసరే॥
 20॥ విత్తశాత్ర్యం సకర్తవ్యం సప్రాప్తేహరివాసరే । యస్మాత్పుణ్య
 మసజ్ఞాతం ప్రాప్యతే మునిసత్తమ ! ॥ 2౧ ॥ ఫలైర్నానావిధైర్దివ్యైః
 ప్రబోధిన్యాంతుజాగరే । శ్భజోయంసమాదాయ హ్యర్ఘ్యదేయోజ
 నార్దనే ॥ 2౨ ॥ యత్ఫలంసర్వతీరేషు సర్వదానేషు యత్ఫలమ్ । తత్ఫ
 లంకోటిగుణితం దత్వామ్యంబోధవాసరే ॥ 23 ॥ (1) అగస్త్యకుసుమై
 ర్దేవం పూజయేద్ద్యోజనార్దనమ్ । దేవేద్యోఽపిమన్త్రికేషు । కరోతి
 కరసంపుటం ॥ 2౪ ॥ సతత్కరోతి విశేష్ఠా తపసాతోషితోహరిః । య
 త్కరోతిహృషీకేశో (2) మునిపుష్పైరలఙ్కృతః ॥ 2౫ ॥ బిల్వపత్రైశ్చ
 యేకృష్టంకార్తికేకలివర్ధన ! । పూజయన్తి మహాభక్త్యా ముక్తిసేషాం
 మయోదితా ॥ 2౬ ॥ తులసీదళపుష్పైశ్చ పూజయన్తి జనార్దనమ్ ।
 కార్తికేరకలంవతన్ ! పాపంజన్మాయుతందహేత్ ॥ 2౭ ॥ దృష్టాస్పృష్టాథవా
 ధ్యాతా కీర్తితానమితాస్తుతా । రోపితాసింఛితానిత్యం పూజితాతుల
 సీశుభా ॥ 2౮ ॥ సవధాతులసీభక్తింయేకుర్వన్తి దినేదినే । యగకోటి
 సహస్రాణి తేవసన్తిహరేగృహే ॥ 2౯ ॥ రోపితాతులసీ యావత్కు
 రుతే మూలవిస్తరమ్ । తావద్యుగసహస్రాణి తనోతిసుకృతంమునే ! ॥
 ౩౦ ॥ యావచ్ఛాఖాప్రశాఖాభిర్భీజపుష్పదళైర్గురనే ! । రోపితా తులసీ
 పుష్పిర్వర్తతే సుధాతలే ॥ ౩౧ ॥ కులేతేషాంతుయేజాతా యేభవి
 వ్యన్తి యేగతాః । ఆకల్పయుగసాహస్రం తేషాంవాసోహరేర్నహే ॥
 ౩౨ ॥ (3) కదంబకుసుమైర్దేవం యేర్చయన్తిజనార్దనమ్ । తేషాంయమాల
 యం నైవ ప్రసాదాచ్చక్రపాణిః ॥ ౩౩ ॥ దృష్ట్వాకదంబ కుసుమంప్రీతో
 భవతికేశవః । కింపునఃపూజితోవిప్ర సర్వకామ ప్రదోహరిః ॥ ౩౪ ॥
 యఃపునః (3) పాటలాపుష్పైర్వసన్తే గరుడధ్వజం । అర్చయేత్పరయా
 భక్త్యాముక్తి భాగీధవేద్దినః ॥ ౩౫ ॥ (4) వకుళాశోక కుసుమైర్యేర్చ
 యన్తి జగత్పతిం । విశ్వోక్తాస్తే భవిష్యన్తి యావచ్ఛన్తో దివాకరః ॥
 ౩౬ ॥ యేర్చయన్తి జగన్నాథం (5) కరవీరైస్సితాస్మితైః । చతుర్భు
 గానివిశేష్ఠా ప్రీతోభవతికేశవః ॥ ౩౭ ॥ మజ్జిరీంసహకారణ్య కేశవో

[1] అస్త్రీభాషాం అవిశేషాలచేత.

[2] అగస్త్య కుసుమైః.

[3] కలిగొట్టు [4] పాగడ [5] గన్నేరు వీటి పూలచేత.

పరియేనరాః । యచ్చ స్తితేసుహాభాగా గోకోటిఫలభాగినః ॥౮౮॥ దూ
ర్వాఙ్మురై ర్హరేర్యస్తుపూజాంకాలేప్రయచ్ఛతి । పూజాఫలం శత
గుణం సమ్యగాహ్నతి మానవః ॥౮౯॥ శమీపత్రై స్తుయే దేవం పూజ
యన్తిసుఖప్రదం । యమూర్గోమహాఘోరో నిస్తీణస్తైస్తునారదః ॥
౯౦॥ పమాకాలేతు దేవేశంకుసుమై [1] శ్చమ్మకోద్భవైః । యేర్చ
యన్తి నతేమర్త్యైః సంసరేయుః పునభవే ॥ ౯౧ ॥ [2] కుమ్భాపు
ష్పంతు విప్రపే!యే యచ్చ నిజనాదనం । సువణాఫలమాత్రంతే
లభస్తేవై ఫలంమునే ॥ ౯౨ ॥ [3] సువర్ణకేతకీ పుష్పేయోదదాతి
జనాదనే । కోటిజన్మార్జితంపాపం దహతేగరుషధ్వజః ॥౯౩॥ కుమ్భ
మారుణ వణాంచ స్థాభ్యాం [4] శతపత్తికాం । యోదదాతి జగ
న్నాథే శ్వేతద్విపాలయే వసేత్ ॥౯౪॥ ఏవంసంపూజ్య రాత్రౌచ కేశ
వం భుక్తి ముక్తిదం । ప్రాతరుత్థాయచ బ్రహ్మ! గత్వాతుసజలాం
నదీం ॥౯౫॥ తత్రస్నాత్వాజపిత్వాచ కృత్వాపూవాహ్నికాఃక్రియాః
గృహేగత్వాచ సంపూజ్యకేశవో విధివన్నరైః ॥౯౬॥ వ్రతస్య పూర
ణాథాయ బ్రాహ్మణానోజయేత్సుధీః । క్షమాపయేచ్ఛశిరసా భక్తి
యుక్తేనచేతసా ॥ ౯౭ ॥ గురుపూజా తతఃకార్యా భోజనాచ్ఛదనా
దిభిః।దక్షిణాగౌశ్చ దాతవ్యా తుష్ట్యథాంచక్రపాణినః ॥౯౮॥ [5] భూ
యసీచైవ సందేయా బ్రాహ్మణేభ్యః ప్రయత్నతః । నియమ్యైవ సం
త్యాజ్యో బ్రాహ్మణాగే ప్రయత్నతః ॥ ౯౯ ॥ కథయిత్వా ద్విజేభ్య
స్తాందద్యాచ్ఛక్త్యాచ దక్షిణాం । నక్తభోజీ నరోరాజక! బ్రాహ్మణా
నోజయేచ్ఛభా ॥ ౧౦౦ ॥ అయూచితేబలీవదాం సహిరణ్యం ప్రదాప
యేత్ । అమాంసాశీ నరోయస్తు ప్రదదేద్ధాం సదక్షిణాం ॥ ౧౦౧ ॥
ధాత్రీస్నాయీ నరోదద్యాద్దధిమాక్షికమేవచ । ఫలానాం నియమేరా
జక! ఫలదానం సమాచరేత్ ॥ ౧౦౨ ॥ తైలస్థానే ఘృతందేయం
ఘృతస్థానే పయస్సప్తతం ధాన్యానాం నియమేరాజక! దీయస్తే శాలి
తండులః ॥౧౦౩॥ దద్యాద్భూశయనేశయ్యాం సతూలాం సపరిచ్ఛదాం
పత్రభోజీ నరోరాజక! భాజనం ఘృతసంయుతం ॥ ౧౦౪ ॥ మానే

[1] సంపెంగ [2] నామ [3] కే, మొలి [4] తామర వీటి
పూలు ఇత్యాస్త్రభాషాయాం కథయన్తి [5] భూరిదక్షిణా.

ఘంటాం తిలాంశ్చైవ సహిరణ్యంప్రదాపయేత్ । దమ్పత్యో ర్భోజనం
 దేయం నిస్సేహం సర్పిసాత్కృతం ॥౧౦౫॥ ధారణేన స్వకేశానామా
 దర్శనదాపయేద్బుధః । ఉపాసహాప్రదాతవ్యో ఉపాస త్పరివర్జనాత్ ॥
 ౧౦౬ ॥ లవణస్య చ సంత్యాగే శర్కరాంచ ప్రదాపయేత్ । నిత్యం
 దీప ప్రదోయస్తు విష్ణ్వర్వా విబుధాలయే ॥ ౧౦౭ ॥ సదీపం సఘృతం
 తామ్రం కాశ్చనం వాదశాయతం । ప్రదద్యాద్విష్ణు భక్తాయ సంపూ
 ర్ణవ్రతహేతవే ॥ ౧౦౮ ॥ ఏకాస్తరోపవాసేతు కుమ్భానమౌ ప్రదాప
 యేత్ । సవస్త్రాకాశ్చనోపేతా సర్వాన్సాలజ్యుతాన్సుభా ॥
 ౧౦౯ ॥ సర్వేషా మప్యలాభేతు యథోక్తకరణంవిని । ద్విజవాక్యం
 స్మృతంరాజ ॥ సంపూణః వ్రతసిద్ధిదం ॥ ౧౧౦ ॥ సత్వావిసజయేద్వి
 ప్రా తతోభుజీతచన్దయం । చరిత్యాచతురోమాసా స్సమాప్తిం
 తస్యచావరేత్ ॥౧౧౧॥ ఏవంయ ఆచరేత్పాథః । సోనస్తఫలమా
 ప్నయాత్ । అవసానేతు రాజేన్ద్ర వాసుదేవపురంప్రజేత్ ॥ ౧౧౨॥
 యశ్చావిఘ్నం సమాప్త్యైవం చాతుర్మూల్య వ్రతంనృప ! । సభవే
 త్కృతకృత్యస్తు సపురమానుషోభవేత్ ॥ ౧౧౩ ॥ ఏతత్కృత్వా
 మహీపాల ! పరిపూణం వ్రతంభవేత్ । వ్రతవైకల్య మాసాద్యహ్య
 న్ధః కుష్ఠీవ్రజాయతే ॥౧౧౪॥ ఏతత్తేసర్వమాఖ్యాతం యత్పుష్టోహ
 మిహత్వయా । పతనాచ్ఛాపణాద్వాపి లభేద్దోదానజంఫలం ॥౧౧౫॥

ఇతి శ్రీ స్కందపురాణే కార్తికశుక్లకాదశ్యాః

ప్రబోధినీ నామ్నామాహాత్మ్యం

సంపూణమ్,

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే.

కాతిక కృష్ణైకాదశీ మాహాత్యై ప్రారంభః.

ఏకాదశీ దేవతాప్రార్థనా మరుదానవ సంహారకథా.

సూతఉవాచ ॥ ఏవంప్రీత్యా పురావిప్రాః శ్రీకృష్ణేన పరం
వ్రతమ్ । కథితంతత్ప్రయత్నేన యః కుర్యాద్భవిమానవః ॥౧॥ భుక్త్వా
భోగాననేకాంస్తు విష్ణులోకం ప్రయాతిసః ॥ పాథాఉవాచ ॥ ఉపవాసస్య
నక్తస్య తథైవా యాచితస్యభో ॥౨॥ కింపుణ్యంకింవిధానంహి బ్రూహి
సర్వం జనార్దన ॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥ హేమస్తేచైవసంప్రాప్తే మాసిమార్గ
శిశేశుభే ॥౩॥ శుక్లపక్షే తథా పాథా ఏకాదశ్యా ముపోష్యచ । దశ
మ్యాంచైవ యత్కించితప్రీకుర్యాత్సుదృఢవ్రతమ్ ॥ ౪ ॥ నక్తంచతద్దినే
కృత్వాదశమ్యాం దస్తథావనమ్ । దివసస్యాష్టమేభాగేమందీభూతేదివా
కరే ॥ ౫ ॥ తత్రనక్తంవిజానీయాన్ననక్తంనిశిభోజనమ్ । తతఃప్రభాత
సమయే సంకల్ప్య నియమాంశ్చరేత్ ॥౬॥ మిథ్యాహేచ తథాపాథా
శుచిస్నాత స్నమాహితః । నద్యాం తటాకే వాప్యాం వా హ్యుత్తమం
మధ్యమంత్యధః ॥ ౭ ॥ కృమాత్ జేయంతథా కూపే తదభావే ప్రశస్యతే
అశ్వక్రాంతే రథక్రాంతేవిష్ణుక్రాంతేవసున్ధరే ॥ ౮ ॥ మృత్తికేహరమే
పాపం యన్మయా పూర్వసంచితమ్ । త్వయా హతేనపాపేన గచ్ఛామి
పరమాంగతిమ్ ॥ ౯ ॥ అనేనమృత్తికాస్నానం విదధాతు వ్రతీనరః ।
నాలపేత్పత్తితైశ్చోరైస్తథా (1) పాపండమానవైః ॥ ౧౦ ॥ మిథ్యాప
వాదినో దేవ వేద బ్రాహ్మణనిందకాః । ఆన్యాంశ్చైవ దురాచారా
నగమ్యాగామినస్తథా ॥ ౧౧ ॥ పరద్రవ్యాపహర్తృంశ్చ దేవద్రవ్యా
పహారిణః । నసంభాషేత్ దృష్ట్వాసి భాస్కరంచావలోకయేత్ ॥౧౨॥
తతోగోవిందఃపభ్యర్చ్యనైవేద్యాదిభిరాదరాత్ । దీపందద్యాద్భుజేచైవ
భక్తియక్తేనచేతసా ॥ ౧౩ ॥ తద్దినేవజయేత్పాథా నిద్రా మైథున

మేవచ । గీతశాస్త్రవిన్ దేనదివారాత్రీనయే ద్రవ్యతీ ॥ ౧౪ ॥ రాత్రౌ
 జాగరణంకృత్వా భక్తియుక్తేనచేతసా । విప్రేభ్యో దక్షిణాం దత్వా
 ప్రణిపత్య తుమావయేత్ ॥ ౧౫ ॥ యథాశుక్లాతథాకృష్ణా మాన్యా
 వైధర్మ్యతత్పరైః । ఏకాదశ్యోద్వయోరాజన్విభేదం నైవకారయేత్ ॥
 ౧౬ ॥ ఏవంహిమరుతే యస్తు శృణు తస్యాపి యత్ఫలమ్ । శంఖోద్ధారే
 నరస్సాన్విత్యాదృష్ట్యా దేవంగదాధరమ్ ॥ ౧౭ ॥ ఏకాదశ్యుపవాసస్య కళాం
 నాహాతిపోడశీమ్ । వ్యతీపాతేచదానస్యలక్షమేకం ఫలంస్మృతమ్ ॥
 ౧౮ ॥ సంక్రాంతిఘచతుర్లక్షం యోదదాతి ధనంజయ । కురుక్షేత్రేచ
 యత్పుణ్యం గ్రహణే చంద్రసూర్యయోః ॥ ౧౯ ॥ తత్సర్వంలభతే
 యస్తు హేకాదశ్యాముపోషితః । అశ్వమేధస్యయజ్ఞస్య కరణాద్యత్ఫలం
 లభేత్ ॥ ౨౦ ॥ తతశ్చతగుంపుణ్య మేకాదశ్యుపవాసతః । తపస్విన్
 గృహేనిత్యంలక్షం యస్యచభుజ్జితే ॥ ౨౧ ॥ షష్టివర్షసహస్రాణి తస్య
 పుణ్యంచయద్భవేత్ । ఏకాదశ్యుపవాసేనఫలం ప్రాప్నోతిమానవః ॥
 ౨౨ ॥ గోసహస్రేచయత్పుణ్యం దత్తేవేదాజ్ఞపారగే । తస్మాత్పుణ్యం
 దశగుణ మేకాదశ్యుపవాసినామ్ ॥ ౨౩ ॥ నిత్యంచభుంజతేయస్యదశచై
 వద్విజోత్తమాః । భవేత్తద్వైదశగుణంభోజనే బ్రహ్మచారిణః ॥ ౨౪ ॥
 ఏతస్సహస్రంభూదానే కన్యాదానే తతస్మృతమ్ । తస్మాద్దశగుణం ప్రో
 క్తం విద్యాదానే తథైవచ ॥ ౨౫ ॥ విద్యాద్దశగుణాచాన్నం యోదదా
 తిబుభుక్షితే । అన్నదానసమందానం నభూతంనభవిష్యతి ॥ ౨౬ ॥
 తృప్తిమాయాన్తి కాస్తేయ ! స్వర్గస్థాఃపితృదేవతాః । ఏకాదశ్యావ్రత
 స్యాపి పుణ్యసంఖ్యానవిద్యతే ॥ ౨౭ ॥ ఏతత్పుణ్యప్రభావంచయత్సరై రపి
 దుర్లభమ్ । నక్తస్యాఢ్యఫలం తస్య ఏకభక్తస్యసత్తమ ॥ ౨౮ ॥ ఏక
 భక్తంచ నక్తంచ ఉపవాసస్తథైవచ । ఏతేష్వన్యతమంవాపివ్రతం
 కుర్యాద్ధర్మేదేనే ॥ ౨౯ ॥ తావద్గజంతి తీర్థాని దానాని నియమా
 యమాః । ఏకాదశీసంప్రాప్తాయావత్తావ (1) నృఖాలపి ॥ ౩౦ ॥ తస్మా
 దేకాదశీ సర్వై రుపోష్యాభవభీరుభిః । నసఖేనపితౄయంనహన్యాన్
 తస్యసూకరాన్ ॥ ౩౧ ॥ ఏకాదశ్యాం నభుంజేత యన్మాంత్యం పృచ్ఛసే
 జాన । ఏతత్తేకభిరంసర్వంవ్రతానాముత్తమంవ్రతమ్ ॥ ౩౨ ॥ ఏకాదశీ

సమంనాస్తి కృత్వా యజ్ఞసహస్రకమ్ । అర్జున ఉవాచ ॥ ఉత్తాత్వయా
 కథం దేవపుణ్యేయం సర్వత స్తిథిః ॥ 32 ॥ సర్వేభ్యోపి పవిత్రేయ ముక్తా
 హ్యేకాదశీతిథిః ॥ శ్రీకృష్ణ ఉవాచ ॥ పురాకృతేయగే పార్థ మరునా
 మా హిదానవః ॥ 33 ॥ అత్యద్భుతో మహారాజః సర్వదేవభయ
 జ్ఞురః । ఇంద్రో వినిర్జిత స్తేన అత్యగ్రేణ చ పాణ్డవ ॥ 34 ॥ ఇంద్రేణ
 కథిత స్సర్వవృత్తాస్త శ్శంకరాయనై । సర్వేలోకపరిభ్రష్టా విచరామో
 మహీతలే ॥ 35 ॥ ఉపాయం బ్రూహి మేదేవ అమరాణాంతుకాగతిః ।
 ఈశ్వర ఉవాచ ॥ దేవరాజసురశ్రేష్ఠ యత్రాస్తి గరుడధ్వజః ॥ 36 ॥ శర
 ణ్యశ్చైవ గన్నాథః పరితాణపరాయణః । తత్త్రిగచ్ఛామహేనర్వేన సః
 కార్యం విధాన్యతి ॥ 37 ॥ ఈశస్య వచనం శ్రుత్వా దేవరాజో మహా
 మనాః । పురస్కృత్య మహాదేవం స గణం సమయన్ గమే ॥ 38 ॥ యత్ర దే
 వో జగన్నాథః ప్రసన్న హి జనాదనః । జలమధ్యే ప్రసన్నం తుదృష్ట్వా
 దేవం జగత్పతిమ్ ॥ ౪౦ ॥ కృతాశ్చ లిపుటో భూత్వా రుద్రస్సోత్తరముదీర
 యత్ । ఓం నమో దేవ దేవాయ దేవ దేవైస్సునందిత ॥ ౪౧ ॥ దైత్యా రే
 పుణ్డరీకాక్షః త్రాహి నో మధుసూదన । దైత్యభీతా ఇమే దేవా మయా
 సహ సమాగతాః ॥ ౪౨ ॥ శరణం త్వాం జగన్నాథ త్వంక తాత్వంచ కా
 రకః । త్వంమాతా సర్వలోకానాం త్వమేవ జగతః పితా ॥ ౪౩ ॥ త్వంస్థితి
 స్త్వంతథోత్పత్తి స్త్వచ సంహారకారకః । సహాయ స్త్వంచ దేవానాం
 త్వంచ శాన్తికరః పృథోః ॥ ౪౪ ॥ త్వంధరాచ త్వమాకాశః సర్వవిశ్వోప
 కారకః । భవ స్త్వంచ స్వయం బ్రహ్మైక్రిలోక్య పృథివీలకః ॥ ౪౫ ॥
 త్వం రవి స్త్వం శశాంజ్ఞ త్వం చ దేవో హుతాశనః । హవ్యం హోమో
 హుత స్త్వంచ మంత్ర తంత్రీర్త్విజోజపః ॥ ౪౬ ॥ యజమానశ్చ యజ్ఞ స్త్వం
 ఫలభోక్తా త్వమిశ్వరః । సత్యయారహితం కించిత్ త్రైలోక్యేన చరా
 చరే ॥ ౪౭ ॥ భగవన్ దేవదేవేశ శరణాగతవత్సల । త్రాహితాహి
 మహాయోగీన్భీతానాం శరణభవ ॥ ౪౮ ॥ దానవైర్నిర్జితాదేవాః స్వ
 గభ్రష్టాః కృతావిభో । స్థానభిష్టా జగన్నాథ విచరన్తి మహీతలే ॥
 ౪౯ ॥ రుద్రస్య వచనం శ్రుత్వా విష్ణుర్వచనం బ్రవీత్ । శ్రీభగవానువాచ ।
 ణోఽసౌ దైత్యో మహమాయో దేవా యేన వినిజితాః ॥ ౫౦ ॥
 కింస్థానం తస్య కిన్నామ కింబలంక స్తదాశ్రయః । ఏతత్సర్వం సమాచక్ష్య

మఘవన్నిర్భయోభవ ॥ ౫౦ ॥ ఇంద్రుడివాచ ॥ భగవద్దేవదేవేశ భక్తాను
 గ్రహకారక । దైత్యః పూర్వం మహానాసీన్నాడీజ్ఞ ఇతిస్మృతః ॥
 ౫౧ ॥ బ్రహ్మవంశ సముద్భూతో మహాగ్ర స్సురసూదనః । తస్య
 పుత్రోఽతి విఖ్యాతో మరునామా మహాసురః ॥ ౫౨ ॥ తస్యచంద్రవతీ
 నామ నగరీచ గరియసీ । తస్యాంవస సమస్తాత్మా విశ్వ నిజాత్మవీర్య
 వా ॥ ౫౩ ॥ సురాస్వవశమానిశ్యే నిరాకృత్య తివిప్లవమ్ । ఇద్వాగ్ని
 యమ వాయ్వాశ సోమనిఋఋతి పాశినామ్ ॥ ౫౪ ॥ పదేషుస్వయమే
 వాసీ తూర్వో భూత్వా తపత్యసా । పజన్య స్వయమేవాసీ దేవం
 సర్వాశ్చ దేవతాః ॥ ౫౫ ॥ జహి తందానవం విష్ణో సురాణాం జయమా
 వహ । తస్య తద్యచనం శ్రుత్వా కోపావిష్టో జనాదనః ॥ ౫౬ ॥ ఉవాచ
 శత్రుం దేవేంద్ర! హనిష్యేతం మహాబలమ్ । ప్రయాస్తు సహితాస్స
 ర్వే చంద్రవత్త్వాం మహాబలాః ॥ ౫౭ ॥ ఇత్యుక్త్వాప్రయయు స్సర్వే
 పురస్కృత్య హరింసురాః । దృష్టోదేవైస్తుదై త్యేంద్రో గజమానస్తు
 దానవైః ॥ ౫౮ ॥ అసంఖ్యాత సహస్రైస్తు దివ్యప్రహరణా యుధైః ।
 హన్యమానా స్తదాదేవా అసురై బాహుశాలిభిః ॥ ౫౯ ॥ సంగ్రామం
 తే సముత్సృజ్య పలాయంతే దిశోదశ । తతోద్భుష్టాహృషీకేశం సం
 గ్రామే సముపస్థితమ్ ॥ ౬౦ ॥ అన్వధావ న్నభిక్రద్ధా వివిధాయుధపాణ
 యః । అథతాన్ర ద్రుతాన్రప్త్యా శఙ్ఖచక్ర గదాధరః ॥ ౬౧ ॥ వివ్యాధ
 సర్వగ్రాతేషు శరై రాశీవిషోపమైః । తేనాహతాస్తే శతశో దానవా
 నిధనంగతాః ॥ ౬౨ ॥ ఏకాజ్ఞోదానవ స్థిత్యా యుద్ధ్యమానోముహు
 ముహుః । తస్యోపరిహృషీకేశోయద్యదాయుధ ముత్సృజత్ ॥ ౬౩ ॥
 పుష్పవత్తం సమభ్యేతి కుణ్ఠితం తస్య తేజసా । శస్త్రైస్సైర్విధ్య మానోపి
 యదా జేతుం నశక్యతే ॥ ౬౪ ॥ యయోధ చతదా క్రుద్ధో బాహుభిః
 పరిఘోపమైః । బాహుయుద్ధం కృతంతేన దివ్యవహా సహస్రశమ్ ॥ ౬౫ ॥
 తేనశాంత స్సభగవా గతోబదరికాశ్రమమ్ । తత్ర హైమవతీ నా
 మ్ని గుహాపరమ శోభనా ॥ ౬౬ ॥ తాం ప్రవిశ్య మహాయోగీ శయ
 నాథం జగత్పతిః । యోజనద్వాదశాయామా ఏకద్వారాధనశ్చయ ॥
 ౬౭ ॥ అహంతత్ర ప్రసుప్తోఽస్మి భయభీతోన సంశయః । మహాయు
 ధేన తేనైవ శ్రాంతోఽహం పాణ్డునందన ॥ ౬౮ ॥ దానవః పృథ్వో

లగ్నః ప్రవివేశస తాంగుహమ్ । ప్రసుప్తమాం తదా దృష్ట్వా
 చిస్తయద్దానవో హృది ॥ 20 ॥ హరిమేఽం హనిష్యేహం దానవానాం
 క్షయావహమ్ । ఏవంసుదుర్మతే స్తస్య వ్యవసాయం వ్యవస్యచ ॥ 21 ॥
 సుముద్భూతా మమాంగేభ్యః కన్యైకాచ మహాప్రభా । దివ్య ప్రహ
 రణాదేవీ యుద్ధాయ సముపస్థితా ॥ 22 ॥ ఈశితాదానవేంద్రేణ
 మరుణా పాణ్డనస్థన ! । యుద్ధం సమాహ్నితేన త్రియా తత్రప్రయా
 చితమ్ ॥ 23 ॥ తేనా యుద్ధ్యతసా నిత్యం తాందృష్ట్వా విస్మయం గతః ।
 కేనేయం నిమిత్తా రాద్రా అత్యుగ్రాశశనిపాశినీ ॥ 24 ॥ ఇత్యుక్త్వా
 దానవేంద్రోసా యుయుధే కన్యయాతయా తతస్తయా మహాదేవ్యా
 త్వరయా దానవోబలీ ॥ 25 ॥ ఛిత్వాసర్వాణిశస్త్రాః క్షణేన విరథః
 కృతః । బాహుప్రహరణోపేతో ధావమానో మహాబలాత్ ॥ 26 ॥
 తలేనాఽహత్య హృదయే తయా దేవ్యా నిపాతితః । పునరుత్థాయ సోఽ
 ధావ త్కన్యాహసన కాఙ్క్షయా ॥ 27 ॥ దానవం పునరాయాంతం
 [1] దోషేణా హత్య తచ్ఛరః । క్షణాన్నిపాతయామాస భూమాతచ్చ
 సముజ్జ్వలత్ ॥ 28 ॥ దైత్యః కృత్తశిరాస్సోఽధయయా వైవ స్వతా
 లయమ్ । శేషా భయాదితా దీనాః పాతాళం వివిశుర్ద్విషః ॥ 29 ॥
 తతస్సముత్థితో దేవః పురోదృష్ట్వాఽ సురంహతమ్ । కన్యాం పురస్థితాం
 చాపి కృతాంబలి పుటాం సతామ్ ॥ 30 ॥ విస్మయోత్ఫుల్ల నయనః
 ప్రోవాచ జగతాంపతిః । కేనాయం నిహతస్థ్ల్యే దానవో దుష్టమాన
 సః ॥ 31 ॥ యేన దేవాస్సగన్ధర్వా స్సేంద్రాశ్చసమరుద్గణాః । సనాగా
 స్సహలోకేశా లీలయైవ వివిజితాః ॥ 32 ॥ యేనాహం నిజితో
 భూత్వా భీతస్సప్తో గుహామిమామ్ । కేనకారుణ్య భావేన నిక్షిప్తోఽ
 హం పలాయితః ॥ 33 ॥ కన్యోవాచ ॥ మయా వినిహతోదైత్యస్త్వదం
 శోమ్భూతయాప్రభో । దృష్ట్వా సుప్తం హరేత్వాంతు యతోహంతుం
 సముద్యతః ॥ 34 ॥ త్రైలోక్యకంటకస్యేత్థం వ్యవసాయం ప్రబుధ్యచ ।
 హతోమయా దురాత్మాసాదేవతా నిభయాఃకృతాః ॥ 35 ॥ తవై
 వాహం మహాశక్తిః సర్వశత్రుభయఙ్కరీ । త్రైలోక్యరక్షణార్థాయ
 హతో లోక భయఙ్కరః ॥ 36 ॥ నిహతం దానవందృష్ట్వాకి మాశ్చ

ర్యంవదప్రభో || శ్రీభగవానువాచ || నిహతేదాన వేద్యేస్మి స్సంతుష్టః
 హంతవానఘే || ౮౭ || హృష్టాః పుష్టాశ్చ వై దేవా ఆనంద స్సమజా
 యత | ఆనందఃప్రియ లోకేషు దేవానాం య స్త్యయాకృతః || ౮౮ ||
 ప్రసన్నోస్మ్యనఘేతుభ్యం వరః వరయ సువ్రతే! దదామితంనసం దేహో
 యత్సురై రపి దుర్లభమ్ || ౮౯ || కన్యోవాచ || యదితుష్టః సిమేదేవ
 యదిదేయో వరోమమ | తారయేఽహం మహాపాపా దుష్పాసపరం
 నరమ్ || ౯౦ || ఉపవాసస్య యత్పూర్వం తస్యాథం న క్తభోజనే |
 తదథంచ భవేత్తస్య ఏకభుక్తం కరోతియః || ౯౧ || యఃకరోతివ్రతం
 భక్త్యా దినేమమ జితేంద్రియః | సగత్వావైష్ణవం స్థానం కల్పకోటిశతా
 నిచ || ౯౨ || భుజ్ఞానో వివిధాన్యోగా నుపవాసీ జితేంద్రియః | భగవం
 స్త్వత్ప్రసాదేన భవత్వేష వరో మమ || ౯౩ || ఉపవాసంచ నక్తంచ
 ఏకభుక్తంకరోతియః | తస్యధమంచ విత్తంచ మోక్షం దేహి జనాదా
 న || ౯౪ || శ్రీభగవానువాచ || యత్స్వంవదసి కల్యాణి! తత్సర్వంచ
 భవిష్యతి | మమభక్తాశ్చ యేలోకా స్తవభక్తాశ్చ యేనరాః || ౯౫ ||
 త్రిమలోకేషు విఖ్యాతాః ప్రాప్స్యంతి మమసన్నిధిమ్ | ఏకాదశ్యాం
 సముత్పన్నామమశక్తిః పరా యతః || ౯౬ || అతఏకాదశీత్యేవం తవనా
 మభవిష్యతి | దగ్ధాపాపాని సర్వాణి దాస్యామి పదమవ్యయమ్ || ౯౭ ||
 [1] త్పతీయా చాష్టమిచైవ సవమీచ చతుర్దశీ | ఏకాదశీవిశేషేణ
 తిథయోమే మహాప్రియాః || ౯౮ || సర్వతీర్థాధికంపుణ్యం సర్వ దానా
 దికం ఫలమ్ | సర్వప్రతాదికంచైవ సత్యం సత్యంవదామితే || ౯౯ || ఏవం
 దత్వావరం తస్యా స్తత్రై వాంతరధీయత | హృష్టా తుష్టాతుసాజాతా
 తదా ఏకాదశీతిథిః || ౧౦౦ || ఇమామేకా దశీంపార్థకరిష్యంతి సరాస్తుయే!
 తేషాం శత్రుం హనిష్యామి దాస్యామి పరమాంగతిమ్ || ౧౦౧ || అన్యే
 పియే కరిష్యంతి ఏకాదశ్యా మహావ్రతమ్ | హరామితేషాం విఘ్నంశ్చ
 సర్వసిద్ధిం దదామిచ || ౧౦౨ || ఏవముక్త్యాసముత్పత్తిరేకాదశ్యాః
 పృథాసుత | ఇమామేకాదశీనిత్యా సర్వపాపక్షయజ్ఞురీ || ౧౦౩ || ఏకై
 వచ మహాపుత్ర్యా సర్వపాపనిషాదనీ | ఉదితా సర్వలోకేషు సర్వసిద్ధి-

[1] అక్షతృతీయా, కృష్ణాష్టమి, శ్రీరామనవమి, నృసింహ
 చతుర్దశి.

కరీతిభిః || ౧౦౫ || అంతరం నైవకర్తవ్యం సమస్తైర్వ్రతకారిభిః । తిథిరే
కాభవేత్సర్వా పక్షయో రుభయోరపి || ౧౦౬ || ఏకాదశీతుసంపూర్ణా
[1] ప్రభాతేఘటికాయది । సాతిభిః పరిహతావ్యా ఉపోష్యా ద్వాదశీ
తదా || ౧౦౭ || ఏవంవిధా మయాపోక్తాపక్షయోరుభయోరపి । ఉప
వాసం ప్రకుర్వన్తి ఏకాదశ్యాంసరాశ్చయే || ౧౦౮ || తేయాన్తిపరమం
స్థానం యత్రాస్తేగరుడధ్యజః । ధన్యాస్తేమానవాలోకే విష్ణుభక్తిపరా
యణాః || ౧౦౯ || ఏకాదశ్యాస్తు మాహాత్మ్యం సర్వ లోకేషుయః
పరేత్ । ఆశ్వమేధస్య యత్పుణ్యం తదాప్నోతి నసంశయః || ౧౧౦ ||
ఏకాదశ్యాం నిరాహారః స్థిత్యాచాహంపరేఽహని । భోక్త్యామిపుణ్డరీ
కాక్ష శరణంమేభవాచ్యత || ౧౧౧ || ఇత్యుచ్చార్య తతోవిద్వాన్
పుష్పాంజలి మథార్పయేత్ । అష్టాక్షరేణ మంత్రేణ త్రిజన్మే నాభి
మంత్రితమ్ || ౧౧౨ || ఉపవాస ఫలపేషుః పితౄత్పాత్రగతంజలమ్ ।
దివానిద్రాపరాన్నంచ పునరోజనమైఘనే || ౧౧౩ || [2] డైద్రంకాం
స్యామిమంత్రేణ ద్వాదశ్యామప్తవజయేత్ । అసంభాష్యంహిసంభాష్య
భక్షయే త్తులసీదశమ్ || ౧౧౪ || ఆమలక్యాః ఫలంవాపి పారణేభక్త్య
శుద్ధతి । ఆమధ్యాహ్నచ్చ రాజేన్ద్రా ద్వాదశ్యామరుణోదయే || ౧౧౫ ||
స్నానార్చనక్రియాః కార్యాదాన హోమాదిసంయుతాః । సంకటే
విషమేప్రాప్తే ద్వాదశ్యాః పారణం కథమ్ || ౧౧౬ || అద్భిస్తుపారణం
కుర్యా త్పునర్భుక్తంనదోషకృత్ । యశ్శృణోతిదివారాత్రా నరోవిష్ణు
పరాయణః || ౧౧౭ || తద్భక్తముఖనిష్పన్నాం కథాంవిష్టోస్తు మంగళామ్ ।
కల్పకోటి సమాయుక్తో విష్ణులోకే మహీయతే || ౧౧౮ || ఏకాదశ్యాశ్చ
మాహాత్మ్యం పాదమేకంశృణోతియః । బ్రహ్మహత్యాదికంపాపం నశ్య
తేనాత్రీసంశయః || ౧౧౯ || విష్ణుధర్మసమం నాస్తివ్రతంనామ సనాత
నమ్ || ౧౨౦ ||

ఇతి శ్రీ భవిష్యోత్తరపురాణే శ్రీకృష్ణాజ్ఞానసంవాదే

కాతీక కృష్ణై కాదశీ మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్ .

[1] పరదినేసూర్యోదయకాలే. [2] మధు, కాంధ్యపాత్రస్థితవస్తుమాంసం

శ్రీ రస్తు

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే.

మార్గశీమః శుక్లకాదశీ మోక్షదా మాహాత్మ్యప్రారమ్భః.

వైఖానసస్వపితుః మోక్షప్రాప్తికథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ ॥ వందే విష్ణుం ప్రభుం సాక్షాత్లోకత్రయ
 సుఖప్రదమ్ । విశ్వేశం విశ్వకర్తారం పురాణం పురుషోత్తమమ్ ॥౧॥
 పృచ్ఛామి దేవదేవేశ! సంశయోఽస్తి మహాన్మమ । లోకానాంతు
 హితార్థాయ పాపానాంచ క్షయాయచ ॥ ౨ ॥ మార్గశీమే సితేపక్షే
 కిన్నామైకాదశీధవేత్ । కీదృశశ్చ విధిస్తస్యాః కోదేవస్తత్ర పూజ్యతే
 ౩ ॥ ఏత దా చక్షుషే స్వామిన్విస్తరేణ యథాతథమ్ ॥ శ్రీకృష్ణ ఉవా
 చ॥ సవ్యకృష్ణం త్వయా రాజన్ సాధుతే విపులం యశః ॥ ౪ ॥ కథ
 యిష్యామి రాజేంద్ర! హరివాసర ముత్తమమ్ । ఉత్పన్నాసాఽసితేప
 క్షేద్వాదశీ మమవల్లభా ॥ ౫ ॥ కార్తికేచ సముత్పన్నా మమదేహాన్న
 రాధిప! । మురస్యచ వధాధాయ ప్రఖ్యాతా మమవల్లభా ॥ ౬ ॥
 కథితా సా మయా చైవ త్వదగ్రే రాజన త్తమ! పూర్వమేకాదశీరాజన్
 త్రైలోక్యే సచరాచరే ॥ ౭ ॥ కార్తికేచా సితేపక్షే చోత్పత్తిరితి నా
 మతః । అతఃపరం ప్రవక్ష్యామి మార్గశీర్ష సితాంతథా ॥ ౮ ॥ తస్యా
 శ్రవణమాత్రే వాజపేయ ఫలం లభేత్ । మోక్షానామ్నీతి విఖ్యా
 తా సర్వపాపహరా పరా ॥ ౯ ॥ దేవం దామోదరం తస్యాం పూజ
 యేచ్ఛ ప్రయత్నతః । తత్రాపి పూజనం చైవ గీతవృత్తై స్సమజ్గళైః ॥
 ౧౦॥ శృణురాజేంద్ర! వక్ష్యామి కథాం పారాణికిం శుభామ్ । అథో
 గతిం గతా యేవై పితృమాతృసుతాదయః ॥ ౧౧ ॥ అస్యాః పుణ్య
 ప్రభావేన స్వర్గం యాంతి నసంశయః । ఏతస్మా త్కారణా ద్రాజన్
 మహిమానం శృణుష్వతత్ ॥ ౧౨ ॥ పురావైనగరే రమ్యే గోకులే
 న్యవసన్నవః । వైఖానసేతి రాజర్షిః పుత్రపత్నీలయ స్సృజాః ॥౧౩॥
 ద్విజాశ్చ న్యవసంస్తత్ర చతుర్వేద పరాయణాః । ఏవం సరాజ్యంకుర్వా
 ణో రాత్రౌతు స్వప్నమధ్యతః ॥ ౧౪॥ దదర్శజనకం స్వంతు అథోయో

నిగతం నృపః । ఏవం దృష్ట్వాతు తం తత్ర విస్మయో త్సుల్లలోచనః ।
 ౧౧ ॥ కథయామాస వృత్తాంతం ద్విజాగ్రే స్వప్న సంభవమ్ ॥ రాజో
 వాచ ॥ మయాతు స్వపితా దృష్టో నరకే పతితోద్విజాః ॥ ౧౨ ॥ తా
 యస్వేతి మాం తాత అధోయోనిగతం సుత । ఇతి బుభ్రువాణస్స తదా
 మయాదృష్టః పితా స్వయమ్ ॥ ౧౩ ॥ తదా ప్రభృతి భోవిప్రా నాహం
 శమలభామ్యహా । ఏతద్రాజ్యం మమమహదసహ్య మసుఖంతథా ।
 ౧౪ ॥ అశ్వా గజా రథాశ్చైవ సమాం రోచన్తి సర్వథా । వకోశోపి
 సుఖాయేతి నకింశ్యత్సుఖదం మమ ॥ ౧౫ ॥ నదారా న సుతా మహ్యం
 రోచన్తి ద్విజస త్తమాః । కిం కరోమి క్వగచ్ఛామి శరీరం మేతు
 దహ్యతే ॥ ౧౬ ॥ దానం వ్రతం తపోయోగోయేనైవ మమపూర్వజాః ।
 మోక్షమాయాన్తివిప్రేన్ద్రాస్తదేవ కథయన్తుమే ॥ ౧౭ ॥ కిం తేన జీవితా
 లోకేసుపుత్రేణ బలీయసాపితాతు యస్యనరకేతస్య జన్మ నిరర్థకమ్ ॥
 ౧౮ ॥ బ్రాహ్మణాణామః ॥ పర్వతస్య మునేరత్ర ఆశ్రమో నికటే
 నృప । గమ్యతాం రాజ శాదుల భూతంభవ్యం విజానతః ॥ ౧౯ ॥
 తేషాంశ్రుత్వాతతోవాక్యం వైఖానో రాజస త్తమః । జగామ తత్ర
 యత్రాసా ఆశ్రమే పర్వతోమునిః ॥ ౨౦ ॥ బ్రాహ్మణై ర్వేష్టితశ్చా
 నైః ప్రజాభిశ్చసమస్తతః । ఆశ్రమో విపులస్తస్య మునిభి స్సన్నిపే
 వితః ॥ ౨౧ ॥ ఋగ్వేదిభి ర్వాణజపైశ్చ సామాధర్మిణోవిదైః ॥ వేష్టి
 తో మునిభిస్తత్ర ద్వితీయథవపదృజః ॥ ౨౨ ॥ దృష్ట్వాతం మునిశా
 రూలం రాజావైఖానసస్తదా । జగామ చావనిం మూర్ఖాన్ దృష్టవ
 త్ప్రణమానుచ ॥ ౨౩ ॥ పప్రచ్ఛ కుశలం తస్య సప్తస్వజేష్వ సౌమునిః ।
 రాజ్యే నిష్కంతుకత్వంచ రాజ్యం సౌఖ్యసమన్వితమ్ ॥ ౨౪ ॥ రాజో
 వాచ ॥ ప్రసాదా త్కుశలం విప్ర అగ్రేషు మమసప్తసు । విభవేష్వసు
 కూలేషు కశ్చిద్విష్నుడపస్థితః ॥ ౨౫ ॥ ఏతం మే సంశయం బ్రాహ్మణ
 ప్రప్తంత్యాంచ సమాగతః । ఏవం శ్రుత్వా నృపవచః పర్వతో ముని
 స త్తమః ॥ ౨౬ ॥ ధ్యాన స్థిమితనేతోఽసౌ భూతం భవ్యం విచింతయత్ ।
 ముహూర్తమేకం ధ్యాత్వాచ ప్రత్యువాచ నృపోత్తమమ్ ॥ ౨౭ ॥ ముని
 రువాచ ॥ జానేహం ననరాజేంద్ర పితుః పాపం వికర్మణః ! పూర్వ
 జన్మనితేపిత్రా సపత్నీ కృతద్వేషతః ॥ ౨౮ ॥ కామాసక్తేన చైకత్ర

ఋతుభజ్ఞః కృతః స్త్రియః । తామీ దేహీతీ జల్పంత్యా [1] ఋతు
దానం సరాధిప ॥ 33 ॥ తేనవై తవ పితౄతా సదత్తో ఋతు రాగ
హత్ । కర్మణాతేన సతతం సరకే పతితోహ్యాయమ్ ॥ 34 ॥ రాజో
వాచ ॥ కేనవై ప్రతదానేన మోక్ష స్తస్య భవేన్నునే । నిరయా త్పావ
సంయుక్తా త్తస్మమాచత్వ పృచ్ఛతః ॥ 35 ॥ మునిరువాచ ॥ మాగ్
శీరే సితేపక్షే మోక్షానామ్ని హరే స్తిథిః । సర్వైస్తు తద్వృతం
కృత్వాపితే పుణ్యం ప్రదీయతామ్ ॥ 36 ॥ తస్యాః పూజప్రభావేన
మోక్ష స్తస్య భవిష్యతి । మునే ర్వాక్యంతత శ్శుభ్రాస్తా నృప స్వగృ
హమాగతః ॥ 37 ॥ [2] ఆగ్రహాయణికిం కృచ్ఛా త్ప్రాప్తో భరతస
త్తమ । అస్తఃపురచరై స్సర్వైః పుత్రైదా రైస్తథానృపః ॥ 38 ॥
వృతం కృత్వా విధానేన పుణ్యం దత్వా నృపాయతత్ । తస్మిన్దత్తే
తదా పుణ్యే పుష్పవృష్టిరభూ ద్దినః ॥ 39 ॥ వైఖానసః ? పితా తేన
గత స్వగృహంస్తుతోగణైః । రాజాన మస్త రిక్షాచ్చ శుద్ధాం గిర మభా
వత ॥ 40 ॥ స్వస్త్వస్తుతే పుత్ర సదే త్యుక్తాస త్రిదివంగతః । ఏవం
యః కురుతే రాజన్మోక్షదై కాదశీ మిమామ్ ॥ 41 ॥ తస్య పాపం క్షయం
యాతి మృతోమోక్ష మవాప్నుయాత్ । నాన్యాపరతరా కాచిన్మో
క్షదా విమలా శుభా ॥ 42 ॥ పుణ్యసఖ్యాంతు రాజేన్ద్ర సజానేహం
తుయ్యైకృతా । పరనా చ్చనణా త్తస్యా వాజ పేయ ఫలం లభేత్ ॥ 43 ॥
చింతామణి సమా హ్యేషా స్వగృహమోక్షప్రదానయసి ॥ 44 ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే మా శీష శుక్లకాదశ్యా

మోక్షదానామ్నా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్ .

[1] ఋతుస్నానానంతరసంభాగమ్ [2] మార్గశీర్ష మాసమ్.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే.

మార్గశీవః కృష్ణైకాదశీ సఫలా మాహాత్మ్య ప్రారమ్భః.

రాజ్యభప్తస్యలుమ్మకస్య పునః రాజ్యప్రాప్తిమోక్షలాభకథా

యుధిష్ఠిరఉవాచ || మార్గశీరస్యకృష్ణైశ్చ ద్వాదశీ యా భవే
త్రప్రభో ! | కిన్నామ్నీ కోవిధిస్తస్యాః కోకేవస్తత్ర పూజ్యతే || ౧ ||
సత దాచక్ష్యమే స్వామి నిస్తరేణ జరాదాన || శ్రీకృష్ణఉవాచ || కథ
యిష్యామి రాజేంద్ర ! భవతస్సేవహకారణాత్ || ౨ || తథా తుష్టిర్నమే
రాజ్ క్రతుభిశ్చాప్తదక్షిణైః | యథా తుష్టిర్భవేన్మహ్యా మేకాద
శ్యావ్రతేననై | ౩ || తస్మాత్సర్వప్రయత్నేన కర్తవ్యో హరివాసరః |
మార్గస్య కృష్ణవత్తేతు ద్వాదశీ యా భవేన్మృత || ౪ || తస్మాత్ప్రేవచ మా
హాత్మ్యం శృణుష్వైకాగ్రమానసః | గదితాశ్చైవతా రాజన్నేకాదశ్యో
భవంతిహి || ౫ || తాసామపిహిసర్వాసాం వికల్పంనైవకారయేత్ | తథాపి
హ్యేకాదశ్యాశ్చ శృణు రాజన్కథానకమ్ || ౬ || అతఃపరం ప్రవక్ష్యామి
మార్గస్యైకాదశీంఽపి లోకానాం చ హితార్థాయ కథయిష్యేవిధింతవ
|| ౭ || మార్గస్యకృష్ణవత్తే యా సఫలానామహమతః | నారాయణోధిదేవో
స్యాఃపూజయేత్తం ప్రయత్నతః || ౮ || పూర్ణేన విధినా రాజ్ కర్తవ్యై
కాదశీజనైః | నాగారాంచ యథాశేషః పక్షీణామగరుహ్యథా || ౯ ||
యథాశ్వమేధో యజ్ఞానాం నదీనాం జాహ్నువీయథా | వ్రతానాంచ
తథారాజ్ ప్రవర్తైకాదశీ తిథిః || ౧౦ || తేజనా భరతశ్రేష్ఠ మమ పూ
జ్యాశ్చ సర్వశః | హరివాసరసంసక్తా వతంతే యేజనా భృశమ్ || ౧౧ ||
సఫలా నామ యా ప్రోక్తా తస్యాః పూజావిధింశృణు | ఫలైర్మాం
పూజయేత్తత్ర కాలదేశోద్భవై శ్శుభైః || ౧౨ || నారికేళఫలై శ్శుద్ధై
స్తథానై బీజపూరకైః | జంబీరై దాడిమైశ్చైవ తథాపూగీఫలై రపి ||
౧౩ || లవంగై ర్వివిధై శ్చాన్యైస్తథా చామ్రఫలాదిభిః | పూజయే
ద్దేవదేవేశం ధూపైదీపై ర్యథాకృమమ్ || ౧౪ || సఫలాయాం దీప
దానం విశేషేణ ప్రకీర్తితమ్ | రాత్రౌజాగరణంతత్ర కర్తవ్యం చప్ర
యత్నతః || ౧౫ || యావ దున్నీలయేన్నేత్రం తావజ్జగతియోనిశి |
ఏకాగ్రమానసో భూత్వా తస్య పుణ్యం శృణుష్వతత్ || ౧౬ || తత్స

మోనా స్తివైయజ్ఞ స్తీర్థం తత్సదృశం నహి తత్సమం సప్రతం కించి
 దిహలోకే సరాధిప ॥౧౭॥ పశ్చావర్ష సహస్రాణి తప స్తప్త్యాచ యత్ఫ
 లమ్ తత్ఫలం సమవాప్నోతి సఫలాయాప్రతేనవై ॥౧౮॥ శ్రూయతాం
 రాజశార్దుల సఫలాయాకథానమ్ । చంపావతీతివిఖ్యాతా పురీ మా
 హిష్మతస్యచ ॥ ౧౯॥ మాహిష్మతస్యరాజసే శ్చత్వార శ్చాభవత్
 సుతాః । తేసామధ్యేతుయోజ్యేష్ఠస్సమహాపాపసంయుతః ॥ ౨౦ ॥ పర
 దారాభిగామీచ వేశ్యాసంగరతస్సదాపితుర్ద్వయం సపాపిష్ఠో గమయా
 మాస సర్వశః ॥ ౨౧॥ అసద్వృత్తిరతో నిత్యం దేవతాద్విజనిదకః ।
 వైష్ణవానాంచ దేవానాం నిత్యోన్మీదారతస్సచ ॥ ౨౨ ॥ ఈదృగ్విధంతదా
 దృష్ట్వా పుత్రంమాహిష్మతోనృపః । లుంపకోనామనామ్నోతి కృతవా
 సత్యమర్షితః ॥ ౨౩ ॥ రాజ్యాన్నిష్కాసిత స్తేనపితౄచైవాపిబంధుభిః ।
 పరివారజన్తస్సర్వైస్సృక్తోరాజ్ఞోభయాద్ధిహి ॥ ౨౪ ॥ లుమ్పకోపితదాత్యక్త
 శ్చింతయామాస కేవలః । మయాత్రకింప్రకర్తవ్యం త్యక్తః పితౄచ
 శాన్తవై ॥ ౨౫ ॥ ఇతిచింతాపరోభూత్వా మతింపాపేతదాకరోత్ ।
 మయాతుగమనంకార్యం వనేత్యక్త్వాపురంపితుః ॥ ౨౬ ॥ తస్మాద్వనా
 త్పితు స్సర్వం వ్యాపయిష్యే పురంనిశి । దివా వనే చరిష్యామి రాత్రా
 వపి పితుఃపురమ్ ॥ ౨౭ ॥ ఇత్యేవంస మతిం కృత్వా లుంపకో [1] దైవ
 పాతితః । నిర్జగమపురా తస్మాత్ గతో౭ సౌగహనం వనమ్ ॥ ౨౮॥
 జీవఘాతకరో నిత్యం నిత్యంస్తేయ పరాయణః । సర్వంచ నగరంతేన
 ముషితం పాప కర్మణా ॥ ౨౯ ॥ గృహీతశ్చ పరిత్యక్తో రాజ్ఞో మాహి
 ష్మతే భ్యయాత్ । జన్మాన్తరీ యపాపేన రాజ్యభ్రష్ట స్సపావకృత్ ॥
 ౩౦ ॥ ఆమిషాభిరతో నిత్యంనిత్యం వైఫలభక్షకః । ఆశ్రమ స్తస్య దుష్టస్య
 వాసు దేవస్య సమ్మతః ॥ ౩౧ ॥ అశ్వత్థోవతేతే తత్ర
 జీరో బహుళ వాషికః । [2] దేవత్వం తస్య వృక్షస్య వర్తతే
 తద్వనే మహత్ ॥ ౩౨ ॥ తత్రైవ నివసంశ్చాసౌ లుమ్పకః పాపబుద్ధి
 మా ॥ ఏవం కాల క్రమేనైవ వసత స్తస్య పాపినః ॥ ౩౩ ॥ దుష్కర్మ
 నిరతస్యాస్య కుర్వతః కర్మనిద్రితమ్ । మార్గస్య కృష్ణవక్షేతు పూర్వాష్టే

[1] అదృష్టహీనః. [2] అశ్వత్థస్సర్వవృక్షాణామితిగీతావాక్యాను
సారేణ.

సఫలాదినే || 34 || దశమీదివసే రాజ్ నిశాయాం శీతపీడితః | లుమ్మ
 కో వస్త్రహీనోనై నిశ్చేష్టో హ్యభవత్తదా || 35 || పీడ్యమానస్తు
 శీతేన అశ్వత్థస్య సమీపగః | సనిద్రాణ సుఖంతస్య గతప్రాణ ఇవా
 భవత్ || 36 || పీడయన్ దశనైః కణ్ఠా నేవంచ గమితానిశా | భానూ
 దయేపి తస్యాథ నసంజ్ఞా సమజాయత || 37 || లుమ్మకో గతస్త్వస్తు
 సఫలాదినే తదా | మధ్యాహ్నసమయే ప్రాప్తే సంజ్ఞాలేఖే సలుమ్మ
 కః || 38 || ప్రాప్తసంజ్ఞో ముహూర్తేన చోత్థితోఽసౌ తదాసనాత్ |
 ప్రస్థలంశ్చ పదన్యాసైః పజ్జువచ్ఛలితో ముహూః || 39 || వనమధ్యే గత
 స్తత్ర తుత్తృష్ణా పీడితోఽభవత్ | సతక్తి జీవ ఘోతస్య లుమ్మ
 కస్య దురాత్మనః || 40 || ఫలాని భూమా పతితా న్యాజహర సలుమ్మ
 కః | యావత్సచా గతస్తత్ర తావదస్తమగాద్రవిః || 41 || కింభవ్యతి
 తాతేతి విలలా పాతి దుఃఖతః | ఫలాని తానిసర్వాణి వృక్ష మూలేన్య
 వేదయత్ || 42 || ప్రత్యువాచ ఫలై రేభిః ప్రీయతాం భగవాన్
 హరిః | ఉపవిష్టో లుమ్మకశ్చ నిద్రాం లేఖేన నైనిశి || 43 || తేన జాగర
 ణంజాతం భగవాన్మధుసూదనః | ఫలానాం పూజనంమేనే సఫలాయా
 స్తథావ్రతమ్ || 44 || కృతమేవం లుమ్మకేన హ్యకస్మాద్వృత ముత్త
 మమ్ | తేన వ్రతప్రభావేన ప్రాప్తం రాజ్య మకణ్ఠకమ్ || 45 || పు
 ణ్యాంకురోదయా ద్వాజ్జ్ యథాప్రాప్తం తథాశృణు | రవే రుద
 యవేశాయాం దివ్యోఽశ్వశ్చా జగామహా || 46 || దివ్యవస్తు పరీవారో
 లుమ్మకస్య సమీపతః | తస్థా స తురగో రాజ్ వాగువాచాశరీరిణీ ||
 47 || ప్రాప్నుహిత్వం [1] నృపమత ! స్వంరాజ్యం హతకణ్ఠకమ్ | వాసు
 దేవ ప్రసాదేన సఫలాయాః ప్రభావతః || 48 || పితృస్సమీపంగచ్ఛ
 త్వం భుజ్జ్వరాజ్యమకంటకమ్ | తథేత్యుక్త్వాత్వసౌ తత్ర దివ్యరూప
 ధరోఽభవత్ || 49 || కృష్ణేమతిశ్చతస్యాసీ త్పరమా నైష్ఠవిత్థా |
 దివ్యాభరణభోభాఢ్య స్తాతం సత్వాస్థితోగృహే || 50 || నైష్ఠవాయ
 తతోదత్తం పితరాజ్యమకణ్ఠకమ్ | కృతం రాజ్యంతుతేనైవ వహా
 ణి నుబహూన్యపి || 51 || హరివాసరసంలీనో విష్ణుభక్తిరతస్సదా |
 మనోజ్ఞాస్తస్య పుత్రాస్సు దా రాకృష్ణ ప్రసాదతః || 52 || తతస్స

వార్ధ కే ప్రాప్తే రాజ్యేపుత్రం నివేశ్యచ । వసంగతస్సంయతాత్మా
 విష్ణుభక్తిపరాయణః ॥ ౫౩ ॥ సాధయిత్వా తథాత్మానం విష్ణులోకం
 జగామహ । గతఃకృష్ణస్యసాన్నిధ్యే యత్ర గత్వానశోచతి ॥ ౫౪ ॥
 ఏవంయేవై ప్రకుర్వన్తి సఫలైకాదశీ వ్రతమ్ । ఇహలోకే యశః
 ప్రాప్య మోక్షం యాన్యస్త్రసంశయః ॥ ౫౫ ॥ ధన్యాస్తే మానవా
 లోకే సఫలా వ్రతకారిణః । తస్మిన్జన్మనితేమోక్షం లభన్తేనాత్రసం
 శయః ॥ ౫౬ ॥ సఫలాయాశ్చ మాహాత్మ్యశ్రవణా ద్ధివిశాంపతే । రాజ
 సూయ ఫలం ప్రాప్య వసేత్స్వర్గేచ మానవః ॥ ౫౭ ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే మార్గశీర్ష కృష్ణైకాదశ్యా

సఫలనామ్నాశ్చ మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే .

పాపశుక్లకాదశీ పుత్రదా మాహత్యై ప్రారమ్భః .

సుకేతురాజః పుత్రప్రాప్తికథా

యాధిష్ఠిర ఉవాచ || కథితావై త్వమాకృష్ణ సఫలై కాదశీశుభా |
 కథయస్వ ప్రసాదేన శుక్లాపాపస్య యాభవేత్ || ౧ || కిన్నామకోవిధి
 స్తస్యాః కోదేవ స్తత్రపూజ్యతే | కష్టైరుష్టౌ హృషీకేశస్త్యమేవ
 పురుషోత్తమ || ౨ || శ్రీష్టఉవాచ | శృణురాజ స్ప్రివత్యౌమి శుక్లా
 పాపస్యయాభవేత్ | తస్యావిధిం మహారాజ్ లోకానాం చ హితా
 యవై || ౩ || పూర్ణేన విధినా రాజ్ కర్తవ్యైషా పరియత్నతః |
 పుత్రదేతి చ నామ్నా సా సర్వపాపహరావరా || ౪ || నారాయణోఽ
 ధిదేవోఽస్యాః కామద స్థిద్ధిదాయకః | నాతః పరతరా కాచిత్తై
 లోక్యే సచరాచరే || ౫ || విద్యావస్తం యశస్వస్తం కరోతి చ నరం
 హరిః | శృణు రాజస్ప్రివత్యౌమి కథాం పాపహరాం పరామ్ || ౬ || పురీ
 భద్రావతీ నామ్నా రాజా తత్ర సుకేతుమాన్ | తస్య రాజ్ఞోఽథరా
 జ్జీచ శైబ్యానామ్నితి విశుతా || ౭ || పుత్రహీనేన రాజ్ఞాచ కాలో
 నీతో మనోరథైః | నైవాత్మజం నృపా లేభే వంశకర్తార మేవచ || ౮ ||
 తేనైవ రాజ్ఞా ధర్మేణ చిన్తితం బహుకాలతః | కింకరోమి క్వగచ్ఛామి
 సుతప్రాప్తిః కథం భవేత్ || ౯ || స రాష్ట్రేన పురే సౌఖ్యం లేభే
 రాజా సుకేతుమాన్ | శైబ్యయా కాస్తయా సాధణం ప్రత్యహం
 దుఃఖతోఽభవత్ || ౧౦ || తాపుభౌ దమ్పతీ నిత్యం చింతాశోకవరాయ
 ణౌ | పితరస్తు జలం దత్తం కవోష్ణ ముపభుజ్యతే || ౧౧ || రాజః పశ్చా
 న్నవశ్యామో యోఽస్కాంత్యుతర్ప యివ్యతి | ఇత్యేవం సంస్కరంతోఽ
 స్య పితరో దుఃఖనోఽభవత్ || ౧౨ || తేషాం తద్దుఃఖమాలంచ జ్ఞాత్వా
 రాజా వ్యతప్యత | సబాన్ధవా నమిత్రాణి నామాత్యా స్సుహృదస్తథా
 ౧౩ || రోచస్తే తస్య భూపస్య నగజాశ్వ పదాతయః | నైరాశ్యం భూప
 తే స్తస్య మనస్యేవమజాయత || ౧౪ || నరస్య పుత్రహీనస్య నాస్తివై

జన్మనః ఫలమ్ । అపుత్రస్య గృహం శూన్యం హృదయం దుఃఖతం
 సదా ॥౧౧॥ పితృదేవ మనుష్యాణాం నాన్యతమోనుతం వినా । తస్మా
 త్సర్వ ప్రయత్నేన సుత ముత్పాదయేన్నరః ॥౧౨॥ ఇహలోకే యశ
 స్తేషాం పరలోకేశుభాగతిః । యేషాంతు కర్మకర్తృణాం పుణ్యం
 జన్మశతోద్భవమ్ ॥ ౧౩ ॥ ఆయురారోగ్య సంపత్తిస్తేషాం కేహప్రప
 తతే । పుత్రతాః పౌత్రాశ్చలోకాశ్చ భవేయః పుణ్యకర్మణామ్ ॥౧౪॥
 పుణ్యం వినాసచ ప్రాప్తి ర్విష్ణుభక్తిం వినాతథా । పుత్రాణాం సంపదో
 వాపి విద్యాయాశ్చేతిమే మతిః ॥ ౧౫ ॥ ఏవంచిస్తయమానోఽసౌ
 రాజాశర్మ నలబ్ధవాక్ ॥ ప్రత్యుపేచిస్తయ ద్రాజానిశీథే చిస్తయ
 తథా ॥ ౧౬ ॥ తతశ్చాత్మవినాశంవై విచార్యాథ సుకేతుమాక్ ॥
 ఆత్మఘాతే [1] దుర్గతించ చింతయిత్వా తదానృపః ॥ ౧౭ ॥ దృష్ట్వా
 త్సదేహం ప్రక్షీణ మపుత్రత్వం తథైవచ । పున ర్విచార్యాత్మబుద్ధ్యా
 హ్యత్సనో హితకారణమ్ ॥ ౧౮ ॥ అశ్వారూఢస్తతోరాజా జగామ
 గహనం వనమ్ । పురోహితాదయ స్సర్వే నజానన్తి గతం నృపమ్ ॥
 ౧౯ ॥ గంభీరే విపినే రాజా మృగవక్షి నిషేవితే । విచచార తదాతస్మి
 న్వనేవృక్షాన్విలోకయత్ ॥ ౨౦ ॥ వటానశ్వత్థ బిల్వాంశ్చ ఖర్జూరా
 న్సనసాం స్తథా । మకుళాంశ్చ [2] సదాపణాన్ తిన్దులాం స్త్రీకానపి ॥
 ౨౧ ॥ సాలాం స్తాలాం స్తమలాంశ్చ దదర్శ సరళా న్నృపః । ఇక్లుదీ
 కకుభాంశ్చైవ శ్లేష్మాతక [3] విభీతకాన్ ॥ ౨౨ ॥ సల్లక్ష్మీ కరమర్దాంశ్చ
 పాటలాన్థదిరానపి । శాకాంశ్చైవ పలాశాంశ్చ శోభితాన్దృశేనృపః ॥
 ౨౩ ॥ మృగవ్యాఘ్రపరాహంశ్చ సింహాన్యాభామృగానపి । గవయా
 స్కృష్ణసారాంశ్చ స్తృగాలాన్యశకానపి ॥ ౨౪ ॥ వనమౌజాఞ్జరకా
 న్ముక్తిరాన్ [4] శల్లకాం శ్చమరానపి । దదర్శ భుజగాన్రాజా వల్మీ
 కాదభి నిస్సృతాన్ ॥ ౨౫ ॥ తథా వనగజాన్సృతాన్కల్పభైస్సహ సజ్జ
 తాన్ ॥ యూధపాంశ్చ చతుర్దంతాన్కరిణీ గణ మధ్యగాన్ ॥ ౨౬ ॥

[1] సరకమ్. ఆస్త్రభిషాయాం [2] ఈత, తునికి, బొట్టుగు,
 సర్జక, తాటి, ఉలిమిరి, తెల్ల తెగడ, గార, మద్ది, విరిగి [3]
 తాండ్ర, అందుగు, కలివె, కలిగొట్టు, చండ్ర, రేకుచెట్లను.

[4] ఆరణ్యకవరాహః.

తాస్తృప్త్యా చింతయామాస శ్శత్రువ స్సగజాన్నృపః తేహం స విచర
 స్సర్వే రాజా శోకమవాపహ ॥ 30 ॥ మహదాశ్చర్య సంయుక్తం దవ
 శ-విషినం నృపః క్షిప్వచిచ్ఛివారుతం శృణ్వన్ను లూకవిరుతం తథా ॥ 31 ॥
 తాంస్తాస్తప్తీ గణా స్పృశ్యో బభ్రామ వనమధ్యగః । ఏవం దదశ-
 గహనం నృపో మధ్యంగ తేరహ ॥ 32 ॥ యుత్త్రాద్భాస్రం షీటో రాజా
 ఇతశ్చేతశ్చధావతి । చింతయామాస నృపతి స్సంశుమ్న-గళకంధరః ॥
 33 ॥ మయాతు కింకృతం కర్మ ప్రాప్తం దుఃఖం యదీదృశమ్ । మయా
 వైతోషితా దేవా యజ్ఞైః పూజాభి లేవచ ॥ 34 ॥ తథైవ బ్రా-
 హ్మణా దానైస్తోషితా హిష్ట భోజనైః । ప్రజాశ్చైవ యథాకాలం
 పుత్రవత్సరి పాలితాః ॥ 35 ॥ కస్మాద్దుఃఖం మయాప్రాప్త మీదృశం
 దారుణం మహత్ । ఇతి చింతాపరో రాజా జగమాథాగ్రతో వనమ్ ॥
 36 ॥ సుకృతస్య ప్రభావేన సరోదృప్తం మనోరమమ్ । మానసం స్పృశ-
 మానంచ పద్మినీపరిశోభితమ్ ॥ 37 ॥ కారణైవైశ్చక్రవాకై రాజహం
 సైశ్చ నాదితమ్ । మకరైర్చమభిర్యుక్త మన్వై జ్వలచరైర్యుతమ్ ॥
 38 ॥ సమీపే సరస స్త్రి మునీనా మాశ్రమా స్పృహూత్ । దదశ-
 రాజా లక్ష్మీవాన్నిమితై శ్శుభశంసిభిః ॥ 39 ॥ [1] సవ్యాత్పరతరం
 చక్షుః ప్రాస్ఫురచ్ఛ తథాకరః । స్ఫురితైస్తస్యరాజ్జశ్చ శంసితం శుభ
 లక్షణమ్ ॥ 40 ॥ తస్యతీరే మునీ భృష్టా కుర్వాణా వైగమంజవమ్ ।
 అవతీర్య హయా త్రస్రాన్మునీనా మగ్రతస్థితః ॥ 41 ॥ పృథక్పృథ
 గ్వవందే స మునీంస్తా సంతిత ప్రతాత్ ॥ కృతాజ్ఞలి పుటో భూత్వా
 దణ్డవచ్ఛ ప్రణమ్య సః ॥ 42 ॥ హాషేణ మహతా విప్రో బభూవ నృప
 స త్తమః । తమూచుస్తేపి మునయః ప్రపన్నాస్సౌవయం తవ ॥ 43 ॥
 కథయస్వాద్యవై రాజస్య త్తే మనసి వత్తే ॥ రాజోవాచ ॥ కేయా
 యముగ్రతపసః కిమాఖ్యా భవతామపి ॥ 44 ॥ కిమథమాగతా యూ
 యం వదన్తు మమత త్వతిః ॥ మునయఃకాచుః ॥ విశ్వేదేవావయం
 రాజా స్నానార్థమిహ చాగతాః ॥ 45 ॥ మాఘో నికట మాయాత
 ఏతస్మా త్పశ్యమే హని । అద్య హ్యేకాదశీ రాజ స్ఫుత్రీదానామ
 నామతః ॥ 46 ॥ పుత్రం దదాత్యసా శుక్లా పుత్రదా పుత్రమిచ్ఛతామ్ ॥

[1] కుడికన్ను ఇత్యాన్ధ్రావదన్తి.

రాజోవాచ ॥ ఏషవై సంశయో నుహ్యం సుతస్యోత్పాదనే మహాః ॥
 ౪౦ ॥ యది తుష్టా భవన్తో మే పుత్రో వైదీయతాం తదా మునయ
 ఊచుః ॥ అస్మిన్నేవ దినే రాజ న్పుత్రదానామ వతతే ॥ ౪౧ ॥ ఏకా
 దశీతి విఖ్యాతా క్రియతాం వ్రతము త్రమమ్ ॥ ఆశీర్వాదేన చాస్మాకం
 కేశవస్య ప్రసాదతః ॥ ౪౨ ॥ అవశ్యం తవ రాజేంద్ర ! పుత్రప్రాప్తిర్భవి
 ష్యతి ॥ ఇత్యేవం వచనాత్తేషాం కృతం రాజ్ఞా వ్రతం
 శుభమ్ ॥ ౪౩ ॥ ద్వాదశ్యాం పారణం కృత్వా మునీన్నత్వా పునః
 పునః ॥ ఆజగమ గృహం రాజా రాష్ట్రగర్భంసమాదధౌ ॥ ౪౪ ॥ మునీ
 నాం వచనేనైవ పుత్రదాయాః ప్రసాదతః ॥ పుత్రోజాతస్తథా కాశే
 తేజస్వీ పుణ్యకమఃకృత్ ॥ ౪౫ ॥ పితరం తోషయామాస వ్రజాపాలో
 బభూవ సః ॥ ఏతస్మా త్కారణా ద్రాజన్మర్తవ్యం పుత్రీదావ్రతమ్ ॥
 ౪౬ ॥ లోకానాంచ హితార్థాయ తవాగ్రే కథితం మయా ॥ ఏత
 ద్రవ్రతంతు యేమత్యాః కుర్వన్తి పుత్రీదాభిధమ్ ॥ ౪౭ ॥ తేషాం
 చైవ భవేత్పుత్రో హ్యవశ్యం [1] మోక్షభాగినామ్ ॥ పఠనా చ్చప
 ణాద్రాజ న్మశ్వమేధఫలం లభేత్ ॥ ౪౮ ॥

ఇతి శ్రీ భవిష్యోత్తరపురాణే పాప శుక్తకాదశ్యాః పుత్ర

దానామ్నా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్

[1] సగసారపాశబద్ధవిమోకయోగ్యానాం.

శ్రీ రస్తు

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే.

పాపకృష్టైకాదశీపట్టిలా మాహాత్మ్య ప్రారమ్భః.

అన్నదానరహిత బ్రాహ్మణ్యాః పాప్తదుర్గతిపరిహరకథా.

దాల్భ్యుక్తవాచ ॥ మర్త్యలోకేతు సంప్రాప్తాః పాపం కుర్వన్తిజం
తవః । బ్రహ్మహత్యాదిపాపైశ్చ హ్యవ్యైశ్చ వివిధైర్గుణైః ॥ ౧ ॥
పరద్రవ్యాపహరాశ్చ పరవ్యసనమోహితాః । కథం నాయాన్తి నరకా
న్ప్రహ్మం స్తద్బ్రూహి తత్త్వతః ॥ ౨ ॥ అనాయాసేన భగవన్దాసే
నాత్మేన కేనచిత్ । పాపం ప్రళయ మాయాతి యేన తద్వక్తు మహానః ॥
౩ ॥ గభస్తిరువాచ ॥ సాధుసాధు మహాభాగ గుహ్య మేతదుదాహృ
తమ్ । యన్నకస్యచిదాఖ్యాతం బ్రహ్మవిష్ణిర్నదైవతైః ॥ ౪ ॥ తదహం
కథయిష్యామి త్వయా పృష్టోద్విజోత్తమ । తతో మాఘేతు సంప్రాప్తే
శుచిస్నాతో జితేంద్రియః ॥ ౫ ॥ కామక్రోధాభిమా నేష్యా లోభ
పైశున్య వజ్రతః । దేవదేవంచ సంస్మృత్య పాదౌ ప్రత్యక్ష్యవారిణా ॥
౬ ॥ భూమావపతితం గ్రాహ్యం గోమయం తత్ర మానవః । తిలాన్ప్ర
క్షిప్య కార్పాసం పిండకాంశైవకారయేత్ ॥ ౭ ॥ అష్టోత్తరశతం చైవ
నాత్రకార్యావిచారణా । తతో మాఘేచ సంప్రాప్తే హ్యదాచైవభవే
ద్యది ॥ ౮ ॥ పాపస్య కృష్ణపక్షస్యైకాదశ్యాం నియమం తతః । గృష్ణీయా
త్పుణ్యఫలదం విధానం తత్రమే శృణు ॥ ౯ ॥ దేవదేవం సమభ్యర్చ్య
సుస్నాతః ప్రయత శుచిః । కృష్ణనామాని సక్కిర్త్య క్షుతజృంభాసు
సర్వదా ॥ ౧౦ ॥ రాత్రౌ జాగరణం కుర్యా ద్రాత్రౌ హోమంచకార
యేత్ । అర్చయే ద్వేవదేవేశం శఙ్ఖచక్ర గదాధరమ్ ॥ ౧౧ ॥ చందనా
గరు కర్పూరైః నైవేద్యం కృసరంతథా । సంస్మృత్య నామ్నాచతతః
కృష్ణాభ్యేనపునఃపునః ॥ ౧౨ ॥ మాశ్వాదై ర్నారికేశ్చైశ్చ హ్యథవా
బీజపూరకైః । సర్వాభావేషు విప్రేంద్ర శస్త్రం పూగీఫలం తథా ॥ ౧౩ ॥

అఘ్నం దత్వా విధానేన పూజయిత్వా జనాదానమ్ । కృష్ణకృష్ణ
కృపాశు స్త్వ మగతీనాం గతిప్రద ॥౧౮॥ సంసారాణాం మగ్నానాం
ప్రసీద పరమేశ్వర । నమస్తే పుణ్డరీకాక్ష నమస్తే విశ్వభావన ॥ ౧౯ ॥
సుబ్రహ్మణ్య సమస్తేస్తు మహాపురుష పూర్వజ । గృహాణాఘ్నం
మయా దత్తంలక్ష్మ్యసహ జగత్పతే ॥ ౧౬ ॥ తతస్తు పూజయే
ద్విప్ర ముదకుంభం ప్రదాపయేత్ । ఛత్రో పానహవస్త్రైశ్చ
కృష్ణోమే ప్రీయతామితి ॥ ౧౭ ॥ కృష్ణాధేనుః ప్రదాతవ్యా యథా
శక్త్యా ద్విజోత్తమ । తిలపాత్రం ద్విజశ్చేష్ఠ దద్యాత్తత్రవిచక్షణః ॥౧౮॥
స్నానప్రాశనయో శృస్తాః శ్వేతాః కృష్ణా స్తిలామునే । తాన్ప్రదద్యా
త్ప్రయత్నేన యథాశక్త్యా ద్విజోత్తమ ॥ ౧౯ ॥ తావ
ద్దృష్వ సహస్రాణి స్వర్గలోకే మహీయతే । తిలస్నాయీ తిలోద్వర్తి
తిలహోమీ తిలోదకీ ॥ ౨౦ ॥ తిలభుక్తిలదాతాచ షట్టిలాః పాపనా
శకాః ॥ నారదఉవాచ ॥ కృష్ణకృష్ణ మహాబాహూ నమస్తే భక్తభా
వన ॥ ౨౧ ॥ షట్టిలై కాదశీ కర్తా కీదృశంఫలమన్నతే । సోపాఖ్యానం
మమ బ్రూహి యదితుష్టోఽసి యాదవ ॥ ౨౨ ॥ శ్రీకృష్ణఉవాచ ॥
శృణుబ్రహ్మన్ యథావృత్తం దృష్టం తత్కథయామి తే । మత్స్య
లోకే పురాహ్యసీత్ బ్రాహ్మణీ తత్ర నారద ॥ ౨౩ ॥ వ్రతచర్యారతా
నిత్యం దేవపూజారతా సదా । మాసోపవాస నిరతా మమభక్తాచ
సర్వదా ॥౨౪॥ కృష్ణోపవాస సంయుక్తా మమపూజాపరాయణా । శరీరం
క్షేశితం నిత్య ముపవాసైర్ద్విజోత్తమ ॥ ౨౫ ॥ దీనానాం బ్రాహ్మణా
నాంచ కుమారీణాంచభక్తితః । గృహాదికం ప్రయచ్ఛంతీ సర్వకాలం
మహామతిః ॥ ౨౬ ॥ అతికృచ్ఛరతాసాతు సర్వకాలేషు వైద్విజ ।
శుద్ధమస్యాశ్శరీరంహి వ్రతైః కృచ్ఛైర్నసంశయః ॥ ౨౭ ॥ అరిసం
వైష్ణవం లోకం కాయక్షేత్రేన వైతయా । నదత్త మన్నదానం హి యేన
త్ప్రప్తిః పరాభవేత్ ॥౨౮॥ ఏతత్ జ్ఞాతం మయా బ్రహ్మన్మత్స్యలోక
ముపాగతః । [1] కాపాలీరూప మాస్థాయ భిక్షాపాత్రేణయామితా ॥
౨౯ ॥ బ్రాహ్మణ్యవాచ ॥ కస్మాత్త్వమాగతో బ్రహ్మ న్నదయస్వమ
మాగ్రితః । పునరేవమయా ప్రోక్తం దేహి భిక్షాంచసుందరి ॥ ౩౦ ॥

తయా కోపేన మహతా మృత్పిణ్డస్తామభాజనే । క్షిప్తౌ యావత్తయా
 దేవ్యా పునస్స్వర్గాం గతోహ్యహమ్ ॥ 30 ॥ తతః కాలేనమహతా
 తాపనీ సుమహావ్రతాకదాచి త్వర్గమాయాతా వ్రతచర్యా ప్రభా
 వతః ॥ 31 ॥ మృత్పిండస్య ప్రభావేన గృహం ప్రాప్తం మనోరమమ్ । సజ్జా
 తంచైవ విప్రపేథాన్యకోశవిసంజ్ఞితమ్ 33 ॥ గృహం యావన్నిరీక్షేతనకించ
 త్రత్రీవశ్యతి । తావద్భూహా ద్వినిష్కాంతా మమాంతేచాగతాద్విజ ॥ 34 ॥
 కోధేనమహతావిష్టా ఇదంచవచ మబ్రవీత్ మయావ్రతైశ్చ కృత్యైశ్చ
 హ్యుపవాసైః ౯ నేకశః ॥ 35 ॥ పూజయారాధితోదేవ స్వర్గా లోకస్య
 భావనః । నధనం దృశ్యతేకించద్భూమే మమ జనార్దన ॥ 36 ॥ తతః శ్చైక్తా
 మయాసాతు గృహంగచ్ఛ యథాగతమ్ । ఆగమిష్యన్తి సుతరాం
 కాతూహల సమన్వితాః ॥ 37 ॥ దేవపత్న్యస్తవ ద్రష్టుం విస్మయేనసమ
 నితాః । ద్వారం నోద్ఘాటనీయంహిష ట్టిలా [1] పుణ్యవాచనాత్ ॥ 38 ॥
 ఏవముక్త్యా గతా సాతు యదావై మానుషీతదా । అత్రాంతరే సమా
 యాతా దేవపత్న్యశ్చ నారద ॥ 39 ॥ తాభిశ్చ కథితం తత్ర త్వాం
 దృష్టుంహి సమాగతాః । ద్వార ముద్ఘాటయత్వంచ పశ్యామిత్వాం
 శుభాననే ॥ ౪౦ ॥ మానుష్యవాచ ॥ యది ద్రష్టుం మయాకార్యంసత్యం
 వాచ్యం విశేషతః । షట్టిలాచరితం పుణ్యం ద్వారోద్ఘాటన కారణమ్ ॥
 ౪౧ ॥ ఏకాపి తత్ర నవదత్ షట్టిలా వ్రతనాశతః । అన్యయా కథితం
 తత్ర ద్రష్టవ్యా మానుషీ మయా ॥ ౪౨ ॥ తతోద్వారం సముద్ఘాట్య
 దృష్టాతాభి శ్చమానుషీ । నదేవీ నచగన్ధర్వీ నాసురీ నచపన్నగీ ॥
 ౪౩ ॥ [2] దృష్టా పూర్వ్యా తయా నారీ ఈదృశీ సాద్విజమభా ॥ రూప
 కాన్తిసమాయుక్తా క్షణేన సమపద్యత ॥ ౪౪ ॥ ధనం ధాన్యంచ వస్త్రాది
 సువర్ణం రాప్యమేవచ । సర్వం భవన సంపన్నం షట్టిలాయాః ప్రసా
 దతః ॥ ౪5 ॥ అతితృప్తా నకర్తేవ్యా విత్తశాశ్వం వివజయేత్ । ఆత్మ
 విత్తానుసారేణ తిలాన్వస్తాది దాపయేత్ ॥ ౪6 ॥ లభతేచైవ మా
 రోగ్యం తతో జన్మనిజన్మని । దారిద్ర్యం నచ కష్టంవై నచ దౌర్భా
 గ్య మేవచ ॥ ౪7 ॥ నభవేద్వైద్విజక్రేష్ట షట్టిలాయా ఉపోషణాత్ ॥

[1] పుణ్యందాస్యామిత్యుక్తిపర్యస్తమ్
 దాస్య దృష్టా.

[2] పూర్వకాలేక

అనేన విధినా రాజన్ తిలదానా న్నసంశయః ॥౮౮॥ ముచ్యతే పాతకై
స్సర్వై రాత్ర కార్యా విచారణా । దానంచ విధినా సమ్యక్ స్మరన్
పాపప్రణాశనమ్ ॥౮౯॥ నానర్థః కశ్చిన్నాయాస శ్చరీరే మునిన త్తమమ్ ॥

ఇది శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే పాప కృష్ణైకాదశ్యాః

షట్టిలానామ్నో మాహాత్మ్య

సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ రస్తు

శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే .

మాఘ శుక్లైకాదశీ జయా మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

పుష్పవతీ మాల్య వత్యోః పితౄణామర్చనా కథా

యధిష్ఠిర ఉవాచ ॥ సాధు కృష్ణ త్వయా ప్రోక్తా హ్యదిదేవ
జగత్పతే । స్వేదజా లండజాశ్చైవ ఉద్భిజాశ్చ జరాయుజాః ॥ ౧ ॥
తేహం కతాన్ వికతాన్ చ పాలకఃక్షయకారకః । పాపస్య కృష్ణపతే
తు షట్టిలా కథితా త్వయా ॥ ౨ ॥ శుకే చైకాదశీమాఘేకథయస్వ ప్రసా
దతః । కిన్నామ కోవిధి స్తస్యాః కోదేవ స్తత్రప్రమాజ్యతే ॥ ౩ ॥ శ్రీకృష్ణ
ఉవాచ ॥ కథయిష్యామి రాజేంద్ర శుక్లైకాదశీ మాఘస్య యా భవేత్ ।

జయా నామ్నితి విఖ్యాతా సర్వపాప హరా పరా || ౪ || పవిత్రా
పాపహస్త్రీచ పితౄచత్సవిరాశినీ । నైవతస్యావ్రతే చ్చిచ్ఛే ప్రేతత్వం
జాయతే నృణామ్ || ౫ || నాతః పరితరా కాచి త్పవన్ము మోక్ష
దాయనీ । ఏతస్మా త్కారణా ద్రాజక ! కథావ్యేయం ప్రయత్నతః ||
౬ || శ్రూయతాం రాజశాదుఃకల కథాం పౌరాణికీం శుభామ్ ।

[1] పంకజే చ పురాణేఽస్యా మహిమా కథితో మయా । 2] ఏకదా
నాకలోకేవై ఇన్ద్రో రాజ్యం చకారహ । దేవాశ్చ తత్ర సౌఖ్యేన
నివసన్తి మనోరమే || ౩ || పీయూషపాననిరతా హ్యప్సరోగణసేవితాః ।
సందనం తువనం తత్ర పారిజాతోపశోభితమ్ || ౪ || రమయంతి రమం

త్యత్ర హ్యప్సరోభి ర్దివోకసః । ఏకదా రమమాణోఽసౌ దేవేన్ద్రో
స్వేచ్ఛయా నృప || ౧౦ || సతేయామాస హమా త్న పశ్చాత్
తోక్తినాయకాః । గంధర్వా స్తత్ర గాయన్తి గంధర్వాః పుష్పదస్త
కః || ౧౧ || చిత్రసేనశ్చ తత్రైవ చిత్రసేనసుతా తథా । మాలినీతిచ నా
మ్నాతు చిత్రసేనస్యకామినీ || ౧౨ || మాలిన్యాంతు సముత్పన్నః

[2] పుష్పవానితినామతః । పుష్పదస్తస్య పుత్రోవై మాల్యవాన్నామ నా
మతః || ౧౩ || గంధర్వీ పుష్పవత్యాఖ్యా మాల్యవ త్యతిమోహితా ।
కామస్యచ శరై స్తేన్ద్రై ద్విద్ధాజ్ఞీ సా బభూవ హ || ౧౪ || తయా భావ
కటాక్షైశ్చ మాల్యవాంస్తు పశీకృతః । లావణ్యరూపసంపన్నా తస్యా
రూపం నృప శృణు || ౧౫ || బాహూ తస్యాస్తు కామేన కంఠపాశౌ
కృతావివ । చంద్రవద్వదనం తస్యా నయనే శ్రవణాయతే || ౧౬ ||

కణోతు శోభితౌ తస్యాః కుండలాభ్యాం నృపోత్తమ । కంబుగ్రీవా
యుతా వైవ దివ్యాభరణభూషితా || ౧౭ || పీనోన్నతౌ కుచౌ తస్యా
ముష్టిమాత్రేంచ మధ్యమమ్ । నితంబౌ విపుతౌ తస్యా విస్తీర్ణం జఘన
సలమ్ || ౧౮ || చరణౌ శోభమానౌ తౌ రక్తోత్పలసమద్యుతీ । ఈదృ
శ్యా పుష్పవత్యాచ మాల్యవా సతిమోహితః || ౧౯ || శక్రిస్య పరి
తోషాయ నృత్యాథేం తేనమాగతౌ । గాయమానౌచతౌ తత్రహ్య
స్సరో గణసజ్జతౌ || ౨౦ || నశుద్ధగానం గాయేతాం చిత్తభ్రమ సమ
న్వితౌ । బద్ధదృష్టి తథాన్యోన్యం కామబాణవశం గతౌ || ౨౧ || జ్ఞాత్వా

లేఖమభ స్తత్ర సజ్జతం మానసం తయోః । తాలకాలక్రియా మాన
 లోపాద్గీతావభజ్జనాత్ ॥ ౨౨ ॥ చింత యిత్యాతు మఘవా నవజ్ఞానం
 తథాత్మసిః । కుపితశ్చ తయో ర్థం శాపం దాస్య నిదంజగౌ ॥ ౨౩ ॥
 ధిగ్వాం పాపరతౌ మూఢా వాఙ్మథజ్జకరా మమ । యువాం పిశాచౌ
 భవతం దమ్పతీరూపధారిణౌ ॥ ౨౪ ॥ మృత్యులోకమనుప్రాప్తౌ భుజ్ఞా
 నౌ కర్మణః ఫలమ్ । ఏవం మఘవతాశస్తా పుభౌ దుఃఖితమానసౌ ॥
 ౨౫ ॥ హిమవంతం గిరిం ప్రాప్తౌ వింద్రశాపవిమోహితౌ । ఉభాపిశాచ
 తాం ప్రాప్తౌ దారుణం దుఃఖమే వచ ॥ ౨౬ ॥ సంతప్తమానసౌ తత్ర
 మహాకృచ్ఛగతా పుభౌ గంధం రసంచ స్పృశంచ నజానంతా విమో
 హితౌ ॥ ౨౭ ॥ వీడ్య మానాతు దాహేన దేహపాతకరేణచ । తౌ
 ననిద్రాసుఖం ప్రాప్తౌ కర్మణా తేన వీడితౌ ॥ ౨౮ ॥ పరస్పరం ఖాద
 మానౌ చేరతుర్గిరిగహ్వరమ్ । వీడ్యమానాతు శీతేన తుమార ప్రభ
 వేన తౌ ॥ ౨౯ ॥ దంతఘమం ప్రమర్శ్యాణౌ రోమాఙ్చితవపు ధారౌ ।
 ఊచే పిశాచశ్శీతాతః స్వపత్నీంతు పిశాచికామ్ ॥ ౩౦ ॥ కిమవాభ్యాం
 కృతంపాప మత్యంతం దుఃఖదాయకమ్ । యేన ప్రాప్తం పిశాచత్వం
 స్వేన దుష్కృతకర్మణా ॥ ౩౧ ॥ నరకం దారుణం మత్వా పిశాచ
 త్వంచ గహితమ్ । తస్మా త్వర్వ ప్రయత్నేన పాపం నైవ సమాచ
 రేత్ ॥ ౩౨ ॥ ఇతి చింతాపరా తత్ర హ్యస్తాం దుఃఖేన కషితౌ ।
 దైవయోగా త్రయోః ప్రాప్తౌ మాఘస్యైకాదశీ సీతా ॥ ౩౩ ॥ జయా
 నామ్నాతి విభ్యాతా తిథీనా ముత్తమా తిథిః । తస్మిన్ దినేతు సం
 ప్రాప్తౌ తా వాహరవివజ్జితౌ ॥ ౩౪ ॥ ఆసాతే తత్ర నృపతే జలపాన
 వివజ్జితౌ । నకృతో జీవఘాతశ్చ నవత్రఫలభక్షణమ్ ॥ ౩౫ ॥ అశ్వ
 త్వస్య సమీపేతు పతితౌ దుఃఖసంయుతౌ । రవి రస్తంగతో రాజ్
 త్తైవ స్థితయౌ స్తయోః ॥ ౩౬ ॥ ప్రాప్తౌచైవ నిశా ఘోరా దారుణా
 శీతధారిణీ । వేపమానాతు తౌ తత్ర హిమేనచ జడీకృతౌ ॥ ౩౭ ॥
 పరస్పరేణ సంలగ్నౌ గాత్రయౌ ర్భుజయౌరపి । ననిద్రాం నరతిం
 తత్ర) నచసౌఖ్య మవిందతామ్ ॥ ౩౮ ॥ ఏవంతౌ రాజశాదూల శాపే
 నేంద్రస్య వీడితౌ । ఇత్యం తయౌ ద్దుఃఖితయౌ ర్నిజాగామ తదా నిశా ॥
 ౩౯ ॥ జయాయాస్తు వ్రతే చీర్ణే రాత్రౌ జాగరణే కృతే । తయౌ

ద్రవ్యప్రభావేన యథా హ్యసీత్రథా శృణు ॥ ౮౦ ॥ ద్వాదశీదివసే
 ప్రాప్తే తాభ్యాం చీణేజయావ్రతే । విష్ణోః ప్రభావాన్నపతే పిశా
 చత్వం తయోర్గతమ్ ॥ ౮౧ ॥ పుష్పవతీ మాల్యవాంశ్చ పూర్వయాపా
 బభూవతుః । పురాతనస్నేహాయుతో పూర్వాల్పజ్కారసంయుతో ॥ ౮౨ ॥
 విమాన మధిరూఢౌ తా వప్సరోగణసేవితౌ । స్త్రాయమానౌతు గంధ
 రైస్త్తుంబురుప్రముఖైస్తథా ॥ ౮౩ ॥ హవభావసమాయుక్తౌ గతౌ
 నాకే మనోరమే । దేవేష్టస్యాగ్రితోగత్వాప్రణామం చక్రీతుముదా ॥
 ౮౪ ॥ తథా విధౌ తు తౌ దృష్ట్వా మఘవా నివసిత్తో బ్రవీత్ ॥
 ఇంద్రఉవాచ ॥ వదతం కేన పుణ్యేన పిశాచత్వం వినిగతమ్ ॥ ౮౫ ॥
 మమ శాపవశం ప్రాప్తౌ కేన దేవేన మోచితౌ । మాల్యవానువాచ ॥
 వాసుదేవ ప్రసాదేన జమాయా సుప్రవతేనచ ॥ ౮౬ ॥ పిశాచత్వం
 గతం స్వామిగతత్వం భక్తిప్రభావతః । ఇతి శ్రుత్వా వచ స్తస్య ప్ర
 త్యువాచ సురేశ్వరః ॥ ౮౭ ॥ పవిత్రౌ పావనౌ జాతౌ పందనీయా మమా
 పిచ । హరివాసరకతాఞ్శా విష్ణుభక్తి వరాయణౌ ॥ ౮౮ ॥ హరిభక్తి
 రతాయేచశివభక్తిరతాస్తథా । అస్మాక మపి తే మత్యాః పూజ్యా
 పంచ్యానసంశయః ॥ ౮౯ ॥ విహరస్య యథాసౌఖ్యం పుష్పవత్యాను
 రాలయే । ఏతస్మాత్కారణా ద్రాజ్ఞ కర్తవ్యో హరివాసరః ॥ ౯౦ ॥
 జయవ్రతంతురాజేంద్రీ బ్రహ్మహత్యావహరకమ్ । సర్వదానానిదత్తా
 ని యజ్ఞాస్తేన కృతా నృప ॥ ౯౧ ॥ సర్వతీర్థేషు స స్నాతః కృతంయేన
 జయావ్రతమ్ ॥ ౯౨ ॥ యఃకరోతి సరో భక్త్యా శ్రద్ధాయుక్తో జయా
 వ్రతమ్ । కల్పకోటిశతం యావద్వైకుంఠే మోదతే ధ్రువమ్ । పరనా
 చ్ఛ్చివణాదాజి న్నగ్నిప్తో మఫలంలభేత్ ॥ ౯౩ ॥

ఇతి శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే మాఘ శుక్లే కాదశ్యా

జయా నామ్నూమాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్ .

శ్రీ ర స్తు .

శ్రీ స్కం ద పు రాణే .

మాఘ కృష్ణై కాదశీ విజయా మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

రామం ప్రతి బకదాల్భ్య మున్మృపదేశ కథా.

యుధిష్ఠిర ఉవాచ || మాఘస్యచాఽసితే పక్షే కిన్నామ్యై కాదశీ
భవేత్ | వాసుదేవ ! పృసాదేన కథయస్వమమాగ్రతః || ౧ || శ్రీకృష్ణ
ఉవాచ || కథయిష్యామి రాజేంద్ర ! కృష్ణా మాఘీసుపావనీ | విజయే
తీచ సా పోక్తా కర్మాణాం జయదా సదా || ౨ || తస్యాశ్చ పతమా
హాత్మ్యం సర్వపావహరం పరమ్ | నారదః పరిపచ్చ బ్రహ్మణం కమ
లాసనమ్ || ౩ || మాఘస్యచాఽసితే పక్షే విజయానామ యా తిథిః |
తస్యా వ్రతం సురశ్రేష్ఠ కథయస్వ పృసాదతః || ౪ || ఇతిపృష్టా నార
దేన ప్రత్యువాచ పితామహః బహ్మవాచ || శృణు నారదవత్సామి
కథాం పాపహరాం పరామ్ || ౫ || యన్నకస్యచి దాఖ్యాతం మయైత
ద్విజయావ్రతమ్ | పురాతనవ్రతం హ్యేత త్పవిత్రం పాపనాశనమ్ || ౬ ||
జయం దదాతి విజయాన్మాణాం చైవ నసంశయః | రామ స్తపోవనం
యాతో వమాణ్యేన చతుర్దశ || ౭ || న్యవస త్పశ్చవత్సాం తు సనీశ
శ్చ సలక్షణః | తత్రైవ వసత స్తస్య రాఘవస్య మహాత్మనః || ౮ ||
రావణేనహృతా భార్యా సీతానామ్నీ తపస్వినీ | తేన దుఃఖేన రా
మోఽసౌ మోహ మభ్యాగత స్తదా || ౯ || భీమజటాయుషం
తత్ర దదర్శ విగతాయుషమ్ | కబంధో నిహతః పశ్చా ద్భ్రమతాఽ
రణ్యమధ్యతః || ౧౦ || రాజ్ఞే విజ్ఞాప్య తత్సర్వం సోఽపి మృత్యువశం
గతః | సుగ్రీవేణ సమం సఖ్య [1] మజర్జ్యం సమజాయత || ౧౧ ||
వానరాణా మనీకాని రామాథ్కం సంగతా నివై | తతో హనూమతా
దృష్ట్వా లంకోద్యానేతు జానకీ || ౧౨ || రామ [2] సంజ్ఞాపనం తస్యై
దత్తం కమమహత్కృతమ్ | సమేత్య రామేణపున స్సర్వం తత్ర నివే

[1] శాశ్వతమ్ [2] సం దేశమ్ అబ్జలీయకంవా.

దితమ్ || ౧౩ || అథ శ్రుత్వా రామచంద్రో వాక్యంచైవ హనూమతః |
 సుగ్రీవానుమతేనైవ ప్రసానం సమరోచయత్ || ౧౪ || సగత్వా వానరై
 స్సౌఖ్యం తీరం నదఃదీపతేః | దృష్ట్వా భిం దుస్తరం రామో విస్మితో
 భూ త్కపిప్రియః || ౧౫ || ప్రోత్సుల్ల లోచనో భూత్వా లక్ష్మణో
 వాక్య మబ్రవీత్ | సౌమితే కేనపుణ్యేన తీర్యతే నరుణాలయః || ౧౬ ||
 అగాధసలిలః పూణో న కైర్భీమై స్సమాకులః | ఉపాయం నైవ
 పశ్యామి యేనైవ సుతరో భవేత్ || ౧౭ || లక్ష్మణఉవాచ || అదిదేవ
 స్త్వ మే వాసి పురాణపురుషోత్తమ ! | బకదాలోభ్య ముని శ్చాత్ర
 వతఃతే ద్వీపమగృతః || ౧౮ || అస్మాత్ స్థానా ద్యోజనార్థమాశ్రమ
 స్తస్య రాఘవ | అనేన దృష్టా బ్రహ్మణో బహవో రఘునందన || ౧౯ ||
 తం పృచ్ఛ గత్వా రాజేంద్ర పురాణ మృషి పుజ్జవమ్ | ఇతివాక్యం
 తత శ్శ్రుత్వా లక్ష్మణ స్యాతి శోభనమ్ || ౨౦ || జగామ రాఘవో
 ద్రష్టుం బకదాల్భ్యం మహామునిమ్ | ప్రణామమునిం మూర్ఖాన్
 రామో విష్ణు మివా మరః || ౨౧ || మునిర్జ్ఞాత్వా తతో రామం
 పురాణపురుషోత్తమమ్ | కేనాపి కారణే నైవ ప్రవిష్టం మానుషీం
 తనుమ్ || ౨౨ || ఉవాచస ఋషి స్తత్ర కుతోరామ తవాగమః |
 రామ ఉవాచ || త్వత్ప్రసాదా దహూ విప్ర నరుణాలయ సన్నిధిమ్ ||
 ౨౩ || ఆగతోఽస్మిససైన్యోఽత్ర లంకాం జేతుం స రాక్షసామ్ |
 భవతశ్చాను కూల్యేన తీర్యతేఽబ్ధి ర్యథా మయా || ౨౪ || తముపా
 యం వద మునే ప్రసాదం కురు సువ్రత | ఏతస్మాత్కారణా దేవద్రష్టుం
 త్వమహ మాగతః || ౨౫ || మునిరువాచ || కథయిష్యామ్యహం రామ
 వ్రతానాముత్తమం వ్రతమ్ | కృతేన యేన సహసా విజయస్తే భవి
 వ్యతి || ౨౬ || లంకాం జత్వా రాక్షసాం శ్చ దీక్షాం కీర్తిమవాప్స్యసి |
 ఏకాగ్ర మాససో భూత్వా వ్రతమేత త్సమాచర || ౨౭ || మాఘస్య
 చాఽ సితేపక్షే విజయైకాదశీ భవేత్ | తస్యా వ్రతేకృతే రామ విజ
 యస్తే భవిష్యతి || ౨౮ || నిస్సంశయం సముద్రంచ తరిష్యసి సవానరః |
 విధిస్తు శూన్యతాం రామ వ్రతస్యాస్య ఫలవదః || ౨౯ || దశమీ
 దివసే ప్రాప్తే కుంభమేకం చ కారయేత్ | హైమంవా రాజతం వాపి
 తామ్రం వాప్యథ మృణ్మయమ్ || ౩౦ || స్థాపయేచ్ఛ్చభితం కుంభం

జలపూర్ణం సవల్లవమ్ । తస్యోపరిన్యసేద్దేవం హైమం నారాయణం
 ప్రభుమ్ ॥ 30 ॥ ఏకాదశీ దినే ప్రాప్తే ప్రాతస్నానం సమాచరేత్ ।
 నిశ్చలం స్థావయేత్కుంభం గంధ మాల్యాదు తేషునైః ॥ 31 ॥ దాడిమై
 ర్నారికేశ్చైశ్చ పూజయేచ్ఛ విశేషతః । సప్తధాన్యాన్యధస్తత్ర య
 వానుపరిన్యసేత్ ॥ 32 ॥ గంధైర్ధూపైస్తథాదీపైర్నైవేద్యైర్వివిధైరపి
 కుంభాగ్రే తద్దినం సాధు నీయతేభక్తిభావతః ॥ 33 ॥ రాత్రౌ జాగర
 ణం తత్ర తస్మాగ్రే కారయేద్భుధః । ద్వాదశీ దినసే ప్రాప్తే మాతాం
 డస్యోదయం వ్రతి ॥ 34 ॥ సీత్యా కుంభం జలోద్దేశే నద్యాం [1] ప్రస
 వణే తథా । తటాకేస్థావంతుత్వా పూజయిత్వా యథావిధి ॥ 35 ॥
 దద్యాత్సదైవతం కుంభం బ్రాహ్మణే వేదపారగే । కుంభేన సహ రా
 జేంద్ర మహాదానాని దాపయేత్ ॥ 36 ॥ అనేన విధినా రామ యూధ
 పైస్సహసంగతః । కురు వ్రతం వ్రయత్నేన విజయస్తే భవిష్యతి ॥
 37 ॥ ఇతిశుత్వా వచో రామో యథోక్తమకరోత్తదా । కృతే
 వ్రతే సవిజయీ బభూవ రఘునందనః ॥ 38 ॥ అనేన విధినా రాజా
 యే కుర్వంతి సరావ్రతమ్ । ఇహలోకే జయస్తేషాం పరలోకే తథా
 ష్టయః ॥ 39 ॥ ఏతస్మాత్కారణా త్పుత్ర కర్తవ్యం విజయావ్రతమ్ ।
 విజయాయాశ్చమాహాత్మ్యం సర్వకిల్బిష నాశనమ్ ॥ 40 ॥ పతనా
 చ్చివణా త్రస్య వాజపేయ ఫలం బ్రభేత్ ॥ 41 ॥

ఇతి శ్రీ. స్కంద పురాణే మాఘ కృష్ణై కాదశ్యాః

విజయా నామ్నా మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్.

[1] నిర్ఘోషే పర్వతాన్ని స్పృశప్రవాహే ఇత్యర్థః.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ బ్రహ్మండపురాణే.

సాల్గునశుక్తే కాదశీ ఆమలకీ మాహాత్మ్య ప్రారంభః.

చైత్రరథ శరీరాదుత్పన్న శక్త్యామైచ్చసంహార కథా

మాంధాతోవాచ || వద బ్రహ్మన్మహాభాగ యేనశ్రీయోభవే
 స్మయ || ఈదృ గ్రూహి బ్రహ్మయోనే! యద్యనుగ్రహవాన్మయి || ౧ ||
 సరహస్యం సేతిహాసం వ్రతానా ముత్తమం వ్రతమ్ || వసిష్ఠజీవాచ ||
 కథయా మ్యధునా తుభ్యం సర్వవ్రత ఫల వ్రదమ్ || ౨ || ఆమలక్యా
 వ్రతం రాజన్ మహాపాతక నాశనమ్ | మోక్షదం సర్వలోకానాం
 గోసహస్రఫలవ్రదమ్ || ౩ || అత్రైవోదాహరంతీమ మితిహాసం పురాత
 నమ్ | యథాముక్తి మనుప్రాప్తో వ్యాధో హింసా నమన్విరః || ౪ ||
 వైదిశః నామ నగళం హృష్ట పుష్టజనాకులమ్ | బ్రాహ్మణైః క్షత్రియై
 ర్వైశ్చైశ్చ శూద్రైశ్చ సమలం కృతమ్ || ౫ || రుచిరం నృపకాదూతాల
 బ్రహ్మఘోష నినాదితమ్ | ననాస్తికో దుష్కృతిక స్తస్మి న్పురవరే
 సదా || ౬ || తత్రసామూన్యయే రాజా విభ్యాత [1] శృణుచిందుకః |
 రాజా చైత్ర రథోనామ ధర్మాత్మా సత్యసంగరః || ౭ || నాగాయత
 బల శ్రీమాం చ్చుక్త్రశాస్త్రార్థ పారగః | తస్మిన్ శాసతి ధర్మజ్ఞే ధర్మా
 త్మని ధరాం వభా || ౮ || కృషణోనైవ కుత్రాపి దృశ్యతే నైవ నిర్ధ
 నః | సుకాలః క్షేమమూరోగ్యం తస్మిన్ రాజ్యం వ్రశాసతి || ౯ ||
 విష్ణుభక్తిరతా లోకా స్తస్మి న్పురవరే సదా | హరిపూజారతాశ్చైవ
 తాజా చాపి విశేషతః || ౧౦ || న శుక్లాం నైవకృష్ణాం చ [2] ద్వాద
 శీం భుజ్జతే జనాః | సర్వధర్మాన్పరిత్యజ్య హరిభక్తిపరాయణాః || ౧౧ ||
 ఏవం సంవత్సరా జగుర్బహవో రాజసత్తమ | జనస్య సౌఖ్యయుక్తస్య
 హరిభక్తిరతస్యచ || ౧౨ || అథకాలేన సంప్రాప్తా ద్వాదశీ పుణ్యసం
 యుతా | సాల్గునస్య సితేపక్షే నామ్నాహ్యమలకీస్మృతా || ౧౩ || తామ

[1] శశశరీరస్థితబంధుచిహ్నవాన్ [2] ఏకాదశీమితితాత్పర్యమ్.

వాప్య జనా స్సర్వే బాలకా స్థవిరా నృప । నియమం చోపవాసం చ
 సర్వే చక్రర్నరా విభో ॥ ౧౪ ॥ మహాఫలం వ్రతం జ్ఞాత్వాస్నానం
 కృత్వా నదీజలే । తత్ర దేవాలయే రాజా లోకయుక్తో మహాప్రభుః॥
 ౧౫ ॥ పూజాకుంభ మవస్థాప్య ఛత్రోపాసనా సంయుతమ్ । పంచరత్న
 సమాయుక్తం దివ్యగంధాధివాసితమ్ ॥ ౧౬ ॥ దీపమాలాన్వితంచైవ
 [1] జామదగ్న్య సమన్వితమ్ । పూజయామాసురవ్యగ్రాధాత్రీం చ మునిభి
 జ్ఞానాః ॥ ౧౭ ॥ జామదగ్న్య! నమస్తేస్తు రేణుకానందవర్ధన ।
 ఆమలకీకృతచ్ఛాయ! భుక్తిముక్తివరప్రద ॥ ౧౮ ॥ ధాత్రి ధాతృసము
 ద్భూతే సర్వపాతకనాశిని । ఆమలకి! నమస్తుభ్యం గృహాణ ర్హ్యోదకం
 మమ ॥ ౧౯ ॥ ధాత్రి! బ్రహ్మస్వరూపా సి త్వం తు రామేణ పూజ
 తా । వ్రదక్షిణవిధానేన సర్వపాప హరా భవ ॥ ౨౦ ॥ తత్ర జాగర
 ణం చక్ర జ్ఞానా స్సర్వే సుభక్తితః । ఏతస్మిన్నేవ కాలే తు వ్యాధ
 స్తత్ర సమాగతః ॥ ౨౧ ॥ తుధాశ్రమపరివ్యాప్తో మహాభారేణపీడితః ।
 కుటుంబాభావం జీవఘాతీ సర్వధర్మ బహిష్కృతః ॥ ౨౨ ॥ జాగరం
 తత్ర సంపత్య దామలక్ష్మ్యాం తుధాతురః । దీపమాలాకులం దృష్ట్వా
 తత్రైవ నిషసాద సః ॥ ౨౩ ॥ కిమేత దితి సశ్చిన్త్య ప్రాప్తో విస్మయ
 తాం భృశమ్ । దదశ్శ కుంభం తత్రస్థం దేవం దామోదరం తథా॥
 ౨౪ ॥ దదశ్శామలకీ వృతం తత్రస్థాంశ్చైవ దీపకాః । వైష్ణవంచ తథా
 భ్యానం శుశ్రావ పఠతాం నృణామ్ ॥ ౨౫ ॥ ఏకాదశ్యా శ్చమాహా
 త్మ్యం శుశ్రావ తుధితోపి సః । జాగ్రతస్తస్య సా రాత్రి గతా
 విస్మిత చేతసః ॥ ౨౬ ॥ తతః ప్రభాతసమయే వివిశు ర్నగరం జనాః ।
 వ్యాధోపి గృహ మాగత్య బుభుజే వీరమానసః ॥ ౨౭ ॥ తతః కాలేన
 మహతా వ్యాధః పంచత్వ మాగతః । ఏకాదశ్యాః ప్రభావేన రాత్రౌ
 జాగరణేనచ ॥ ౨౮ ॥ రాజ్యం వ్రపేదే సుమహా చ్చతురంగబలాన్వితమ్ ।
 జయంతీ నామ నగరీ తత్ర రాజా విదురభః ॥ ౨౯ ॥ తస్మా
 త్సతనయో జ్ఞజ్ఞే నామ్నా వసురథో బలీ । చతురంగబలతోపితో ధన
 ధాన్య సమన్వితః ॥ ౩౦ ॥ దశాయుతాని గౌరూణాం బుభుజేభయ
 వర్జితః । తేజసాఽఽ దిత్యసదృశః కాంత్యా చంద్రసమవ్రభః ॥ ౩౧ ॥

పరాక్రమే విష్ణుసమః క్షమయా పృథివీసమః ॥ ధార్మిక సత్త్వవాదీ చ
విష్ణుభక్తిపరాయణః ॥ 3౨ ॥ బ్రహ్మజ్ఞః కర్మశీల శ్చ ప్రజాపాలనత
త్పరః । యజ్ఞతే నివిధా న్యజ్ఞా స్సరాజాపరదహహ ॥ 33 ॥ దానాని
వివిధాన్యేవ ప్రదదాతి చ సర్వదా । ఏకదా మృగయాం యతో
దైవా న్నాగ్గోపరిచ్యుతః ॥ 3౪ ॥ న దిశం నైవ విదిశం వేత్తి తత్ర
మహీపతిః । ఉపధాయ చ దోర్మూల మేకాక్షీ గహనేవనే ॥ 3౫ ॥ శాం
తశ్చ క్షుధితోఽత్యంతం సంవివేశ మహీపతిః । అత్రాంతరే మ్లేచ్ఛ
గణః పర్వతాంతరవాసభాక్ ॥ 3౬ ॥ ఆయయాతత్ర యత్రాస్తే
రాజా పరబలాదహనః । కృతవైరా స్తుతే రాజ్ఞా సర్వదైవోపతా
పితాః ॥ 3౭ ॥ పరివార్య తతస్తస్మా రాజానం భూరి దక్షిణమ్ ।
హన్యతాం హన్యతాం చాయం పూర్వవైరవిరుద్ధధీః ॥ 3౮ ॥ అనేన
నిహతాః పూర్వం పితరో భ్రాతర స్సుతాః । పాత్రాశ్చ భాగినే
యాశ్చ మాతులాశ్చ నిపాతితాః ॥ 3౯ ॥ నిష్కాసితాశ్చ స్వస్థానా
ద్విక్షిప్తాశ్చ దిశో దశ । ఏతావ దుక్త్వాతే సర్వే తత్రైవం హన్తు
ముద్యతాః ॥ ౪౦ ॥ పాత్రైశ్చ పట్టసైః ఖడ్గై రాబ్రుజైర్ధనుషి సంస్థితైః ।
సర్వతోఽరిగణాస్తే చ రాజానం హంతు ముద్యతాః ॥ ౪౧ ॥ సర్వాణి
శస్త్రాణి సమాద్రవంతి నవై శరీరే ప్రవిశంతి తస్య । తే చాపి సర్వే
హతశస్త్ర సుఖా మ్లేచ్ఛా బభూవు గోతదేహజీవితాః ॥ ౪౨ ॥ య
దాపి చలితుం తత్ర నశేకుస్తేఽ రయోభృశమ్ । శస్త్రాణి కుణ్ఠతాం
జగ్ము సర్వేషాం హతచేతసామ్ ॥ ౪౩ ॥ దీనా బభూవు స్తే సర్వే యే
తం హన్తుం సమాగతాః । ఏతస్మి న్నేవ కాలే తు తస్య రాజ్ఞ
శ్శరీరతః ॥ ౪౪ ॥ నిస్సృతా ప్రమదా హ్యేకా సర్వావయవశోభనా ।
దివ్యగంధసమాయుక్తా దివ్యాభరణ భూషితా ॥ ౪౫ ॥ దివ్యమాల్యాం
బరధరా భ్రకుటీకుటిలాలకా । స్ఫులింగాభ్యాం చ నేత్రాభ్యాం పావకం
వమతీ బహు ॥ ౪౬ ॥ చక్రోద్యుతకరాచైవ కాశరాత్రి రివా పరా ।
అభ్యధావత సంక్రుద్ధా మ్లేచ్ఛా నత్వస్తదుఃఖతా ॥ ౪౭ ॥ నిహతా
శ్చ యదామ్లేచ్ఛాస్తేస్వకర్మరతా స్తథా । తతో రాజా విబుధ
స్సౌ దదర్శ మహదఘృతమ్ ॥ ౪౮ ॥ హతా మ్లేచ్ఛగణా ద్విష్టా

రాజా హృషీకేశ మహాప సః । ఇహ కేన హతా మ్లేచ్ఛాః అత్యంతం
 వైరిణో మమ ॥ ౪౯॥ కేన చేదం మహాత్కర్మ కృత మస్మద్ధితార్థినా ।
 ఏతస్మి న్నేవ కాలేతు వాగువాచా శరీరిణీ ॥ ౫౦॥ తం సితం నృపతిం
 దృష్ట్వా నికామం విస్మయాన్వితమ్ । శరణం కేశవా దన్యో నాస్తికోఽ
 పి ద్వితీయకః ॥ ౫౧॥ వనా త్తస్మా త్సుకుశలీ సమాయాతోపి భూమి
 భృత్ । రాజ్యం చకార ధర్మాత్మా ధర్మాయాం దేవతేశవత్ ॥
 వసిష్ఠ ఉవాచ ॥ తస్మాదా మలకీం రాజా యే కుర్వన్తి సరోత్తమాః ।
 తే యాన్తి వైష్ణవం లోకం నాత్రకర్యా విచారణా ॥ ౫౩ ॥

ఇతి శ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే ఫాల్గుణ శుక్లకాదశీ

ఆమలకీ మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్

శ్రీ భ వి ష్టో త్త ర పు రాణే.

ఫాల్గుణ కృష్ణై కాదశీపాపమోచనికా మాహాత్మ్య ప్రారమ్భః.

మంజుఘోషాయాః సిశాచత్వవిముక్తి కథా

యుధిష్ఠిర ఉవాచ || ఫాల్గునస్య సితే పక్షే శుతా సాఽఽ
మలకీమయా । ఫాల్గుణే కృష్ణపక్షే తు క్షిన్నా మైకాదశీ భవేత్ || ౧ ||
శ్రీ కృష్ణ ఉవాచ || శృణు రాజేంద్ర వక్ష్యామి అజ్ఞానాం పాపనాశనమ్ |
యల్లోమశోఽబ్రవీత్ప్రప్టో మాంధాత్రాచక్రవర్తినా || ౨ || మాంధా
తోవాచ || భగవత్క్రొతు మిచ్ఛామి లోకానాం హితకామ్యయా ।
ఫాల్గుణస్యాసితే పక్షే క్షిన్నామైకాదశీ భవేత్ || ౩ || కోవిధిః కింఫలం
తస్యాః కథయస్వ ప్రసాదతః । లోమశఉవాచ || శ్రూయతాంరాజ
శామూల కామదాం సిద్ధిదాంతథా || ౪ || కథాం విచిత్రాం శుభదాం
పాపహం ధమదాయినీమ్ । పురాచైత్రరథోద్దేశే అప్పరోగణసేవితే ||
౫ || వసంతసమయే ప్రాప్తే పుష్పై రాకులితే వనే । గంధర్వకన్యా
స్తత్రైవ రమంతి సహస్నిరైః || ౬ || పాకశాసనముఖ్యాశ్చ క్షీడంతే
చ దివౌకసుః । నావరం సుందరం కించిద్వనాచ్చైత్రరథా ద్వనమ్ || ౭ ||
తస్మి న్యనే తు మునయ స్తపంతి బహుశం తపః । సహ దేవైస్తు మఘ
వా రమతే మధుమాధనా || ౮ || ఏకో మునివరస్తత్ర మేధావీనామ
నామతః । అప్పరాస్తం మునివరం మోహనాయో పచక్రమే || ౯ ||
మంజుఘోషేతి విఖ్యాతా భావం తస్యా విచిన్వతీ । కోశమాత్రం
స్థితా తస్య భయా దాశ్రమసన్నిధౌ || ౧౦ || గాయంతీ మధురం సాధు
వీడయంతీ విపంచికామ్ । గాయంతీతా మథాలోక్య పుష్పచందన
వేష్టితామ్ || ౧౧ || కామోపి విజయాకాక్షీ శివభక్తం మనీశ్వరమ్ ।
తస్యా శృరీరసంసర్గం శివవైర మనుస్మరత్ || ౧౨ || తుల్యభ్రువౌధనుః
కోటి గుణంకృత్వా కటాక్షకమ్ । మార్గణౌ నయనే కృత్వా పక్ష
యక్తౌ యథాక్రమం || ౧౩ || కుచౌ కృత్వా [1] పటకుచౌ విజయాయో

[1] అన్ధభాషాయాం డేరాలు.

పసంస్థితః । మంజుఘోషా భవత్తత్ర కామస్యేవ వరూధినీ ॥ ౧౮ ॥
 మేధావినం మునిం దృష్ట్వా సాపికామేన వీడితా । యావనోద్భిన్నదే
 హాః ౨ సా మేధావ్యతివిరాజతే ॥ ౧౯ ॥ సితోపవీతసహితోదండీ స్మర
 ఇవా పరః । మేధావీ వసతిస్మాసా చ్యవనస్యాశ్రమే శుభే ॥ ౧౯ ॥
 మంజుఘోషాస్థితా తత్ర దృష్ట్వాతం మునిపుణ్ణవమ్ । మదనస్య వశం
 పాప్తా మందం మంద మగాయత ॥ ౨౦ ॥ రణద్వలయసంయుక్తా
 శిశ్జీన్నాపుర మేఖలా । గాయంతీం భావ సంయుక్తాం విలోక్య
 మునిపుణ్ణవః ॥ ౨౦ ॥ మదనేన ససై న్యేన నీతోమోహవశం బ
 లాత్ । మంజుఘోషా సమాగమ్య మునిం దృష్ట్వా తథావిధమ్ ॥ ౨౧ ॥
 హావభావకటాక్షైస్తు మోహయామాస చాఙ్గానా । అథ స్సంస్థాప్య
 వీణాం సా సస్యజే తం మునీశ్వరమ్ ॥ ౨౧ ॥ వల్లీవా కులితావృక్షం
 వాతవేగేన వేపితా । సోఽపిరేమే తయా సాధణం మేధావీ ముని
 పుణ్ణవః ॥ ౨౧ ॥ తస్మిన్నేవ వనోద్దేశే దృష్ట్వాతద్దేహ ముత్తమమ్ ।
 శివతత్త్వం గతం తస్య కామతత్త్వవశం గతః ॥ ౨౨ ॥ ననిశాం నదినం
 సోఽపి రమన్తానాతి కాముకః । బహుళశ్చగతః కాలోమునే రాచార
 లోపతః ॥ ౨౩ ॥ మంజుఘోషా దేవలోకగమనా యోపచక్రమే ।
 గచ్ఛంతీ ప్రత్యువా చాథ రమంతం మునిపుణ్ణవమ్ ॥ ౨౪ ॥ ఆదేశో
 దీయతాం బ్రహ్మైక్యస్వధామ గమనాయమే ॥ మేధావ్యవాచ ॥
 అద్యైవ త్వం సమాయాతా ప్రదోషాదావరాననే ॥ ౨౫ ॥ యావ
 త్ప్రభాతసంధ్యా స్యాత్తావ త్తిష్ఠమమాంతికే । ఇతిశుత్వా మునేర్వా
 క్యం భయభీతా బభూవ సా ॥ ౨౬ ॥ పునర్వైరమయామాస తంమునిం
 ఋషిసత్తమమ్ । మునిశాపభయా ద్భీతా బహుళా న్పరివత్సరాక్ ॥
 ౨౭ ॥ వషాణాంపశ్చపశ్చాశ్చచ్చతం మాసా నినత్రయమ్ । సారేమే
 మునినా తేననిశాధా మివ చా భవత్ ॥ ౨౮ ॥ సాచ తం ప్రత్యువా
 చాథ తస్మి న్నాల్లెగతే మునిమ్ । ఆదేశో దీయతాం బ్రహ్మైక్యం గంత
 వ్యం స్వగృహే మమ ॥ ౨౯ ॥ మేధావ్యవాచ ॥ ప్రాతఃకాలో ౨
 ధునైవాస్తే శ్రూయ తాం వచనం మమ । కుర్వే సంధ్యాం దినే యా
 వత్తావత్త్వం వైస్థిరా భవ ॥ ౩౦ ॥ ఇతి వాక్యం మునేశ్శుత్వా భయేన
 చసమాకులా । స్మితం కృత్వాతుసాశిచ్చ త్ప్రత్యువాచ సువిస్మితా ॥ ౩౧ ॥

అప్పరాడవాచ || కియ త్ప్రమాణా విప్రేంద్ర తవ సంధ్యాగతానవా
మయిప్రసాదం కృత్వా తు గతఃకాలో విచార్యతామ్ || 3౨ || ఇతి
తస్య వచ శ్రుత్వా విస్మయో త్ఫుల్లలోచనః | స ధ్యాత్వా హృది
విప్రేంద్రః ప్రమాణ మకరో త్తదా || 33 || సమాశ్చ సప్త పంచాశ
ద్గతా మచుతయాసహ | నేత్యాభ్యాం విస్ఫులింగాన్ ముచ్చమానో
తిరోపనః || 3౪ || కాలరూపాంచతాం దృష్ట్వా తపనః క్షయకారిణీమ్ |
దుఃఖాజితం మమ తపోనీతం తదనయా క్షయమ్ || 3౫ || స కంపోష్ఠో
మునిస్తత్ర పృత్యువాచా కులేంద్రియః | సతాంశశాపమేధావీ త్వం
పిశాచీ భవేతిహ || 3౬ || ధిక్త్వాం పాపేదురాచారే కులటే పాతకప్రియే |
తస్య శాపేన సాదగ్ధా వినయా వనతా స్థితా || 3౭ || ఉవాచ వచనం
సుభూః ప్రసాదం వాఙ్మతీమునిమ్ | ప్రసాదం కురు విప్రేంద్ర శాప
స్యానుగ్రహంకురు || 3౮ || సతాం సంగోహి ఫలతి వచోభి సప్తమే
పదే | త్వయా సహ మమబ్రహ్మగతా సుబహవ ససమాః || ౩౯ ||
ఏతస్మాత్కారణా త్స్వామిక్ ప్రసాదం కురు సువ్రత | మునిరువాచ ||
శృణుమే వచనం భద్రేశాపానుగ్రహకారకమ్ || ౪౦ || కింకరోమిత్వయా
పాపే క్షయంనీతం మహత్తపః | ఫాల్గుణే కృష్ణపక్షేయా భవే దేకాదశీ
శుభా || ౪౧ || పాపమోచనికా నామ సర్వపాపక్షయజ్ఞరీ | తస్యా
వ్రతే కృతేసుభృ పిశాచత్వం ప్రహస్యతి || ౪౨ || ఇత్యుక్త్వా తాం
సమేధావీ జగామ పితౄ రాశ్రమమ్ | తమాగతం సమాలోక్య వచనం
వ్రత్యువాచహ || ౪౩ || కీమేత ద్విహితం వ్రతే త్వయా పుణ్యక్షయః
కృతః | మేధావ్యువాచ || పాపం కృతం మహత్తాత రమితా చాప్స
రా మయా || ౪౪ || ప్రాయశ్చిత్తం బ్రూహి తాత యేన పాపక్షయో
భవేత్ | చ్యవనఉవాచ || ఫాల్గుణస్య సితే పక్షే నామ్నా వై పాప
మోచనీ || ౪౫ || అస్యా వ్రతే కృతే పుత్ర పాపరాశిః క్షయం వ్రతేత్ |
ఇతి శ్రుత్వాపితౄ ర్వాక్యం కృతం తేన వ్రతోత్తమమ్ || ౪౬ || గతం
పాపం క్షయంతస్య [1] పుణ్యయుక్తో బభూవ సః | సాప్యేవం మంజు
ఘోషా చ కృత్వా తద్వ్రత ముత్తమమ్ || ౪౭ || పిశాచత్వవినిర్ముక్తా
పాపమోచనికావ్రతాత్ | దివ్యరూపధరా సాపి గతా నాకం వరాప్స

[1] ఏకాదశీ వ్రతానుష్ఠా త్యాణాంపాపినా మపిపుణ్యమేధతే.

రాః || ౪౮ || లోమశఉవాచ || ఇతంభూతప్రభావం హి పాపమోచ
 నికా వ్రతమ్ | పాపమోచనికాం రాజా యే కుర్వంతి చ మానవాః
 ౪౯ || తేషాం పాపంచ యత్కించ తత్సర్వం క్షయతాం వ్రజేత్ |
 పతనాచ్ఛవణాద్రాజా గోసహస్రఫలవదా || ౫౦ || బ్రహ్మహాహేమ
 హరీచ సురాపో గురుత్పగః | వ్రతస్య చాస్య కరణా త్పాపముక్తా
 భవంతి తే || ౫౧ || బహుపుణ్యప్రదం హ్యేత త్కరణా ద్వ్యత ముత్త
 మమ్ || ౫౨ ||

ఇది శ్రీ భవిష్యత్తరపురాణే ఫాల్గుణ కృష్ణైకాదశ్యాః

పాపమోచనీ నామ్నో మాహాత్మ్యం

సంపూర్ణమ్ .

